Lista lui Secu continuă de la S la Z! În numărul următor, Dosarul lui Gheorghe Ursu

Anul XIV nr. 3 (632) 20-26 ianuarie 2004
20 + 4 pagini – 15.000 lei

ACADEMIA CATAVENCU

săptămînal de moravuri grele

Dulcea pasăre a tinereții
Gelu Voican, strîns legat de Lie

Cine este Lia Roberts, de unde vine și ce dracu' vrea de la noi? Iată cîteva întrebări cu care începe, dar cu care nu există nici o șansă să se termine campania electorală. Tocmai pentru că doamna Roberts nu va ajunge niciodată președintele României sau al oricărui alt stat din Univers, se nasc alte semne de-ntrebare, la fel de jenante. De pildă: ce căuta Gelu Voican Voiculescu în așternutul Liei, în afară de metafizică?

Pagina 13

Revoluție electorală sau lovitură de State?

Altă Lie, cu același SIE

Bună seara, eu sînt Lia / Şi-am venit în România / N-are nici o treabă CIA / Alţii îmi plătesc simbria / Am venit, deci, din Nevada / De departe, să fac strada / Să audă toată glia / Bună seara, eu sînt Lia.
Bravo, Lia! Pînă acum te-ai mişcat bine. Aşa, fă-le ochi dulci tuturor, lasă-le numărul tău de telefon, ieşi cu ei la o cafea. Da' să nu le cedezi din prima, că-ţi ies vorbe. De-abia cînd vedem care-i ăla cu procentul mai mare, atunci poţi să te prefaci că ţi-ai pierdut mințile. Asta-i meseria politică.

Republicana Lia Roberts din Nevada, a doua mare realizare a social-democrației românești, după principele Radu Duda von Hohenzollern-Veringen, jud. Iași

Reforma Justiției are picioare scurte și fusta lungă

Reforma în Justiție a început luni, 12 ianuarie. Cînd ministra Justiției, Rodica Stănoiu, a dotat Tribunalul București cu un sistem de înregistrare a ședințelor, de 1.012 euro per sală. Preliminariile acestui uriaș pas pentru Justiția română cu picioare scurte au fost următoarele: 1) Rodica Stănoiu e bună prietenă cu Maria Huza, președinta Tribunalului București; 2) Rodica Stănoiu o aduce de la Olt pe Huza; 3) festinuri împreună, unde Rodica preferă caviar, Maria, păstrăv; 4) Rodica și Maria merg la același coafor; 5) Rodica a purtat acum un an rochia de serj indigo a Mariei Huza, în împrejurări neclare; 6) în restul țării, ședințele de tribunal se vor înregistra vreo doi–trei ani de acum încolo ca pînă mai ieri: după urechea grefierului sau după cheful lui de a-și aduce de-acasă casetofonul. Și caseta cu Adrian Minune.

Rodica Stalinoiu

Așezământul cultural
ACADEMIA CATAVENCU
TAGMA CUM LAUDE
(BULETINUL ACADEMIEI)

REDACȚIA:
Ștefan AGOPIAN
Ion BARBU
Secretar general de redacție: Marius BORȚEA
Redactor-șef: Doru BUȘCU
Trebi juridice: Doru COSTEA
Răzvan CUCUI
Birou Investigații: Marius DRĂGHICI
Consilier tehnic: Florin IARU
Alin IONESCU
Eugen ISTODOR
Șef Birou Investigații: Cornel IVANCIUC
Augustin JULEA
Redactor artistic: Octav MARDALE
Redactor-șef adj.: Liviu MIHAIU
Șef Birou Externe: Ioan T. MORAR
Șef Birou Distracții-Amuzament: Viorel MOȚOC
Dragoș MUȘAT
Grafician: Bogdan PETRY
Secretar de redacție: Dan STANCIU
Birou Investigații: Iulian TĂNASE
Șef Birou Social-Politic: Mircea TOMA
Reporteri: Alexandru CĂUTIȘ, Gabriel DROGEANU, Daniel GOACE, Cătălin MATEI, Alexandru VÂRZARU
Șef Secție Moravuri Ușoare: Dragoș VASILE
General Manager: Sorin VULPE
și cititorii noștri, care sînt la fel de inteligenți ca noi.

Marketing Director: Alexandru ULEA ulea@catavencu.ro
Promotion Manager: Delia DRĂGUȘIN delia@catavencu.ro
PR&Events Manager: Laura IVĂNCIOIU-IONIȚĂ laura@catavencu.ro
Traffic Manager: Roxana BODEA roxana.bodea@catavencu.ro

Design: © 2002 Concept Multimedia – Vlad ARGHIR & Florin IARU
Tehnoredactare: Corina MÎȚĂ

Comenzi publicitare la Publimedia International Mircea Ionescu – director publicitate 021.305.32.40 mircea.ionescu@mpg.ro
DIFUZARE prin NDC Group 2000 SRL, Tel.: 021.205.72.00; Fax: 021.223.21.00
Abonamente prin Rodipet S.A. Nr. de catalog 2002 sau direct la Academia Cațavencu
ADRESA REDACȚIEI: Bulevardul Regina Elisabeta 7-9, etaj 6, Sector 2, București
Tel.: 314.02.35; 314.02.38; 314.02.39
Fax: 314.02.58

ISSN 1221-5597
Tipărit la Tipografia România liberă

BRAT Biroul Român de Audit al Tirajelor a eliberat Certificatul de Audit pentru revista *Academia Cațavencu* în conformitate cu Standardele Internaționale de Audit

Internet: http://www.catavencu.ro
E-mail: office@catavencu.ro
academia@catavencu.ro
marius.bortea@catavencu.ro

Bârfe, șmenuri, șușanele

Mugur Ciuvică, fostul șef de cabinet al fostului președinte Constantinescu, se pregătește să devină președinte al Acțiunii Populare, al cărei președinte este fostul președinte. Pentru Emil Constantinescu se pare că se va găsi un rol marginal și onorific, cu toate că fostul președinte este un om suficient de orgolios pentru a nu accepta vreun rol decorativ, doar de candidat la președinție al partidului. Stagnarea în sondaje din ultimele luni ale candidatului Emil este unul din motivele pentru care cei de-acolo se gândesc la această variantă. Pe de altă parte, fostul președinte, obsedat de prestația sa de președinte lider zonal, nu vrea să se-arunce în bătălii de imagine dure, ceea ce a stârnit și mai tare nemulțumirea celor din jur ce s-au angajat într-o hărțuire totală a actualei Puteri.

Lia Roberts este sfătuită (printre alții) de către Virgil Măgureanu și Victor Găetan, acesta din urmă fiind un personaj destul de dubios, cu cetățenie americană, ginere al unui senator american și apropiat al unor cercuri românești ce dețin puterea în țara noastră. Dick Morris, angajat al său pentru campania electorală a candidatei republicane, a primit deja 50.000 de dolari și toate costurile deplasării la București. Interesant e cine va plăti doamnei Roberts cheltuielile de campanie, în care șansele ei par a fi numai de a încurca voturile Opoziției. Și oare de ce PSD-ului îi convine de minune candidatura americancei, care o să adune câteva procente din voturile urbane destinate lui Stolojan? Despre acest cal troian sau iapă troiană, într-unul din numerele viitoare.

Primarul de culoare al sectorului V, celebrul agramat hazliu Marian Vanghelie, este într-o situație penală delicată, drept pentru care greii de la PSD se gândesc foarte serios să nu-l mai sprijine pe linie de partid la primărie. Cel mai greu cuvânt îl are Dan Ioan Popescu, șeful PSD pe București, numai că Marian, cât îl vedeți dumneavoastră de păcălici, are o complicitate și cu marele ministru, așa că hotărârea este în fază de discuții.

Pe directorul Serviciului de stare civilă din Primăria sectorului 1 îl cheamă Adrian Toma. Prin diverse mișculații, Toma a pus mâna pe un apartament din zona Cișmigiu, evaluat la 160.000 $ și revendicat de urmașii lui Sextil Pușcariu, pe care l-a repartizat cui trebuie. Celelalte informații despre Toma sunt contradictorii și din ele reies două aspecte: este rudă apropiată cu generalul Zaharia Toma, secretar de stat la Interne, și a activat ca spion DIE, în spațiul Extremului Orient. Din nefericire pentru sfânta proprietate, mișculațiile lui Toma nu se petrec în Japonia sau China, ci într-o Românie care e chitită să se integreze în Europa, fără Toma.

Ministrul cu imaginea cea mai curată din guvern a aruncat o privire în oglindă și a decis: sunt fercheș, dar anul ăsta e electoral, trebuie să fiu frumos ca un zeu. Drept care a returnat mizeria de buget de publicitate a IGCTI-ului cu mârrrrecomandarea de a fi dublat. Mizeria cu pricina însemna 35 de miliarde de lei. Dublu înseamnă 2 milioane de dolari. Asta, pentru o instituție care nu vinde, ci monitorizează. Singurul rezon pentru achiziție de publicitate în cazul Inspectoratului pentru Comunicații sunt e-licitațiile. Vă dați seama că PSD-ul e gata, în anul electoral, să-și vândă electronic și mama, numai bani să iasă.

Cabinetul Năstase are prostul obicei să dea ordonanțe de urgență înainte de sărbători, când nu le citește nici dracul. Și când n-au cum să mai apară în cel puțin două cotidiene de interes public, așa cum zice legea. Așa s-a întâmplat la sfârșitul lui decembrie trecut, când a apărut o ordonanță prin care toate mașinile societăților comerciale sunt obligate să achite o taxă de drumuri de 105 euro pe an. La începutul lui ianuarie, a început să plouă cu amenzi, acordate cu o suspectă dărnicie de echipajele de poliție, ieșite ca șacalul înfometat la vânătoare. Valoarea maximă a amenzii, de 40 de milioane de lei, se ia la trântă cu cea a taxei de drumuri, ceea ce este o ilegalitate flagrantă. Soluția ar fi ca Europa să-i amendeze în cele din urmă pe miniștrii Tănăsescu și Rus, prin prăbușirea cursului unui euro sub cel al dolarului american.

Acciduzzu

Mugur Ciuvică dinamizîndu-l pe Emil Constantinescu, un candidat care n-are atîtea mandate prezidențiale pierdute cîte are Iliescu cîștigate

Legendă
- *bârfă pentru care nu băgăm mâna-n foc*
- *bârfă cu parfum de credibilitate*
- *bârfă-beton*

Bula demnitarului

CATEGORIA
GUȘA INTERZISĂ

Radu Berceanu (vicepreședinte PD): „Ar trebui să ne-apucăm să luăm mai des sare iodată, că am cam făcut Gușă.“

CATEGORIA
JIGNIRE CU PREMEDITARE

Adrian Năstase (prim-ministru): „Traian Băsescu nu contează. Așa cum oscilează acum, ar putea candida, în viitor, pentru un loc la Patriarhie.“

Traian Băsescu (președinte PD): „România este o țară liberă. Așa cum Gigi Becali are dreptul garantat de Constituție să-și creeze un partid, nu văd de ce n-ar beneficia și Petre Roman de același drept.“

CATEGORIA
DIN PUȚUL SĂRĂCIEI

Ion Iliescu (președintele României): „A fi de stînga și a folosi conjuncturile pentru propria îmbogățire reprezintă un paradox.“

CATEGORIA
EU, SUPREMUL

Adrian Năstase (prim-ministru): „Sigur, este un curent majoritar în cadrul partidului care consideră că eu aș fi un candidat potrivit pentru postul de președinte al României.“

CATEGORIA
VÎNĂTOARE PE CAPETE

Ioan Talpeș (consilier prezidențial): „Doar nu vă imaginați că vreun demnitar pleacă acasă cu un picior de mistreț! De la mistreț, vînătorul oprește doar trofeul – cei doi colți.“

CATEGORIA
ACESTE CUVINTE NE DOARE

Mircea Chelaru (președinte PUNR): „Am venit să văd fenomenul politic care trăiește în sensul lumii virtuale: Gigi Becali dintr-o realitate a unei Românii reale.“

Raj Tunaru (deputat independent): „Cred în toți Gigii Becali din România, pentru că și eu mă încadrez în această categorie.“

CATEGORIE
GÎNDIRE CU PREMEDITARE

Eugen Vasiliu (director general adj. ORDA): „Discut numai despre lege și nu despre insultele ce mi-au fost aduse de Corneliu Vădit Turbăr“.

CATEGORIA
PRIMĂVARA E CA TOAMNA

Stelică Barna (viceprimar general al Capitalei): „...în primăvară lucrările să se reia, practic, de unde au început inițial.“

CATEGORIA
CUPA PIONILOR EUROPENI

Gigi Becali (președintele Partidului Noua Generație): „Cel mai mult m-a impresionat cînd se cînta imnul, pentru că se cînta imnul într-o sală, pentru prima dată eu fiind pion principal.“

CATEGORIA
EMIL BOBU

Ion Iliescu (președintele României): „Ștefan cel Mare ne-a integrat în Europa acelor vremuri.“

Întunericitul

Stimați
parteneri europeni, vă invit să investiți în România! Ce dovadă mai vreți? Anul acesta am înregistrat o spectaculoasă creștere economică în timp ce economiile statelor occidentale stagnează sau se duc, uite-așa, în jos, pe tobogan. Mai avem, deci, doar cîțiva pași pe calea reformei și sistemul nostru își va demonstra definitiv superioritatea în fața putredului sistem capitalist bazat pe exploatare și ură de clasă!

La 74 de ani de viață și 60 de ani de activitate revoluționară, Ion Iliescu își împlinește visul de aur: făurirea societății capitalist-leniniste multiliberal pesedizate

Laurenţiu Popescu, un rector pentru eternitate

Dl. profesor Mircea Laurenţiu Popescu este rectorul Universităţii de Medicină şi Farmacie din Bucureşti. Iar când spunem rector, spunem „Don Lorenzo“. Cu apelativul acesta de sorginte siciliană se răsfaţă, de altfel, însuşi Măria sa, Naşul învăţământului medical de pe Valea Dâmboviţei. Care tocmai ce-şi încheie cu succes cel de-al 3-lea mandat de rector. Un mandat ilegal, fiind în plus faţă de legea care permite doar două pe viaţă de rector. Dar să-l ascultăm pe Lorenzo apropo de mandate. *„Dacă legea actuală nu se schimbă, nu am nici cea mai mică intenţie de a forţa în vreun fel legislaţia...* (pe care n-a forţat-o până acum şlițul legii decât cu un mandat, n. red.). *Dacă însă se vor face modificări, şi legea îmi va permite o nouă candidatură, atunci, în funcţie de situaţia de moment şi dacă voi fi convins că există unul sau mai mulţi candidaţi mai buni decât mine, nici măcar nu intru în cursă. Dacă însă aparenţele vor pleda că am şanse reale mai bune, probabil că mă voi înscrie în competiţie. Staţi de vorbă cu oricine dintre colegii mei şi veţi afla că nu există un favorit sau un contracandidat real care să spună deschis «vreau să conduc universitatea şi o s-o fac mai bine decât Laurenţiu Popescu». **Dacă** **există acea persoană, vreau s-o cunosc şi eu**“ *(Independent,* 22 decembrie 2003). După cum vedeţi, mafia nu-şi ascunde intenţiile, iar adversarii au fost preveniţi să-şi vadă de treabă.

Dar ce poate isteriza în halul ăsta un intelectual autentic,

să ajungă să se ţină cu dinţii de o funcţie administrativă? Dar, mai întâi, este într-adevăr Don Lorenzo un intelectual autentic? Este. Vizitaţi pagina personală a dlui profesor şi vă veţi convinge. (Pe bune, aici nu picurăm ironii – are un număr impresionant de titluri – 166 – multe preluate în reviste străine – 75.) Tot atât de impresionante sunt şi cele două stagii de perfecţionare în Anglia şi SUA în 1977 şi, respectiv, 1981. Dar, dincolo de relaţia de încredere cu Securitatea, este cert că pentru străini a contat competenţa. La fel de sigur este că pentru dl. Popescu însuşi, competenţa a început să conteze mai puţin decât condiţia de dumnezeu al învăţământului medical. Aşa îl descoperim mândru de condiţia de membru PSD, de cea de competent senator al partidului care l-a plantat rector. În 1992. Azi, conform declaraţiei de avere, Don Lorenzo este pe locul 2 în topul conturilor senatorilor. Are vreo 2 miliarde şi jumătate de lei şi ca la 240 de mii de dolari şi euro. Puţin pământ, puţină pădure, câteva apartamente. N-are vilă. Declaraţia conţine şi explicaţia îmbogăţirii – a moştenit o mătuşă şi un unchi. Aşa o fi, dar profităm de prilej pentru a face loc unei declaraţii anonime: „mai bine mor şef de lucrări decât să-i dau ceva ăstuia“. E, poate, util să precizăm că

Rectorul este ciobanul funcţiilor universitare.

Posturile vacante în UMF au fost scoase la mezat cu o parcimonie care i-a scos din minţi pe cei care îmbătrânesc în funcţii de şef de lucrări. Un post de profesor universitar apare cu frecvenţa eclipselor de soare; cele de conferenţiar lunar, pardon, des ca eclipsa de lună. Ei bine, în ultimul an universitar au fost scoase la concurs 100 de posturi. A întrebat cineva de ce? Păi, aşa cum spunea însuşi Don Lorenzo, dacă legea nu se schimbă, este ultimul său an de rector. Iar un rector este responsabil cu strategia dezvoltării instituţiei. Un cârcotaş ar spune că timp de 10 ani rectorul a creat o presiune pe piaţa posturilor pentru a le creşte preţul, iar schimbarea de strategie din finalul carierei nu este decât o lichidare de stoc, „cu mari reduceri de preţ, de la 50 la 70%“. Ce se va întâmpla după? Păi, mulţi ani de aci înainte se va privi în soare. Mai mult, pentru a tempera zelul generaţiilor viitoare în a egala performanţele celor trecute, se lucrează acum la criteriile de promovare (un număr utopic de lucrări publicate în presa străină etc.); pleacă el, Lorenzo, dar nu lasă fântânile neotrăvite.

Dezvoltarea armonioasă a Universităţii

şi promovarea criteriului competenţei nu sunt decât două dintre principiile lui Don Lorenzo. Unul care-i este foarte drag este întinerirea parcului de cadre didactice. Obiectivul a fost realizat în proporţie de 100% într-un singur caz: propria-i soţie. Doamna doctor Olga Simionescu a ajuns în 8 ani de la absolvirea facultăţii conferenţiar şi şef de secţie la Spitalul Colentina. Toate promovările au fost făcute la excepţional. Doamna dr. nu ar fi putut să ajungă, în mod normal, în această perioadă decât maximum asistent universitar. (Dacă eşti reţinut preparator după facultate ai nevoie de 5 ani pentru a încheia rezidenţiatul; după ce ai devenit specialist, trebuie să prinzi un concurs de medic primar şi să faci o vechime de 3 ani pentru a putea promova şef de lucrări; dar asta numai dacă eşti doctorand; în sfârşit, după obţinerea titlului de doctor, calea spre conferenţiar e deschisă, cu condiţia să existe post liber pe care să concurezi.) Ei bine, această Prâslea a medicinii a crescut într-un an cât alţii în 3. Iar în calea domniei sale s-a făcut pârtie cu buldozerul. Doctorul Giurcăneanu, care a avut ghinionul să fie conferenţiar şi şef de secţie la Colentina, a fost măturat din drum ca să-i poată ocupa Donna Lorenzo toate posturile. Urmează şeful clinicii, dl. Forsea, care se crede protejat pentru moment pentru că a scos un „Atlas de dermatologie“ în coautorat cu juna Olga Simionescu.

De unde naiba să ştiu că sloganu' pe care l-am achiziţionat a fost al Mişcării Legionare Granatta?! Deşi nu-l văd io pe Copos să dea bani pă trei vorbe... În fine, Meme, ia 20.000 de parai şi cumpără-mi 10 slogane de la domnu' Vadim: şapte mai naţionaliste pentru alegeri şi trei, vezi, să fie mai europene, s-avem la noi pentru cînd ne-om deplasa în Cupe.
PARTIDULUI "NOUA GENERAŢIE"
PENTRU ŢARĂ
STANDARD MEDIA
BUCHAREST
Marriott
GRAND HOTEL

Politicianul Gigi Becali, hotărît să scoată în afara legii balada *Mioriţa* sau măcar pasajul: „Şi la nunta mea / Cu politica / A căzut Steaua“

Serviciile de promovare „Laurenţiu Popescu“ SRL

nu-şi lasă clienţii în drum. Odată intrat în programul de lansare spre un post universitar, Don Lorenzo acordă facilităţi unice în lume. Concret, trebuie să ştiţi că una dintre condiţiile de pornovare, pardon, promovare este să ai un număr de cărţi publicate. Victor Lorin Purcărea dr. ing. şi şef de cabinet senatorial al lui Laurenţiu Popescu, conduce editura „Carol Davila“ a UMF. La această editură se editează cărţi. O particularitate a editurii este că, într-un sublim dispreţ pentru lege, nu comunică Bibliotecii Naţionale tirajele. Editura are o tipografie proprie, de fapt un copiator color. Vrei să devii profesor? Ai negociat şi acordul lui Don Lorenzo? Ei bine, atunci ţi se oferă posibilitatea să-ţi publici o carte, pe banii tăi, într-un tiraj numai de rector şi locotenetul său ştiut. O carte care e bună s-o prezinţi în dosarul de candidatură şi atât. Că tot n-o mai vede nimeni, dacă tu nu vrei asta. Într-un limbaj ireverenţios, s-ar putea spune că e o editură de şuşe. În definitiv, aici şi-a publicat furturile Mircea Beuran. Şi tot aici au fost publicate testele pentru ultimul examen de rezidenţiat, cel care a produs ultimul scandal. Dar nu ne-am permite să pângărim cu asemenea opinii de căcat tocmai inestimabilul „Atlas de dermatologie“ al Olguţei, consolidat cu semnătura autenticului profesor Forsea. Ei bine, dacă există riscul ca produsele de serie ocultă ale Editurii să fie percepute ca surogate de lucrări ştiinţifice, dl. Popescu s-a gândit că ar fi util să lucreze puţin la imaginea apariţiilor editoriale. Drept care a imaginat, prin intermediul fundaţiei pe care a înfiinţat-o, un mecanism de premieri. Aproape toate cărţile care trec prin editură sunt „spălate“ de păcate prin programul de premiere. Iar garanţia calităţii ştiinţifice este asigurată de notorietatea sponsorului premiilor: marele om de cultură Gigi Becali, care înmânează cecuri cu autograful său viitorilor profesoraşi universitari autori de cărţi de portofoliu. Procedura premierilor este prelungită uneori până la nivelul Academiei Române, care a premiat zilele trecute – uau – un excepţional „Tratat de dermatologie“ trecând cu graţie peste faptul că o colecţie de fotografii color nu are nimic de-a face cu cercetarea ştiinţifică. Cum de a ajuns Academia să-l concureze pe Becali? Parcă aud explicaţia pe care o serveşte, rânjind şmecher, Don Lorenzo: „Nu e o problemă să obţii un premiu de la ei, toţi foştii secretari de partid ai UMF sunt academicieni“.

Un rector bun face casă bună cu sediile

UMF a avut o zestre locativă impresionantă, acumulată înainte de sosirea comuniştilor de ieri. Don Lorenzo a descoperit cu plăcere de câte sedii şi terenuri se poate dispensa UMF-ul. Evident că nu spune nimeni că pe gratis. Nu ne-am permite să-l jignim taman pe domnia-sa. În PSD eşti cu atât mai respectat cu cât ai făcut avere mai mare din averea publică. Iată şi câteva întrebări: ce s-a ales de asocierea UMF cu un om de afaceri pentru „rentabilizarea“ clubului studenţilor medicinişti de pe strada Oteteleşanu 3? „E o grindă ruptă, n-avem bani să-l reparăm“, spunea rectorul înainte de a pasa grinda cu tot cu spaţiu spre exploatare lui Mitică Dragomir, care şi-a tras barul cu specific „Maxim“. Similar a fost valorificat şi clubul („Hippocrat“) al medicilor. Fostul centru de documentare, rechiziţionat de Securitate înainte de '89, a devenit o perioadă Ambasada Irakului şi n-a mai revenit la UMF, poate şi pentru că securist la securist nu-şi scoate sediul. Căminele nu pot fi cedate, dar pot fi reparate. Temeinic. Cel de pe strada Radu Cristian şi-a început saga reparaţiilor în 1996. Termenul de încheiere a lucrărilor a fost 2001. În 2003 a dispărut şantierul şi a rămas căminul. Bun de reparat. Dar marea lovitură a dat-o Don Lorenzo cu terenul UMF din mijlocul Capitalei (strada Jean Louis Caldéron). Terenul a fost cedat unei firme din Liechtenstein spre a fi valorificat în asociere. Firma Curitiba a primit 1.000 de m² cadou printr-o semnătură cu iz de PNA a sicilianului nostru rector. Vom dezvolta acest subiect săptămâna viitoare. Până atunci vă lăsăm să duceţi la bun sfârşit un raţionament: dacă o ţară condusă mafiot produce un sistem de învăţământ medical mafiot, la ce buzunare ne vor trata mai întâi medicii produşi de acest sistem?

Mircea TOMA

fînca

Ascultă-mă, frate!

Vin alegerile, se-nmulţesc zvonurile despre importul de noi şi noi echipamente de ascultare a telefoanelor mobile. Dacă treceţi prin Iaşi, fiţi prevăzători şi aveţi grijă ce vorbiţi! Producătorul numărul unu al aragazelor de Bahlui, omul care şi-a tras postul de televiziune TELEM special pentru intoxicare electorală sub semnul trandafirilor PSD, ar fi achiziţionat mai recent, zice-se, şi aparatură de ascultare a mobilelor. Bani puhoi, amortizare sigură. Nasol de băieţi că nu pot şti şi ce nu vorbeşte lumea!

Ursul racolat de Vulpe

Gheorghe Chereji, comandantul Poliţiei bihorene, a primit recent o propunere pe care nu o putea refuza. Înainte de sărbători, Virgil Ardelean, şeful UM 0962, mai cunoscută sub numele de alint Fostul Doi ş'un Sfert, a poposit la Oradea, unde i-a pus în vedere că la nivelul ministerului există o mare nemulţumire în ceea ce priveşte randamentul pe care îl dă acesta la Bihor. Ardelean, şiret ca o Vulpe, i-a sugerat lui Chereji că nemulţumirea poate să dispară ca prin minune dacă va semna un document format A5 cu antetul PSD, intitulat Adeziune. Speriat foarte, şeful poliţailor bihoreni a semnat imediat, mai ales după ce a primit asigurări că adeziunea nu va fi înregistrată, ci va fi considerată un semn al loialităţii sale faţă de partid. Aşa o fi procedat Vulpea cu toţi şefii de inspectorate din ţară?

Pila mare nume are

Una dintre cele mai discrete firme de construcţii din România este societatea Castrum Corporation din Negreşti-Oaş. Sătmărenii au împuşcat de-a lungul existenţei lor diverse lucrări, cu cifre atît de astronomice că ne e şi ruşine să le pomenim. Nu mai departe, deunăzi, firma din Satu Mare a terminat sediul noului Birou Vamal Cluj, care a costat Direcţia Generală a Vămilor nici mai mult, nici mai puţin decît 97,6 miliarde. Şi asta e fics pics faţă de lucrările de reabilitare ale staţiilor Petrom pe care le înghite Castrum Corporation. Şi pentru că era imposibil ca asemenea isprăvi să nu aibă o pilă bună la Bucureşti, şi pentru că pila trebuia să poarte un nume, o să vi-l dezvăluim noi. E chel şi se numeşte ministrul Apărării Naţionale.

Platon şi Aristotel pîrînd un ministru chel

Aceste interviuri au fost adevărate, sînt reale și vor fi autentice

OVIDIU GRECEA: „Înțeleg cel mai bine ce vine din vocea poporului“

I-am solicitat un interviu lui Grecea pe la începutul lui decembrie. De atunci, am tot sunat. Biroul de presă explica: „sigur, am lăsat nota la secretariat, nici un răspuns“, „îl vom anunța pe dl. Grecea de îndată“. Știți cînd i-am luat interviu? Cînd Ovidiu Grecea și-a destituit biroul de presă. Pur și simplu, un coleg a avut numărul de telefon al prefectului de București și mi-a aranjat o întîlnire. O întîlnire în care Ovidiu Grecea a desenat continuu: săgeți cu bot în jos, săgeți cu bot în sus, lădițe, chei sol. Și, mai mult de atît, nu m-a privit niciodată în ochi.

Reporter: Mare hahaleră sînteți!

Ovidiu Grecea: Dom'le, Grecea este hahaleră și la propriu și la figurat.

Rep.: De ce?

O.G.: Fiindcă unii așa îl fac.

Rep.: Nu, nu, dar chiar sînteți! Ați fluturat dosare de se tremura de frică și v-a dat un os de ros Năstase în Brazilia.

O.G.: Pesemne de asta v-a venit și asta cu osul de ros fiindcă se spune de Grecea că e buldogul nu știu cui. A fost un os destul de tare, fiindcă a lucra în diplomație nu este așa de simplu. Sigur, mulți, cînd spun, în ultima perioadă, Grecea, spun Brazilia și invers. Ceea ce este un semn bun. Pe undeva, am făcut și puțină treabă. Acum, cu hahalera asta, pe mine nici nu mă deranjează *(nota reporteru-*

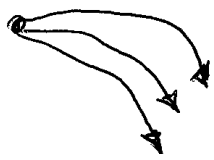

lui: Grecea desenează săgeți în jos), dar nici n-aș putea spune că mă caracterizează.

Rep.: Domnule Grecea, ziceam: mamă, să vezi ce-i lovește pe nenorociți!

O.G.: Sînt anumite instituții ale statului care ar fi trebuit să ducă actul meu de investigație spre justiție. Ideal ar fi ca unul care face verificările de ordin primar să și aresteze. Or, în democrație, nu se poate.

Rep.: Domnule Grecea, de ce nu mă priviți în ochi?

O.G.: Eu? Nu privesc în ochi?

Rep.: Păi, acum nu vă uitați la mine. Desenați!

O.G.: Cînd, acum? Mă uitam în hîrtii să văd cîte datorii am. Pentru că, apropo de hahaleră, ești hahaleră ca să vii de la o sumă de patru cifre în dolari și să iei acum la lichidare bani în lei... ce vor oamenii? Filme cu bătăi cît mai tari, cu mult sînge, cu creieri pe pardoseală. Nu se poate chestia asta, decît dacă ar fi existat o instrumentare capcoadă a celor 267 de dosare făcute pe vremea lui Grecea. Așa a fost.

Rep.: Cu ce v-au înmuiat?

O.G.: Pe Grecea să-l sperie ceva? *(n.r.: desenează lădițe)* La

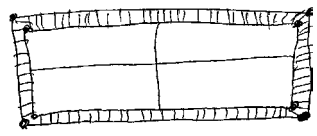

cîte amenințări cu moartea am avut, la cîte premii pe capul meu au fost, credeți că mă poate înmuia ceva?

Rep.: Cu ce vă au la mînă?

O.G.: Nu au cu ce. *(n.r.: nu*

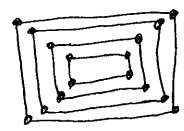

privește în ochi, desenează)

Rep.: Sînteți lup blînd. Vă scuipă și primarii în ochi.

O.G.: De ce n-o luați altfel: au realizat că a venit Grecea. Prefectul este reprezentantul statului în teritoriu, instituție de pilon și de prestanță, o instituție serioasă.

Rep.: Adică, sînteți de simbol la prefectură.

O.G.: Tocmai, eu nu am crezut niciodată că trebuie să joc rolul unui Mutunache, ci în limita atribuțiilor, competenței și probității profesionale să spun ceea ce am de spus. Eu cred că nu m-am schimbat, poate doi ani și jumătate de diplomație să fi atenuat din virulența unor replici... bun, și presa tot sesizează de ani de zile că se fură, că se face, ce-a făcut presa? S-a vîndut bine și nu s-a întîmplat nimic. *(n.r.: desenează lădiță mică)*

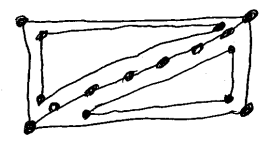

Eu nu am venit pe nici o strategie politică. Clar. Nu sînt membru PSD, nu sînt omul lui Năstase.

Rep.: Atunci de ce ați venit?

O.G.: Să fac treabă în Capitală.

Rep.: Nu era nevoie de Grecea aici!

O.G.: Ba cred că, din punctul meu de vedere, se fac niște… cu voie sau fără de voie, bineînțeles, din cunoaștere sau necunoaștere, și asta la dumneavoastră nu este cazul, că este necunoaștere, faptul că Grecea nu are partipriu. Că steaua lui era crescătoare sau descrescătoare pe vremea lui Constantinescu și, după aceea, mi-a apus sau mi-a crescut iarăși în strălucire, asta, steaua, pe vremea lui Năstase.

Bă, domnule Băsescule, eu nu te înțeleg cum te prinde iarna mereu pe nepregătite. E inadmisibil! Am fost și eu prin alte țări străine și acolo nu e debandada din București. Primăria are totul pregătit din timp și la primul semnal demarează utilajele de carnaval... Cum, ce zici? Că la Rio iarna sînt 30 de grade? Nu contează! Primarul Capitalei trebuie să-și facă datoria în orice condiții!
PRIMAR GENERAL

Îngrijorat de calamitățile pesediste abătute asupra Capitalei, Traian Băsescu se gîndește că vara de la Rio e ca iarna din București: îi prinde pe primarii de sector în fundul gol

Dom'le, eu sînt tehnocrat. Nu sînt membrul nici unui partid. Eu răspund cel mai bine ideii de funcționar public ca-n UE. Acest semnal prea puțini l-au înțeles. Independentul înțelege cel mai bine ce-i vine din vocea poporului, decît ce-i vine din vocea partidului. Grecea e al cetățeanului bu-cu-re-știean! Grecea e un om vertical. *(desenează cheia sol)*

Rep.: Știți, în redacție ne-am gîndit să vă spunem „cameleonul transpirat“.

O.G.: Grecea e vertical! DA! DA! Și Grecea mai transpiră și pe fond nervos.

Rep.: O să plece și stăpînul Năstase și o să rămîneți în fundul gol!

O.G.: Mă bucură că-mi plîngeți de milă, ce se va-ntîmpla cu Grecea, dacă... prea puțină lume cunoaște faptul că Grecea a lucrat de la bon de intrare, bon de ieșire, ca economist, că are o solidă pregătire după mulți și e socotit un bun manager și în finanțe, și în marketing, și în bancă.

Rep.: Sînteți un gras și atît?

O.G.: Uite, dacă mi-aș fi făcut o lipoabsorbție, nu știu pe cine dracu' mai impresionam. Eu chiar mă întreb: de ce trebuie să impresionez pe cineva?

Rep.: Pe nimeni! Ați decăzut!

O.G.: Ca un corolar gazetăresc... la ce să te aștepți? Dacă percepția lui Grecea e că e hahaleră, e normal să decadă, dacă percepția cetățeanului e că Grecea nu e hahaleră.

Rep.: De ce ați desenat? Ca să nu mă luați la bătaie?

O.G.: Ce se întîmplă? Este o formă de manifestare ce mi-a apărut ceva mai de curînd, cu cîtă ostilitate poți fi privit de cei din jur. Dar cred că e invidie, ca să vedeți și modestia mea, fiindcă după ce ai făcut lucruri bune, pleci ca să-ți slujești țara în străinătate și te întorci să faci treabă și ești văzut de cine? Cei care-l văd pe Grecea așa dețin piatra filosofiei mondiale? Grecea nu e schimbat sub nici o formă. Ce are de făcut, va face. Grecea a venit de cinci săptămîni, din care două nu s-au lucrat, perioadă creștinească, cînd lumea nu prea avea nevoie de Grecea pe zăpadă.

Eugen ISTODOR

SEMNAȚI AICI!

Pentru monumentul unei femei monumentale

Întotdeauna am crezut cu sfințenie că, înaintea Metroului, a literaturii realismului socialist sau a televizorului color mioritic, motivul real de mândrie al românilor au fost cei 15 ani de rezistență anticomunistă în munți. De aceea îi rugăm pe toți cei care cred că istoria merită ceva mai mult decât trufia „originii sănătoase“ să telefoneze la redacție sau să semneze la adresa de e-mail: elisabetarizea@catavencu.ro. Inițiativa noastră vizează ridicarea unui monument pentru o țărancă eroică, simbol al rezistenței: Elisabeta Rizea, cea pentru al cărei sat, Nucșoara, Securitatea a mobilizat timp de zece ani cel mai mare număr de securiști pe cap de locuitor din întreaga istorie a represiunii. Locul ar fi piedestalul fostei statui a lui Lenin din Piața Presei Libere sau cel al Ostașului Sovietic de pe Bd. Kiseleff, pentru simplul motiv că mai întâi a existat Elisabeta Rizea și, mult mai apoi, libertatea cuvântului.

Liviu MIHAIU

Au semnat pentru: Dan Pavel, Aurora Liiceanu, Adrian Cioroianu, H.-R. Patapievici, Neagu Djuvara, Mircea Toma, Cornel Ivanciuc, Andrei Pleșu, Gabriel Liiceanu, Marius Oprea, Stejărel Olaru, Ioan T. Morar, Anton Georgescu, Alexandru Ionescu, Ștefan Agopian, Dana Deac, Costi Rogozanu, Ludovic Spiess, Dumitru Costin, Matei Brătianu, Petru Romoșan, Dan Turturică, Marius Ghilezan, Viorel Moțoc, Mona Muscă, Cornel Nistorescu, Titus Muntean, Sorin Roșca Stănescu, Gabriela Adameșteanu, Rodica Palade, Doru Bușcu, Mihai Răzvan Ungureanu, Nae Caranfil, Florin Călinescu, Lucian Mîndruță, Cozmin Gușă, Mircea Dinescu, Simona Kessler, Simona Marinescu, Valentin Nicolau, Dan Chișu, Cristian Pîrvulescu, Stelian Tănase, Radu Varia, Tudor Octavian, Mariana Nicolescu, Andrei Gheorghe, Viorel Hrebenciuc, Dan C. Mihăilescu, Traian Băsescu, Rodica Culcer, Varujan Vosganian, Sorin Radu, Dan Tomozei, Manuela Ștefănescu, Mihai Dobrovolschi și alte câteva mii de cititori care și-au exprimat sprijinul telefonic sau prin e-mail și cărora le mulțumim din suflet. Lista rămâne deschisă.

FINANȚAȚI AICI!

Așezământul cultural „Academia Cațavencu“ va aduna și administra fondurile necesare și va iniția toate demersurile pentru construcția monumentului Elisabetei Rizea, simbol al rezistenței împotriva comunismului. S-a obținut acordul primarului general al Capitalei și sprijinul altor oficialități. Se va organiza un concurs național pentru proiectul acestui monument, ce va fi ales de către un juriu alcătuit, deocamdată, din: Andrei Pleșu, Mihai Oroveanu, Radu Varia, Aurora Liiceanu. Cei care doresc să contribuie financiar la realizarea acestui proiect sunt rugați să doneze în conturile:

ROL 4220102299012
USD 4220102299013
EUR 4220102299014 deschise la B.C. ION ȚIRIAC – sucursala Izvor; titular cont: AȘEZĂMÂNTUL CULTURAL „ACADEMIA CAȚAVENCU“.

Cei care vor dona sunt rugați să telefoneze la redacție pentru a fi nominalizați. Vă mulțumim și vă vom ține la curent cu toate demersurile pe care le vom întreprinde. Vom suporta costurile legate de modul de desfășurare a concursului.

cuvîntul care...

ștefancelmărește

● ***Evenimentul zilei,*** **marți, 13 ian.** Bănuiam noi că masoneria a întinat idealurile masoneriei, dar nu ne închipuiam că s-a înjosit atât de tare încât să bage și pesediști înlăuntru. Dar hai să admitem cum că și masoneria are nevoie de bani pentru secretare, că deh, ce mai cumperi în ziua de azi fără bani, numai că ceea ce conține loja județeană din Giurgiu depășește orice imaginație: un viceprimar pentru care francmasoneria este nici mai mult, nici mai puțin decât „o organizație etilistă". Poate o fi având dreptate și noi nu știm.

Un mini-interviu cu Răzvan Theodorescu despre Anul Ștefan cel Mare al guvernului Năstase cel Mare ne defenestrează modelele istorice. La întrebarea „Vă este comod să propuneți un model de acum 500 de ani?", ministrul Culturii – atenție, al Culturii! – răspunde: „Cu excepția lui Ionel Brătianu și a lui Titulescu, noi n-avem alt model în trecutul nostru". E de înțeles că omul de casă și spadă al lui Ion Iliescu i-a resetat pe regii României din memoria sa politică și că nu există nici o legătură între caracterul de „descurcăreț" al ministrului Theodorescu și cel al lui Iuliu Maniu, dar ne-așteptam totuși ca savantul Theodorescu să-i remarce măcar pe Brâncoveanu sau Dimitrie Cantemir. Dar așa e când Șerban Mihăilescu face propunerile și ceilalți execută.

● ***Adevărul,*** **joi, 15 ian.** Pe prima pagină, o disperată încercare de a fi „mai obiectiv" decât restul presei indignate de poliția politică a Sinistrei sale Justiții (pamflet, *n.a.)* Rodica Stănoiu, femeia care a cerut Poliției să-i bage în anchetă pe membrii unui partid de opoziție, Alianța Populară, pentru exercitarea unui drept cetățenesc. Dacă *Ziua* a titrat mare cât cocul Rodicăi: *Teroare politică*, Irinel Rădulescu încearcă altceva, mai cu „respect": *Acțiunea Populară aruncă încă o sământă de scandal / Rodica Stănoiu, acuzată că a pus Procuratura și Poliția pe urmele unor cetățeni care cereau informații publice*. Irinel, dragă, dar Rodica nu e acuzată că a pus Poliția și Procuratura pe urmele „scandalagiilor" de Ciuvică și Constantinescu, ci chiar a pus aceste două instituții pe urmele acestor „golani". Sus, în dreapta, mai duios, mai curat și mai uscat, un liric articol de floare albastră sună cu jale cam așa: *În speranța respectării programului de energetică aprobat de guvern / Nuclearelectrica, cu gândul la Unitatea 3.* Pe gândul bun și curat din pagina 6 pentru Unitatea 3 nu scrie Publicitate, iar cititorul chiar o să creadă cum că Nuclearelectrica are un suflet atât de minunat, fără să știe tariful pe care îl găsim, perfect transparent altfel, pe site-ul ziarului *Adevărul,* la secțiunea tarife de publicitate. Colegul Mircea Toma îmi spune că nu e deontologic un articol de publicitate nemarcat cu P. Fiind de mult coleg cu mine, mă iau după el.

● ***Observator,*** **săptămâna trecută.** Dragă Lucian Mîndruță, dragă Tucă, stimate domnule Oancea, mi se pare mie sau a început să vi se pară că știrile negative despre guvernul PSD nu se mai vând atât de bine ca în luna noiembrie sau decembrie 2003? A început protevizarea știrilor de la Antena 1. Păcat, începem să ne simțim din ce în ce mai singuri.

● **Prima TV,** ***Focus,*** **ora 18, luni, 19 ian.** Aproape în întregime jurnal rutier. La un moment dat, însă, o știre care în gura Cristinei Țopescu sună ca dracu' (ca să-l citâm pe tânărul om politic Petre Roman): un cetățean și-a băgat în anus un spray de 19 centimetri. Interviu cu doctorul și cu autopenetratul din penumbră. Mister: este acest om homosexual sau nu? Ca să fim în ton cu acest gen de realitate, propunem Primei TV să schimbe numele de *Focus* în „Știri din cur". Credem că e mai potrivit.

Liviu MIHAIU

canalul mass-midia năvodari

● **Pentru primarii de sector care-au deschis mai tîrziu Abecedarul, anunțăm pe această cale că Marian Vanghelie și-a vîndut ziarul. Adoptînd astfel singura meserie pe care i-ar fi permis-o studiile, aceea de vînzător de ziare.** ***Monitorul de București,*** **fostu ziar a lu Marean, se pare că a fost luat de clanul Păunescu. Adică, într-un fel, a rămas în famiglie. Din păcate, Măr'nică de la sectorul 5 a uitat să le plătească foștilor angajați de la zear niște taxe la asigurările sociale însumînd vreo două miliarde. Bașca a uitat să plătească și niște aparate foto luate mai de mult de la** ***Curentul,*** **cu tot cu fotoreporterii atașați la acestea.**

Zețarul Ivan

poliția presei

Nu toate drumurile duc la Mecca

Dacă e să ne luăm după Gabriela Vrînceanu Firea, pelerinajul unui musulman se înfundă undeva în Emiratele Arabe Unite. Unde s-au împotmolit Mecca și Medina. Așa ne-a înștiințat, cu zâmbetul pe buze, cunoscuta prezentatoare a postului Antena 1, în ediția din 18 ianuarie a.c. a ***Observatorului*** **de la ora 19,00. Pentru a da și mai multă greutate spuselor ei, Gabriela ne-a arătat o hartă a traseului pe care urmează să-l parcurgă un grup de musulmani din România, care vor merge în pelerinaj la Mecca cu mașina, pentru a participa la Sărbătoarea sacrificiului. Traseul, care trece prin șase țări, eșua într-adevăr, pe harta** ***Observatorului,*** **în Emirate. Gabrielă, fato, vino-ți în fire. Mecca este în vestul Arabiei Saudite, la o sută de kilometri de Marea Roșie, față în față cu Sudanul. Emiratele sunt la Golful Persic, la sud de Iran, unde turistul hăbăuc își face de regulă cumpărăturile, în aeroportul din Dubai, vai, această Meccă a comerțului scutit de taxe și accize! Restul e cunoaștere, iar cunoașterea face casă bună cu busola, pe care e mai ușor s-o pierzi în aeroport decât s-o folosești la televizor.**

Cornel IVANCIUC

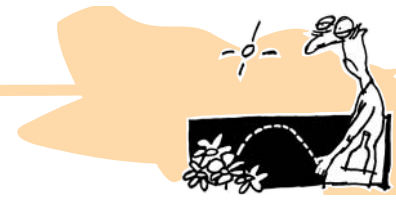

MAMA NATURĂ
TATÀL ALCOOLIC

România.
Mici fragmente de neant.

La Stolojanu' Bălan

Am fost, dom'le, la barul lui Stolojan de la Clăbucet – unde consumația minimă e de 50.000 de persoană – ca să beau un cappuccino de 45.000. Stau cu prietenii la masă, stau ce stau, și iară stau pentru că chelnerița vorbea la telefon. Vorbea la telefon de nu se mai oprea și ne făcea semn cu mîna să mai așteptăm un pic, că vine ea cînd termină. M-am gîndit că stă de vorbă cu Boc de la PD, să pună Alianța pe roate. Într-un final, a venit la noi la masă, foarte amabilă și zîmbitoare, probabil din cauza ultimului sondaj CURS. Nu i-am lăsat bacșiș, DA promit că o să votez.

Gîlșiavî pi palier

De șeva vrieme pi palier cu mini s-or mutat cu chirie niști studienț ghin Moldovskaya Riepublic. La un momient dat, brusc, or înșieput pietrețerea. Or scos pi holu blocului niști scaune micuți, di plaschic, ș-or înșieput să bieie și să fumieze ca turșii. Pi urmî, or scos un casietofon ș-or înșeput să sie jiujiuleascî și să dansieze cu vrio triei blondi care vieneau la iei în pirmanenți. Acum, di vrio tri zile, di pi la șinși, stau la vorbî și se rietrag în casî doar ca să doarmî. Într-o siarî cînd mă dușeam să duc gunoiu la ghienî scoseseră o cratiți roșiie în care întinjeau cu piini. Mă tot întrieb di șe or fi dînd banii pi chirii la apartamient cînd iera mai sîmplu să închiriezie holul.

Cerșetorii moare, dar nu se predă

Am auzit un pui de cerșetor în metrou cu un text senzațioal. Cred că nu avea mai mult de 5 ani, era desculț, murdar, mucios, dar viguros și spunea pe un ton vesel: „Taaata a murit, maaama a murit". Lumea a început să rîdă, să bage mîna în buzunar și puradelul, miraculos, a strîns numai din vagonul meu vreo sută de mii de lei. Am avut impresia că cei doi fuseseră destul de cunoscuți și nu aveau o reputație prea bună, dacă toți erau așa de bucuroși că muriseră.

Vedete de clasa a II-a

Zilele trecute, pe o ninsoare ruptă din Rai, mergeam cu tramvaiul 32 spre casă. La prima stație un puștiulică de clasa a doua, a treia, ce stătea pe scară, scoate capul pe ușă și urlă la colegii de clasă, care așteptau în stație alt tramvai: „Băi, am frecat-o pe Clau' azi, de-am rupt-o!", la care un alt puști îi urlă înapoi din stație: „Ce, numai tu? Toată curtea școlii!". Încercam să mi-o imaginez pe Clau' asta, o tipă blondă, puțin încrezută, pe care azi-mîine o vezi la televizor declarînd din postura de vedetă: „Eu mă păstrez pentru iubirea vieții mele!". Și atunci am înțeles de ce vedetele se dau cuminți și inaccesibile, fiindcă au avut timp suficient să fie accesibile în școala primară.

Ethos, Porthos și Aramis

Reportaj cu țara de gît
Gipsy Driver

Na, să audă odată și comisiile alea europene care ne scot ochii că sîntem nație de rasiști fuduli: țiganii din Cuza Vodă, Constanța, angajează români. Să nu vă mirați cînd o să vedeți la rate că scrie unu' pe formulare: ocupația – șofer la bulibașa Stănescu din Cuza Vodă. Au tot ce vrei: VW, Leganza, diesel, benzină, metalizat, noroios, Dacie din '79 cu motor original de Renault.

Dacă vii dinspre Constanța spre București și e senin, te orbește, la curba aia mare dinainte de Medgidia, satul Cuza Vodă. Jumătate din așezare strălucește, rîd în soare zeci de semi-palate pictate caraghios, cu noroi pînă în tavan, dar cu tablă impecabil de curată pe deasupra. La recensămînt au ieșit două familii de țigani. Atît. Moloz, carpete pe garduri, pulpe de porc la streașină, un puradel cu walkman. Scopul vizitei: să testez piața forței de muncă, mai exact să aflu povestea cu șoferii români angajați de țigani. După zece metri în teritoriul rromales, se sprijină doi mustăcioși pe mașină: „La zîșeți, bre, pă cine căutați?". Încerc să-i întreb dacă știu pe cineva care angajează un șofer român, dar nu apuc să avansez prea mult – „Bă, știi că nici acum nu ne-a adus banii de la Bug? Banii din Siberia, de la deportați, că bătrînii noștri i-a dus acolo cu forța, și acuma cînd e să le dea banu' înapoi și sălbile și auru' care l-a confiscat Ceaușăscu nu mai știe dă noi. Două sute treizeci de milioane fiecare, în ăuro tre' să-i aducă, da' nu mai vine odată, s-au încurcat și la adrese". Hai că mai vedem, acum trebuie să caut niște șoferi români. La următoarea răspîntie, vine unu' cu sprîncene pe toată fruntea: „Caaaare-i treaba, mă? Ai venit cu banii? Ești de la ambasadă? Sau ești de la teve? Ce vrei de la noi?". Se împute situația, vin și cîteva chivuțe, apar și ăia doi de mai devreme, plus alții. Vasilica Stănescu are haină de piele peste țolul colorat și vreo șaispe dinți de aur. Ceilalți s-au oprit pe la trei, patru, maximum cinci. „Da, io-s nevasta bulibașei, ce vrei?" Sprîncenatul îi spune de ziar. „Aaa, de la *Scînteia?*" Venisem pentru șoferii români, evident, dar nu apuc să deschid gura că începe să toace cu banii de la Bug. „N-a venit tăți banii dă la Siberia, unde a dus pe bătrînii noștri, și s-a întors pă jos, iarna, trii luni pă jos, a venit fără salbe, fără catîri, fără neveste, fără un picior, fără o mînă, a aruncat copiii în șanț uite-așa (și face un gest de rugbist) și a mers mai departe, acuma de ce nu vine ăia de la Jărmania cu banii promiși? Cinci mii de ăuro. Bă, da' tu de ce nu înregistrezi ce zic io?" Unu' din ăia doi, primii, Mihai Lazăr, un știrb fraier, fără pic de aur în gură, are o problemă: „Nici auru' din '60, moș Stănescule!". Moș Stănescu e „bulibașu' din '60", are vreo trei sute de ani și o cîrjă. Nu-l întreb pe el de șoferii români. Sare la Ceaușescu, Chivu Stoica, generalul Drăghici, care i-au luat aurul: procuratura a aprobat, da' banca nu dă nimic. Plus, evident, banii de la Siberia. Lazăr o ține pe-a lui, din spate: „Nici auru' din '60!". Simt că nu mai am nici o șansă să aflu de șoferie. „Uite, și-asta a fost la Siberia! Marița Stănescu. Vină, fă, că nu te bagă la pușcărie!" – „Da, și io am fost, unde să trăjea cu puștele". Un Ford Sierra pîrlit oprește în figuri și coboară Duca Stănescu, bulibașă cu geacă Liang-Liang și șofer român. Zice s-o pozez pă nevastă-sa și să rezolv odată cu banii ăia. Șoferul român, unu' uscat, la vreo douăzeci de ani, n-are nici mustață, se uită la mine și rîde tîmp. Nu vrea să spună nimic. Mă lămurește tot femeia bulibașei. „Da, normal că avem șoferi români, că nu știm carte. Le dăm cam 2-3 milioane simbrie, că nu avem mai mult. Da' și așa fac mofturi românii ăștia." Trece o Dacie roșie plină de țigani. Șoferul e un pensionar român, față umilă. Înghesuit pe scaunul lui, n-are curaj să claxoneze, așteaptă să se miște lumea de pe maidan. Hai că plec, e cam mic salariul, iar de la șoferi angajați deja nu scot o vorbă. Bulibașa din '60 și încă un uscat la vreo 250 de ani, posibili viitori posesori ai unei sume de 5.000 de euro, se agață de ușă. „N-am pîine, n-am țigări." Le dau cîte 20.000. „Bă, da' puțin mi-ai dat!"

Gabriel Drogeanu
gabi@catavencu.ro

Dom' Popescu, mișcă-ți curu-ncoa' odată, dă-le-n gîtu' mă-tii de intregrame amanagrate! Trage Merțanu' aci în fața lu' Facultatea, să nu-și murdărească prințesa pumele ăștia noi din picioare, că nu vrea să merge prin noroaie.

Se pare că moda boierilor români interbelici cu șofer englez revine. Numai că azi burghezii sînt romi țigani, iar servitorii, foști ingineri și filologi români.

Ce-nseamnă să te apuce durerile afacerii

Un om de afaceri este, evident, un om de afaceri, el nu poate fi confundat – nici nu este indicat, de altfel – cu un om oarecare. Cu un om de „fără ocupație", de exemplu, sau cu un om de „da' ce vrei, bă, să dau în cap la lume pă stradă?". Unii oameni de afaceri țin la etichetă, așa că, atunci cînd își inaugurează mini-castelul cu puhoi de turnulețe și zugrăveală mov dintr-un sat constănțean, își agață identitatea și ocupația la intrare, ca să știe toată lumea cu cine are de-a face. Sau „cu cine are de-afaceri", evident. La urma urmei, ce voiați, să pună omul banalități precum „Marcos – Atenție, cîine rău!", „Marcos – Nu parcați!", „Marcos – Fumatul oprit" sau, din cele mai elaborate, „Marcos – Nihil sine deodorant".

Marcos Înregistrată

Coasa lux
– rubrică permisă doar cu acordul rudelor decedate –

Ce înseamnă Salvarea pentru român? Salvarea, pentru român, înseamnă girofarul săracului. Călătoria cu Salvarea este un rar prilej să bați drumurile patriei de la egal la egal cu Năstase. Însă, dacă vrei și coloană, e puțin mai complicat. Viteza de deplasare e sensibil mai mică, iar dubița albă e înlocuită de una neagră. Dar orice efort, făcut pentru a gusta măcar un pic din privilegiile politicienilor, merită toată osteneala. Mai ales că uneori, dacă ai un nume celebru, te mai ajută și serviciile publice, după cum se poate observa și din fax-ul de mai jos.

Știrile de la ora chici

Stimată **REDACȚIE,**

Subsemnatul, Costa-Foru Constantin, cu domiciliul în București, șos. Iancului nr.57, bloc 101 B, sc.A, ap.16, sector 2, vă relatez un eveniment din data de 14 ian. a.c., când **a murit mătușa mea Ligia Furnică-Minovici**, întâmplător văduva nepotului celui ce a întemeiat Stația de Salvare București, **doctorul N.Minovici.**

UMOR NEGRU cu "SALVAREA", tel. 961

La ora 8^{30}, am solicitat o mașină de Salvare la muzeul MINOVICI, de la telefonul muzeului, 665.73.34, pentru acordarea asistenței medicale de urgență mătușii mele, în vârstă de 90 de ani.
La ora 9^{00}, soția mea a confirmat solicitarea, de la telefonul 653.22.74.

La ora 20^{00} , am primit telefon de la SALVARE:
- **"Mai aveți nevoie de mașină ?"**
- "Mătușa mea a murit."
- **"Vă rog să răspundeți prin DA sau NU."**
- "NU"

Noroc că n-am avut nevoie de asistență medicală, mătușa mea murind pe la ora 9, așa cum și-a dorit, lucidă până în ultimele clipe, fără să se chinuiască.

C.I. Costa-Foru

Bursa şpăgilor

Şi slabii iau comisioane grase

– Asociaţia pentru Protecţia Consumatorului –

Mascotele obeze ale Puterii, Piedone şi Grecea, au de ceva vreme şi nişte clone care răscolesc buticurile, adulmecă vomele prin piepte şi urlă din toţi bojocii ca să intimideze tarabagiii. Ce-i ciudat e că piedonii şi grecii respectivi nu sînt nici pe departe de mare gabarit. Ba din contră, sînt slabi uscaţi. Închipuiţi-vă cum arată un Piedone împărţit la cinci sau o pătrime din Grecea, în plus, şi cu meclă de pensionar pricăjit. Sfrijiţii se recomandă ca fiind de la Asociaţia pentru Protecţia Consumatorilor, adică un ONG ce are ca scop crearea unor bune principii în rîndul societăţii civile, în ceea ce priveşte protecţia consumatorului. Faptul că fac parte din această organizaţie de bine îi transformă în fiare pe „inspectorii“ scheletici, în timp ce sînt pe teren. Mai întîi îi arată poliţienească legitimaţia patronului de butic. Apoi se postează ostentativ într-un colţ al magazinului şi îşi pironesc privirea pe vînzător, pe vitrină şi galantare. Nu fac comentarii. Tac şi se uită de-amboulea. Tac şi se uită de-amproasta. Ore-ore în şir. La un moment dat, jenat de insistenţa „inspectorilor“, enervat de mecla lor tîmpă sau, pur şi simplu, pentru că a venit ora închiderii, vînzătorul sau patronul se oferă să le dea ceva gratuit, un suc, o margarină, un ou şi îi invită să plece. Ca la un semn, zbirii tenaci se înseninează, mulţumesc frumos pentru dar şi promit că vor mai reveni şi cu alte ocazii în control. Apartenenţa la Asociaţia pentru Protecţia Consumatorilor a devenit aşadar modul cel mai cronofag, dar totodată cel mai ieftin pentru un pensionar de a-şi face piaţa, în stilul mare, chiar foarte mare, à la Piedone & Grecea.

Jeg şi Grăsanul

Dicţia de dar nu se caută în gură

– Facultatea de Jurnalism –

Ei sînt mai mulţi şi fiecare are cîte două mîini. *El* are mai puţine mîini decît *ei,* dar ştie steno. *Ei* vorbesc mai mult decît *el,* dar nu toţi au dicţie. *El* este profesor de stenografie şi dicţie, iar *ei* sînt studenţi la Facultatea de Jurnalism. Anul trecut au fost în anul întîi şi au făcut steno. Anul acesta sînt în anul doi şi fac dicţie. Profesorul este înţelegător: la ce e bună stenografia cînd există reportofonul? La ce e bună dicţia cînd există Andrei Gheorghe? Profesorul este înţelegător, el îi trece oricum, dar ei sînt mulţi, vreo 200, şi nu le place să rămînă datori. Mîna care ar fi trebuit să ştie steno se afundă puţin în buzunar şi revine la suprafaţă cu o hîrtie de 50.000 de lei între degete. În felul acesta, contra unei bancnote modeste, fiecare student de la Jurnalism îşi poate trece sub tăcere propria dicţie.

Dinte pentru dicţie

Statul-palmă-barbut-cot

Aflăm din trei surse sigure (doi popi şi-un şeptar) că un lider sindicalist de Petrom a pierdut la barbut maşina sindicatului. Nici o problemă: să se scumpească repede benzina şi să se aloce cîteva zeci de mii de dolari pentru un nou mijloc de transport la sindicatul Petrom. Căruciorul de butelie de la Filiaşi al doamnei Stănoiu abia aşteaptă să fie cumpărat la un preţ bun. Hai, că-i ultimu', şi vrea şi dînsa să plece acasă, la vila de la Bucureşti.

Ilf şi Petrom

Loc de retrocedat cu capul

Prima regulă a privatizării: naţionalizarea

Ca doctor în drept ce este, Adrian Năstase vrea să găsească rapid un tratament cu efect electoral pentru maladia roşie de care e suspectată România la Strasbourg. Surse foarte apropiate lui Adiţă spun că-i ţiţiie pononeţul să stopeze imediat şirul de procese intentate de foştii proprietari ai caselor naţionalizate statului român. Ca să-şi facă un look electoral european, candidatul PSD-ului la funcţia de Iliescu a dat zvon baroneţilor locali să găsească metode de a-i scoate vinovaţi pe primarii, judecătorii şi ce-or mai fi care au servit la darea sentinţelor bune de dus la Strasbourg. Şi să-i pună să plătească ei păgubiţilor de foşti proprietari. E o bună ocazie să mai înfunde nişte judecători incomozi, nişte primari din alte partide şi îşi face în presă şi imagine de Zorro. Ca să-l ajutăm un pic, îi spunem că, în Slănic Prahova, statul român ar avea de plătit vreo 2 milioane de dolari lui Dumitrescu Alexandru, fostul proprietar al hotelului „Vila Regală“ (acum „Orizont“). Ar fi bine din punct de vedere electoral dacă banii aceştia i-ar plăti Hriscu Daniel, care în calitate de director la societatea comercială Slănic a permis privatizarea hotelului, deşi fusese cu 2 ani înainte înştiinţat în scris că e un imobil naţionalizat. Ar mai fi buni de plată judecătorii Aurelia Popa, Ioana Teodorescu şi Constanţa Ştefan care, în ciuda evidenţei, nu au recunoscut dreptul de proprietate al domnului Dumitrescu Alexandru. Fiindcă nu i-au făcut dreptate unui veteran de război, la 81 de ani, din care doi ani făcuţi la Aiud ca deţinut politic, şi au permis ca imobilul să rămînă în posesia mahărului local Morcovescu, toţi aceştia merită – nu-i aşa, domnule Năstase? – să le intre morcovul, măcar pînă la alegeri.

Biroul de Investigaţii

Anacronica TV

Trec. Ţiganii nu se mai opresc

A fost o săptămînă bogată în ţigani cu averi. După ce Antena 1 a mers prin toată ţara ca să ne ofere cîte un episod pe zi cu cele mai aurite şi mai multe turnuleţe din ţărişoara asta ruginită, Acasă TV s-a orientat către High-Fă-Life şi făshion. Astfel, am avut onoarea de a vedea garderobele exclusiviste şi impunătoare ale Bursucului, Sorinel Puştiului şi Florin Salamului Fermecător. Sorinel se dădea cu parfum „Gaultier" în cap şi pe ceafă (am numărat în total 15 fisuri, fără cele trei din palmă), Salam are o colecţie de renume mondial de pantofi şi trei cămări pline cu sacouri de 500 de euro bucata, Bursuc îşi asortează ochelarii „Raiban" doar cu costume ca să-l „aranjeze" care este. Din tot acest display de eleganţă şi manele am reţinut doar vorbele artistului Puştiul, pasionat de chiloţi curaţi „Botezatu", care zice din înţelepciunea lui populară: „E o vorbă din străbunici: haina face omul, nu?". Puşti-puşti, da' să moară strămoşii mei dacă n-are dreptate.

Turnul şi pistolul

Cool Communist Hunting

Antena 1 i-a pus pe Despot şi Moga, vîrfuri în ale zdrăngănelilor, să hăntuiască „absolutul cool românesc". Adică, vorba lui Despot: „tineri fără mentalităţi comuniste, gata să intre în Uniunea Europeană". După atîta colindat, s-au agăţat o fată pe trepte la Teatrul Naţional şi doi rolleri într-un bar la o bere naspa. Fata a fost plimbată şi Despot i-a băgat contre despre corul ei unde era coristă. Moga ia una bucată roller şi renunţă la el fiindcă e prea cool: boy-ul cu casca-n cap se aruncă într-o tulumbă plină de gunoi. Libertate-libertate, dar prea-i absolută. Ălălalt gagiu, super-roller, făcuse ceva în viaţă, adică, pîrtiile pentru rolleri din Herăstrău. Finalul? A se trimite sms şi a se alege între o fată de „Cîntarea României" şi un tip bun la cercurile de talente de la Palatul Copiilor. Asta da întrecere pe meserii.

Eugen ISTODOR

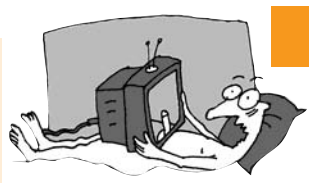

Trampa şi ecranul

★ Există şi ţigani fericiţi. Unii dintre cei pe care i-am văzut în reportajul-foileton de la Antena 1 şi-au vopsit pereţii cu aur. Foarte şmecheri şi cei de la Antena: fac reportaje cu cei mai avuţi ţigani din România. Păi, doar nu era să filmeze la cei mai amărîţi şi să riste să se întoarcă în studio fără cameră, microfoane sau cabluri, că oricum nu-i crede nici naiba că alea din fibră optică nu merge să le topeşti pentru linguri.

★ Bănuiesc că ştiţi ultimul videoclip B.U.G. Mafia, cel în care membrii formaţiei sînt filmaţi la poliţie cu panoul de măsurare a înălţimii în spate. Nu ştiu cum se face că pe Tataee îl măsoară de două ori. Prima oară are 1,76, iar a doua oară are 1,84. Creşte Tataee într-o secundă cît alţii într-un an şi 5 videoclipuri.

★ Ziceam că am un canal de porno codat care doar se aude. Acum vreo două nopţi nu se mai auzea nimic, nici la ora 1 noaptea, nici la 3, nici la 4 jumate, cînd m-am culcat, dezamăgit. Era clar. Fusese seara filmului porno mut.

★ L-am văzut la TVRM pe Răzvan Theodorescu predînd. Vorbea despre agricultură şi cultivarea pămîntului în anul 1000. Era foarte interesant, dar ce treabă avea asta cu un ministru al Culturii? O fi fost ministru al Culturii Pămîntului şi nu mai ţin eu minte.

★ Joi sau vineri seară, pe PRO TV s-a dat un film cu un tînăr cercetător, proaspăt absolvent al cursurilor sexuale la NF (şi prin asta nu vreau să spun „Ne-frecvenţă"), care, în disperare de cauză, a clonat o gagică pe placul lui şi a învăţat-o să se poarte astfel încît să nu-l refuze. Mare păcat că nu mi-a plăcut şi mie şcoala. Eu – din lipsă de material, chestie cu care se confruntă frecvent cercetarea românească – n-aş fi putut să clonez o gagică întreagă. Dar material să clonez măcar un sîn de-al Nicoletei Luciu tot aş fi găsit în laboratorul de chimie, în sertarul cu *Playboy.* Şi, după clonare, aş fi educat sînul astfel încît să nu mă refuze şi, în plus, să şi am ce discuta cu el după ce se duc primii ani de pasiune!

★ Fotomodelul Letiţia Beraru, zisă şi Enache, citeşte ştirile la Prima TV, seara. Spre deosebire de alţi ştirişti care ştiu să îşi facă meseria, Letiţia nu numai că îşi mişcă ochii de la dreapta la stînga, ci îşi mişcă şi capul de la stînga la dreapta şi înapoi, ca să citească de pe prompter. Dacă aş fi şeful ei, i-aş cumpăra un prompter mai strîmt.

★ Gia, una care are clip la Atomic TV, seamănă, dacă stă în anumite poziţii, cu Anna Lesko. Oare încearcă să îşi facă şi un prieten care să semene cu Irinel Columbeanu? Dacă da, atunci ar trebui să încerce să stea şi în alte poziţii!

★ Considerînd că s-au scurs ceva ani de cînd a trecut în nefiinţă şi probabil că singur nu se mai poate îngriji, C.V. Tudor i-a organizat lui Yitzhak Rabin la Braşov o operaţiune de dezvelire de bust cu discurs şi muzică uşoară. Chestionaţi de reporteri, cîţiva localnici strînşi să rîdă de badigarjii lui Vadim care purtau ciupilică evreiască pe cap şi-au dat cu părerea despre originalitatea momentului: „...O fi ceva legat de naşterea lui Eminescu, mămică!" sau „Nu ştiu de ce i-ar face ăştia statuie lu' Chiţac ăla care-a tras în oameni la Revoluţie".

★ Uite, dom'le, că tot nu l-au mîncat lupii pe Cristi, ăla din reclama la Stalinskaya – „pentru oameni puternici", care se mai difuzează şi acum! Pe de altă parte, şi sloganul ar fi putut fi reformulat în genul: „Stalinskaya – pentru lupi fricoşi".

★ Sîmbătă seara, parcă, pe PRO TV am revăzut cu oareşce nervi *Fălci,* cu rechinul ăla alb care halea bărci. Băi, fraţilor, eu unul m-am plictisit de moda asta cu rechini. Şi de demenţii care-i promovează. Dai pe Discovery, rechini, muţi pe Animal Planet, normal, rechini, chiar şi pe Tele 7 abc au început să pună un film cu rechini luat de cameraman de la „închirieri casete video". Acum, am impresia că încep să se lanseze timid elefanţii şi că, încet-încet, ei se vor impune şi vor fi următoarele animale-vedetă ale teveului. Hai elefanţii! Jos porcii de rechini!

Stimaţi comeseni, dragi consumatori şi nuntaşi, vă rog, puţină linişte! Mulţumesc! I-auzi, ia: Mă născui filosemit / La poalele Tîmpei / Pe Yitzhak îl dezvelii / Estremismul, unde-i? Măi, măăăi... E destul, nea Cornele, sau bag şi-un *Bălălău,* c-am negativu'-n maşină.

Maturizat brusc înaintea alegerilor, C.V. Tudor constată că, dezvelind în plină iarnă statuia lui Yitzhak Rabin, i-a îngheţat definitiv relaţia cu Israelul

★ Trece o lună, două şi iar se cară cineva de la PRO TV. Săptămîna asta am văzut-o pe Adriana Muraru pe Calea Victoriei şi am zăbovit puţin cu telecomanda pe-acolo. La urma urmei, este feblețea mea şi-a soţiei şi tare ne-am bucurat că, în sfîrşit, putem s-o revedem. Iar dacă toţi simpaticii din Pache îi vor urma exemplul, e posibil ca, în cîţiva ani, să ajungă Esca să prezinte *Ştirile* doar cu Busu şi Brucan. Brucan la *Meteo,* evident, cînd e Busu în concediu.

★ Tot văd de la o vreme nişte promo-uri la emisiunea lui Teo, de la PRO TV, în care aflu că ni se pregăteşte „distracţie clasa I cu Teo". Evident, materialul promoţional cuprinde şi cîteva din glumele protagonistei: strigăte, exclamaţii şi, mai ales, celebrele faze de super-rîs cu ochii încrucişaţi. Aici realizez de ce se numeşte „distracţie clasa I cu Teo": cred că figura cu ochii încrucişaţi a mers şi la mine, vreo două trimestre din clasa I, cînd rîdeau colegii de se stricau. În trimestrul al III-lea, însă, abia i-am mai făcut să mă bage în seamă: a trebuit să vin la şcoală cu o tipă de la a IV-a B, care apăruse deja în *Cutezătorii,* avea părul lung şi, evident, umbla numai cu sarafan mulat.

★ Mă uitam la emisiunea *Audienţă în direct,* de pe Realitatea TV, şi am prins intervenţia telefonică a unui bătrîn care avea şi el o întrebare, nu mai ştiu exact care anume. Am reţinut în schimb intervenţia moderatoarei din studio, care, normal, l-a întrebat de unde sună. Cum nu a priceput că e cazul să spună, pur şi simplu, localitatea, bătrînul a răbufnit nervos: „de acasă, de unde să sun?". Bine că nu s-a şucărit tataia şi mai tare, că parcă îl şi auzeam izbucnind: „de la telefon, de unde să sun?!".

★ Ştire la PRO TV şi la Antena 1 luni seara: o ieşeancă a predat la poliţie un sac de bani pe care l-a găsit în tramvai! Cică poliţaii s-au crucit, au zis că-n viaţa lor n-au mai pomenit ca cineva să găsească atîta bănet şi să-l predea la secţie. Ce să zic, şi eu mă crucesc, dar am alt motiv: cine dracu-i tîmpitu' care avea un sac de bani şi s-a găsit să umble cu tramvaiul?

★ Ca proiect de viitor, anul acesta publicitatea electorală va fi asimilată celei comerciale, PSD-ul bucurîndu-se cel mai mult, că doar, evident, are cei mai mulţi bani. Ei, noi avertizăm de pe acum partidul de guvernamînt că atunci cînd PSD-ul va întrerupe *Titanicul* sau Rapid-Steaua, ca să-şi facă reclamă electorală simpaticul şef al Guvernului, noi n-am vrea în ruptul capului să fim fundul domnului Năstase!

Unde-s, măi, ăia care a zis că sînt nereguli în Ministerul Justiţiei? Împuşcaţi-i!... Ba nu, mai bine băgaţi-i la beci, că nu merită să moară aşa de uşor nişte democraţi nenorociţi care îndrăzneşte să critice instituţiile statului nostru de drept!

Tupeu 2004

Erodicarea abuzurilor

Vreme trece, vreme vine, bucuroși le-om duce toate, sărăcia, și nevoile, și neamul prost. Țara mea de gloate, țara mea de dorm! Somnul națiunii, împreună cu somoteiul societății civile, paște monștri: adică oile lui Gigi Becali, sau orice altă aberație politică, făcută cu banii de vacanță ai lui Hrebenciuc. Tupeul de săptămîna asta batjocorește Justiția, inteligența medie a omului și țara:

Locul I (3 puncte): **Rodica Stănoiu**. Rodica, femeia-bărbat de la Injustiție, a ordonat citarea la Poliție a 200 de membri ai Acțiunii Populare care și-au exercitat un drept constituțional solicitînd informații legate de firma care a obținut contractul de consolidare a clădirii Palatului de Justiție din București. Torționaro, la cratiță, democrația e o chestie un pic mai complicată decît centrul Filiașiului!

Locul II (2 puncte): **Adrian Năstase.** Pe Năstase l-a luat pușca pe dinainte și s-a apucat să declare că vînătoarea este o modalitate prin care se poate asigura un echilibru între numărul animalelor și resursele de hrană existente. Păi bine, mă, dacă asta vă interesa, hrana, ce-ați avut, domnule, cu scrotulețul ministrului Sârbu? Aia ce naiba a fost, echilibrarea numărului de oameni din natură cu resursele de hrană?

Locul III (1 punct): **Partidul Social Democrat.** PSD-ul va aduce 1.000 de oameni din teritoriu pentru vizita lui Ion Iliescu la Focșani. Ei bine, cam asta a făcut PSD-ul de cînd se știe, încă de cînd se numea PCR: cînd aducea oamenii să bată din palme la mitinguri sau aducea minerii să bată din pumni pe studenți.

Și acum, să vedem ce s-a întîmplat în topul general ***Tupeu 2004:***

1. Rodica Stănoiu	3 puncte
2. Adrian Năstase	2 puncte
3. PSD	1 punct

Rodica Stănoiu din Filiaşi, despre care gurile rele spun că renovează Palatul de Justiție doar ca să-l poată vinde mai bine benzinarilor de la Petrom

Analiză finală

Maria & Virgil Show

Vergilică întreabă

Trei lucruri au avut loc în viața Mariei: monitorul de la firma de computere Concept a venit gratis, a auzit de Lianu-știu-cum-o-cheamă și se trage Loto duminică. Chestii femeiești cu totul. Așa că Vergilică doar a pus întrebări.

Vergilică: *Candidează Lia, fă, femeie.*

Maria: Stai un pic, Lia-nu-știu-cum a venit, sînt sigură, și un prost își dă seama, să candideze la președinție.

Vergilică: *De ce?*

Maria: Fiindcă ea, în mintea ei, ce-a zis, a văzut că aici se fac mișmașe și învîrteli, a venit aici ca să afle lumea de ea, că e țara proastă și cum se aude de un șmecher, cum îl ține lumea minte. O să dea ea nu știu cîți dolari aici, o să fie bani, dar o să și-i scoată după aia. Lia asta face serele din țara asta. Bagă-scoate. E și mîna lui Iliescu, că el a chemat-o s-o vadă în țara asta de căcat unde pe oamenii proști îi faci cum vrei tu. Păi, s-a dus la Cotroceni de ce? Ca, într-un fel, să-i predea ștafeta.

Vergilică: *A venit la furat.*

Maria: Bineînțeles, ca să fure și să trimită cu trenul în America. Noi în țara asta nu mai poți trăi că vin toți alfabeții din lumea largă să ne încalece. N-ai văzut că s-a dat drumul la cules de căpșuni și ca cîinii s-au călcat în picioare pentru niște bani ca să trăiască decent omul?

Vergilică: *Dar faptul că e femeie, ca tine, nu dă încredere?*

Maria: Nu prea. Ce femeie? Sîntem bărbați toate femeile din țara asta.

Vergilică: *Dar ce faci, bre, vrei pe Vadim?*

Maria: Te-ai nebunit, mai bine să fie Năstase al nostru, decît Lii și Vadimi! E băiatul nostru, știm ce-i poate pielea.

Vergilică: *Lasă-i, care sînt numerele tale la Loto? Că e miliarde!*

Maria: Mi-ai pus o întrebare extraordinar de grea! Extraordinar de grea!

Vergilică: *Lasă cocleala!*

Maria: Din toată sărăcia mea aș lua un 13, aș vrea un 12, 39, 37, 28 și 43.

Vergilică: *Astea-s numere?*

Maria: De ce nu sînt numere?

Vergilică: *Păi, ai început cu 13 în față?*

Maria: Dar tu știi pe ce lume ești?

Vergilică: *Cea mai proastă lume.*

Maria: Dacă-i așa proastă, de ce nu candidezi și tu?

Vergilică: *E o idee, cred că aș găsi cîțiva proști să mă voteze și cîțiva idioți să-mi dea niște bani în cont!*

Maria răspunde

Cornel Ivanciuc o să vă facă dovada

că sticleții din poliția nemțeană te calcă pe zebră și dispar ca măgaru-n ceață, cât ai zice pește. Că, la Cluj, firma Bau s-a specializat în loteria țepelor. Că, sub Tâmpa, un fost tâmpit din Securitate a ajuns secretarul primăriei. Că, la Constanța, fantezia a întrecut orice măsură, când Teatrul „Fantasio" l-a lins, ca vaca, pe senatorul Onaca.

dosarele chiX

Cenzură draconică cu privire la accidentele poliției

Cazul pe care vi-l relatăm a fost refuzat la publicare de întreaga presă din județul Neamț. Adică a fost cenzurat, din rațiuni superioare de partid și de stat. Subiectul îl face accidentul inspectorului-șef de poliție Aurel Munteanu, comandantul IPJ Neamț. Care s-a autoaccidentat grav, în ziua de 21 decembrie trecut. Când a condus beat pulbere autoturismul Opel Astra cu numărul de înmatriculare NT-02-EHV. Fabricat în 2001 și adus din Germania, pe o filieră interlopă. Cu care inspectorul fălfăia cu 120 de kilometri pe oră, prin satul Târziu, comuna Brusturi. Și când, mai devreme decât ați bănui, Munteanu s-a izbit violent de balustrada unui pod din Târziu, căzând în apă de la o înălțime de circa șapte metri. Circa locală de poliție a aproximat realitatea, transformând-o în iluzie. Ministerul de Interne a demarat operațiunea Mucles. Toma Zaharia i-a somat pe comisarul Petru Ciurea, prim-adjunctul lui Munteanu, și pe comisarul Ion Catană, șeful poliției rutiere județene, să bage cenzură pe informație. În 2002, Munteanu a accidentat grav un copil, pe o trecere de pietoni din Tg. Neamț, un alt caz mușamalizat. Această realitate crudă este adeverită de următoarele surse: comisar-șef Petru Ciurea, comisar Ion Catană, comisar Emilian Smântână, adjunctul șefului poliției din Tg. Neamț, și de către inspectorul Vasile Harpa, șeful poliției rutiere din Tg. Neamț. Cum realitatea întrece de cele mai multe ori cenzura, vă promitem că vom reveni cu alte amănunte, care vor releva cârdășia dintre Toma Zaharia și bețivanul poliției nemțene Aurel Munteanu.

Cornel IVANCIUC

Numai doi îs norocoși!
Atenție! Se trage la loteria țepelor

Firma clujeană de construcții Cartel Bau a păpat o jumătate de miliard de lei, bani puși la bătaie de Loteria Națională pentru sinistrații hunedoreni. Cartelul, prin reprezentanții lui, domnii Cașcaval (de la Cluj, unde obișnuia să locuiască tocmai în casa ce a aparținut savantului Emil Racoviță) și Pascu (de la Deva), a ghicit varianta câștigătoare a unei licitații la care nici măcar nu a participat. Firma trebuia să execute lucrările de „confecționare" a unui pod plutitor, peste Mureș, luat la vale de câteva viituri ce s-au abătut pe-acolo. După ce au săltat lozu' de 500 de milioane, meseriașii de la Cartel Bau s-au evaporat în cel mai savant mod cu putință, iar podul a rămas în aer. Într-un mod extrem de ciudat, boșii de la Loteria Națională n-au protestat defel, așa că banii au rămas unde trebuiau să rămână, ceea ce vă dă, probabil, și dumneavoastră de gândit. Fără nici o legătură prea evidentă cu cele de mai sus, clujenii de la Cartel Bau și-au făcut un obicei din a se gudura pe lângă PSD, poate mai pică ceva. Și uite că pică, și nu așa, cu fărâita, ci cu sutele de milioane. Dovadă că atât PSD, cât și Cartel Bau au tras lozul cel mare. Totuși, oamenii lui Năstase ne-au promis, pe onoarea lor, că banii vor fi cheltuiți cu chibzuială, în campanie. Las', că se trage și săptămâna viitoare.

Secvență din piesa de revistă *Ambulanța Veseliei*, lucrare care conține un cîntecel dedicat unui senator PRM. Surprinzător, altul decît Vadim.

Secretul lui Onaca: versul fin cu vaca

La Teatrul de Revistă „Fantasio" din Constanța rulează de cîteva săptămîni piesa *Ambulanța Veseliei*, în care joacă sistemul sanitar distrus, Bombonel, cetățenii care fac pîrnaie pentru o gîscă furată, „Ciocu mic", nașul de la Guvern, tipii de la *Cațavencu* („Băieții scriu și fac mișto / Situația e tot maro"), șmecherii din Parlament în general și senatorul PRM Dorel Onaca în particular. Totuși, el este singurul personaj care a fost onorat cu un snop generos de versuri: „În Parlament s-a angajat / Ca să ne-aducă acasă / Domnul *deputat* Onaca / Ce veste preafrumoasă / El a salvat mulți marinari / E-un om modest și tandru / Adio, foamete în țară / Onaca – on scafandru! / SOS – venim cu ambulanța / SOS – acasă la Constanța / SOS – o să-ți mîncăm și vaca / SOS – îți mulțumim, Onaca!". S-a constatat că secretara senatorului a avut grijă să asiste la show, înarmată cu cîteva buchete de flori, pentru a verifica, probabil, acuratețea interpretării și aspecte legate de ritm, rimă, calitatea informației și mesajul transmis electoratului din sală. Am reținut rețeta „Adio foamete în țară / O sărbătoare a unei licitații la care nici măcar nu a participat. Firma trebuia să execute lucrările de „confecționare" a unui pod plutitor, peste Mureș, luat la vale de câteva viituri ce s-au abătut pe-acolo. După ce au săltat lozu' de 500 de milioane, meseriașii de la Cartel Bau s-au evaporat în cel mai savant mod cu putință, iar podul a rămas în aer. Într-un mod extrem de ciudat, boșii de la Loteria Națională n-au protestat defel, așa că banii au rămas unde trebuiau să rămână, ceea ce vă dă, probabil, și dumneavoastră de gândit. Fără nici o legătură prea evidentă cu cele de mai sus, clujenii de la Cartel Bau și-au făcut un obicei din a se gudura pe lângă PSD, poate mai pică ceva. Și uite că pică, și nu așa, cu fărâita, ci cu sutele de milioane. Dovadă că atât PSD, cât și Cartel Bau au tras lozul cel mare. Totuși, oamenii lui Năstase ne-au promis, pe onoarea lor, că banii vor fi cheltuiți cu chibzuială, în campanie. Las', că se trage și săptămâna viitoare.

La Primăria Braşov se-nghite-n Secu

Pe brașoveanul Nicolae Paraschiv, decembrie '89 l-a prins în bocanci. În bocancii revoluționarilor de la Brașov, care construiau astfel un atac pozițional de toată frumusețea, pasînd de la unul la celălalt fundul dolofan al lui Paraschiv, la acea dată maior de Securitate. Eh, vremuri! Între timp, fundul lui Paraschiv s-a refăcut din accidentare și a revenit la forma care l-a consacrat în activitatea de partid. Astfel că, în decembrie 2003, buclucașul fund n-a mai avut parte de pălitura bocancului, ci de dulcea mîngîiere a scaunului de secretar al primăriei Brașov. Poziție din care fundul maiorului de Securitate Paraschiv a halit o primă bugetară de 27 de milioane pe stil net. Sperăm să-i fi ajuns pentru mult visatul palton blindat antibocanc.

Biroul de Investigații

codrul bunelor maniere

Gura nu-i mai tace, restaurarea nu-i mai place

În general, se știe că Miorița e o oaie. Oile sînt cam fraiere, dar despre aceasta se poate spune că avea ceva oaie, din moment ce a ajuns în folclor și de acolo direct în manuale. La mulți ani după ce s-a remarcat Miorița, românii au făcut o fîntînă și i-au dat numele celebrei oițe mitice. Apoi, după alți cîțiva ani, s-au gîndit s-o restaureze. Întîmplător, era deja vremea unui partid cu oaie, PSD, care inventase și un program cu nume frumos și rezultat curios, „România Curată". Așa că restaurarea și programul ăsta și-au dat mîna, ca să vadă bizonul electoral și orășenii care-și vor spăla cracii la vară în apa fîntînii ce grijă are partidul de Miorițele patriei. Atîta doar că, după cum vedeți și în imagine, socoteala de la birouri nu s-a potrivit cu socoteala de pe pășune, iar data finalizării lucrării de restaurare – lucrare la care, de cîte ori am trecut pe acolo, nu am văzut pe nimeni să dea cu vreo mistrie, cu un ciocan sau cu un fir de iarbă proaspătă – a fost pictată ochiometric, cu ață roșie, peste data originală. O arteră străbătută zilnic de zeci sau sute de străini mai stă cîteva luni cu ceva straturi de moloz în jur, cu termen de predare improvizat și cu izmenele alea alb-roșii pe dînsa. Semn că o fi ea România curată în propaganda partidului, dar are niște zoaie de vopsea exact pe miini.

Miorița Fănița

Programul național
"ROMÂNIA CURATĂ"
Obiectiv:
RESTAURARE FANTANA MIORITA
Beneficiar: CGMB - Administratia Strazilor
Coordonator lucrare: MCC - DCCPCMB
Proiectant: Arh. Alexandra Chiliman Djuvara
Expert atestat de MCC - CNMI
Executant: Marian Dabuleanu
Specialist atestat de MCC - CNMI
Aut. de construcție nr: 13 / 13.05.2003
Data începerii lucrării: 01.06.2003
Data finalizării lucrării: 30.05.2004

dosarele chiXXL

Sst! Nu vorbiți de STS!

Dacă vă simțiți în pericol, apelați 112. 112 este un serviciu telefonic de urgență, care permite intervenția serviciului de urgență – Salvare, pompieri, poliție etc. – care se potrivește situației în care vă aflați. Apelați de urgență 112, ca orice european, dar nu anu' ăsta. Încă nu funcționează pentru dumneavoastră, căcat mic de contribuabil ceești. Deocamdată funcționează doar finanțarea, bezmeticilor, că asta-i urgența acum, în anul electoral. Anul trecut, premierul Năstase semna – și deținem documentul care a fost secret până și pentru membrii guvernului care l-au semnat – o Hotărâre a Guvernului prin care se stabilea finanțarea serviciului 112. Conform HG 860/17.07.2003, operatorul urma să devină STS-ul (Serviciul de Telecomunicații Speciale), iar finanțarea urma să fie realizată din resurse proprii. Cum STS nu are surse de venit altele decât bugetul, finanțarea urma să o asigure IGCTI-ul (Inspectoratul Comunicațiilor etc.), care colectează taxe și tarife de la operatorii în comunicații. Iar între respectivii comunicatori, cei mai mari cotizanți sunt cei de telefonie mobilă. Respectiv noi, utilizatorii de celulare. Jumătate din totalul încasărilor IGCTI pe o perioadă de 10 ani urmează să curgă în buzunarele STS, unde sumele au uriașul avantaj că nu mai pot fi urmărite public, pentru că STS este un serviciu secret! Ca să vă faceți o idee, IGCTI încasează numai de la operatorii de telefonie mobilă o frumușică sumă de 22-23 de milioane de dolari anul acesta. Deci 11 milioane urmează să țopăie la STS. Care îi cheltuie exclusiv prin încredințare directă, pentru că licitațiile ar fi prea publice pentru un serviciu secret. Multiplicați cu 10 (ani) și veți descoperi că 11 devine 110 milioane de dolari, adică România va avea cel mai scump serviciu 112 din lume. Asta dacă tarifele IGCTI se vor menține și nu vor deveni mai echilibrate. Pentru că anul acesta cei 4 operatori plătesc sume extrem de inegale, poate proporțional cu performanțele, poate proporțional cu protecția lui Năstase. Vă lăsăm să judecați singuri: Connex – 10 milioane; Dialog – 10 milioane; Cosmorom – 4 milioane; Zapp – 300.000.

Plagiatorul și plaga împușcată a lui Ilie Sârbu:
Beuran lovește din ou!

După nefericitul accident în care au fost implicați ministrul Sârbu și un scrot plin de alice, evenimentele au mai decurs în felul următor. Ilie Sârbu a fost operat de o echipă de medici printre care se afla și fostul ministru al Sănătății, Beuran. Nu știm încă dacă Beuran a ținut în mînă bisturiul sau un manual frantuzesc de operație cu sublinieri. Cert este că, deși medicii s-au lăudat că Sârbu e în afara oricărui pericol și va pleca în curînd din spital, el a mai rămas vreo două săptămîni. Motivul este simplu: o parte din alicele care i-au penetrat pielea au fost luate de vasele de sînge, iar acum bilele i se plimbă prin corp mai ceva ca la pușcașii din cluburile de house. Așa că Sârbu e departe de a fi în afara oricărui pericol. Pe lîngă faptul că o infecție poate apărea oricînd (alicele nefiind tocmai septice), nici Năstase nu-l mai simpatizează. Premierul nu s-a îngrijit deloc să-l viziteze la spital, iar Sârbu mai are o spaimă rece, pe lîngă cocoloașele de metal care-i stau pe creier: e posibil să nu ajungă pe listele pentru senatori. Din această cauză l-a rugat pe șeful PSD Timiș să-i pună o vorbă bună la Năstase, să-l scuze, că a fost bolnav.

Biroul de Investigații

Vai,
ce de bunătăți, domnu' ministru'! Pîine proaspătă și sare. Serviți, ați venit. Pregătisem și niște ouă bătute cu jumări, da' ne-am gîndit să nu se interpreteze cumva.

Ilie Sârbu, ministrul Agriculturii, s-a lăsat pe mîna chirurgului Beuran, convins că cel competent în tratarea plăgilor este un plagiator recunoscut

Mircea Toma are mari dubii că,

dacă dumneavoastră vi s-ar întâmpla să primiți o porție de alice în chiloți, ar avea rost să sunați la serviciul de urgență 112; mulțumiți-vă să cotizați milioane de euro pentru serviciul cu pricina și mai lăsați-vă de vânători, că uite ce efecte secundare au asupra ministrului Sârbu, azi-mâine fost demnitar PSD; cât despre eficiența ministrului de Interne în cazul terorismului din Miercurea Ciuc, se poate spune că Sârbu a fost împușcat în testicule, iar Rus a rămas impotent.

Avertisment către ziariști: Ciucu' mic!

Treptat, după o scurtă perioadă de confuzie stârnită de câteva articole defăimătoare la adresa dlui Csibi Istvan (descris de ziariști ca „mafiotul care terorizează Miercurea Ciuc"), în republica autonomă Miercurea Ciuc se restabilește ordinea. Cele mai recente semne care îi ajută pe cei neîncrezători să înțeleagă că e LINIȘTE au fost: ziaristul Szondi a fost bătut încă o dată; apoi, după ce și-a mai revenit din mardeală a fost atacat în stradă cu spray lacrimogen; a fost incendiată, ca avertisment, ușa de la apartamentul primarului; au fost deschise procese tuturor celor care s-au atins de freza sacrosanctă a Stăpânului localității – Mult Stimatul Domnu' Csibi – respectiv toți ziariștii care au scris măgării (evident, Szondi Zoltan, Veress Robert de la *Adevărul* și alții care au preluat textele celor de mai sus în presa locală); lor li se adaugă un nesimțit de preot catolic (Raduly Robert) care a îndrăznit să organizeze o manifestație publică de protest pentru că au fost bătuți doi rahați de enoriași. Acestor semne de liniște li s-ar putea adăuga avertismentul adresat dlui Gabor Zsolt. Dar înainte de a ne referi la acest avertisment, permiteți să vă oferim câteva date din fișa acestui Gabor. A fost angajat al Domnului (Csibi) ca recuperator. A rupt în bătaie, la ordinul Angajatorului său, câteva persoane – între care niște polițiști și, altă dată, pe dl. șofer Setnescu Artemon (care răsturnase o mașină scumpă din parcul de 250 de mașini al lui Csibi). Ei bine, recuperatorul a căzut în dizgrație și a fost pus pe liber; la despărțire, i s-au oferit două milioane de lei pe care Gabor Zsolt le-a refuzat și i-a rugat pe cei doi emisari să transmită stăpânului să și-i bage-n cur. Normal că la următoarea întâlnire au venit nu 2, ci 9 gealați care l-au făcut muci pentru impertinență. Omul a depus o plângere la poliție, s-a deschis proces contra celor care l-au bătut și a câștigat în prima instanță. Ei bine, înainte ca apelul să apuce a fi judecat, Gabor Zsolt a dat bir cu fugiții, lăsându-se călcat de o mașină undeva în străinătate (în județul Neamț). Recunoașteți că un avertisment mai clar că Dreptatea lui Domnu' Csibi restabilește liniștea nu există. Iar ministrului Rus, cel care consideră că gaborii lui mențin sub control situația din Ciuc, îi urăm să aibă parte de aceeași liniște de care beneficiază Gaborul din povestea noastră. Poate așa să se trezească lăbarul.

Mircea TOMA

Stimată doamnă, și eu tot din politică provin. Și altă coincidență: și eu tot 15 milioane intenționez să bag în campanie. Treaba e însă că am fost la casa de schimb și nu mi-au dat pe ei decît 500 de dolari. Cunoașteți un curs mai bun?

Ticu Dumitrescu de la Asociația Foștilor Deținuți Politici, Victor Ciorbea de la Foștii Sindicaliști Politici, și Lia Roberts, de la Actualii Diversioniști Politici

Uite, Gușă, ți-am pus tăbliță de „PD"! Te las și fără botniță – doar în curtea partidului! – însă o vreme te rog nici măcar să nu latri! Îți zic eu la toamnă pe cine trebuie să muști.
PD

Rămas o vreme fără stăpîn, Cozmin Gușă se pare că și-a găsit un loc de „lup tînăr" și chel pe lîngă bătrînul lup de mare

Am fost acuzați, eu și doamna Stănoiu, că i-am chemat pe cei din Acțiunea Populară la Tribunal pentru că ne-au reclamat că s-a făcut jaf la repararea Palatului de Justiție. Nici vorbă! I-am chemat la Tribunal să vadă cum merg lucrările de renovare! Și-i vom chema, tot cu mandat, și la inaugurare!

Ioan Rus, care lui Ion Iliescu îi aduce aminte, prin nume, de Moscova, iar lui Adrian Năstase, prin firma sa din Cluj, de limuzine luxoase

Mi-a zis avocatul să fac acțiune la Strasbourg, da' am aflat că acoloăia nu primește șpagă. E clar. Dacă nici ăștia nu primește șpagă, înseamnă că nici în Europa nu se face justiție adevărată în favoarea mea.

Fănel P., indignat că din cauza arestării lui în cazul „Păvălache", n-a mai apucat șpăgile din cazul „Teodorescu Bușteni"

România, ţară de păcat

– indexul evenimentelor mondene –

Fane Club Spoitoru

Recent eliberat, Fane Spoitoru vrea să se facă impresarul vedetelor din muzica de petrecere. Pentru a fi mai convingător în negocierile cu artiştii, Fane le lipeşte pe frunte lăutarilor cîte o sută de parai şi o sabie ninja.

BMW-ul lui Pepe prinde şi bulgarii

Pepe şi-a cumpărat un BMW 520 de fiţă, cu televizor. Să aibă mare grijă unde-l parchează, să nu-i manglească şpringarii din cartier telecomanda şi mileul de pe televizor!

Un ziar de siropoziţie

O ziaristă de la *Libertatea* apare în videoclipul piesei „Sirop", al trupei Verso. Fiindu-i relansată cariera, sînt curios cînd o să apară ea şi la rubrica meteo şi cînd o să prezinte ştirile alea siropoase, din pagina de politică.

Cîntece patriotice de dicotecă

Se pare că Nick de la N&D şi Turbo B de la Snap vor înregistra împreună varianta românească a hitului „The Power". Dacă iese bine, o vor putea cînta în campania electorală a PSD-ului, în caz că nu aranjează Vanghelie la Romexpo, cu Savoy şi ABBA, un remix pentru pensionari al piesei „The Winner Takes It All".

Un film de rămîi mut!

Cornelia Catanga va juca într-un film despre ţigani. Cică va fi un film de epocă, în care vine Pardailan din Italia, de la furat, ca s-o salveze pe prinţesa manelelor, care-l aşteaptă-n castel, închisă-n turnuleţe.

Un actor muncit

Alte ştiri din lumea filmului: Dan Bittman joacă rolul unui prinţ interbelic, în noua producţie semnată Sergiu Nicolaescu. Încîntat de prestaţia lui Bittman, Nicolaescu intenţionează să-l distribuie şi-n alte pelicule de succes: un film muzical despre mareşalul Antonescu şi un remake intitulat *Ultima noapte de dragoste cu Mihaela Rădulescu, Tania Budi sau Monica Bîrlădeanu*.

Compaq Impresario

muzeul figuranţilor de ceară

Adi Mutu este într-o revoluţie şi reformă de zile mari!

Ziariştii englezi (şi, odată cu ei, ziariştii din Timişoara, apoi cei din toată ţara) au dezgropat un adevăr cutremurător: Adrian Mutu a fost revoluţionar! Atacantul de la Chelsea, supranumit „Şarpele", a mărturisit într-un interviu acordat ziarului *The Sun* că, în decembrie 1989, a fost prezent şi el în Piaţa Universităţii, luptînd (încă de la vîrsta junioratului) împotriva comunismului! Ce l-o fi adus pe micuţul Adi Mutu în mijlocul evenimentelor, acolo, printre securişti, eroi, TAB-uri şi găurile din steagurile tricolore? Tăvălugul nestăvilit, progresist, al dreptăţii sociale, aşa cum apare el transpus în nemuritorul poem eminescian „Împărat şi proletar"? Foamea, jugul dictaturii? Pasiunea lui pentru matematică şi în special pentru teoria mulţimilor nervoase? Sau venise cu şcoala, cu membrii cercului de literatură, drept penal şi dribling, ca să le prindă pe colegele de clasă la-nghesuială şi să se bage sub fusta lor, sanchi, de frica teroriştilor? În fine, are mai puţină importanţă. Cert este că, astfel, Adi Mutu este îndreptăţit să primească şi el un certificat de revoluţionar, dacă nu cumva o decoraţie beton şi zece hectare în Pipera, pentru recunoaşterea meritelor. Dar nu este exclus ca ziariştii englezi să afle, în curînd, că Adi Mutu a fost un disident şi sub regimul comunistului de Iliescu şi c-a fost bătut crunt de mineri, în Piaţa Universităţii, pentru că purta plete, era pasionat de liberalism transcendental, arhitectură tantra şi jiu-jitsu. Caz în care i s-ar potrivi de minune direct o candidatură la preşedinţie, dacă-i dă voie Ranieri să lipsească puţin de la antrenamente şi să-l pună pe Chivu prim-ministru.

Maria, Monica şi datul în bobby

Cu toată modestia – sfrijită – de care mai sîntem în stare, vă anunţăm că şi de data aceasta am avut dreptate! Ziarul *Libertatea* a confirmat ceea ce noi anunţaserăm cu cîteva săptămîni în urmă: Maria Marinescu nu mai e iubita lui Bobby Păunescu, pe motivul simplu şi deja mult prea evident că Monica Bîrlădeanu este, de ceva vreme încoace, iubita lui Bobby Păunescu. Epoca de aur alb cu diamante a Mariei a apus. În mod sigur, de-acum înainte nimeni nu se va mai lupta să-i pritocească o emisiune pe care ea s-o prezinte fără vlagă şi nici Mercedesuri nu credem că va mai primi în dar prea curînd. Oricum, Mihaela Rădulescu, cea care a cocoloşit-o vreme îndelungată şi a tras de ea încercînd s-o facă vedetă împotriva întîrzierilor şi neseriozităţilor crase ale fătucii, nu-i mai e amică. În schimb, s-a apropiat foarte tare de Monica Bîrlădeanu, în aşa fel încît nu ne putem abţine să ne punem problema dacă nu cumva doamna însărcinată care prezintă *Gala* are o slăbiciune pentru poziţia de iubită a lui Bobby, indiferent cine ar avea onoarea şi avantajele materiale ale ocupării acesteia.

Marian n-o va leskova

Anna Lesko şi-a petrecut ziua de luni, 12 ianuarie, mînă-n mînă şi botic rujat în bot cu Marian Ionescu. În văzul norodului, ei au intrat la Hollywood Multiplex, la etajul al doilea al Mall-ului, şi-au luat bilete la *Frickie Friday* şi, după ce au vizionat producţia de calitate mediocră, au intrat să mănînce alături, la Phileas Fogg. Aşezaţi pe o băncuţă, într-unul dintre compartimentele care le imită pe acelea în care personajul lui Jules Verne a făcut înconjurul lumii, ei au făcut înconjurul gesturilor fără echivoc pe care le comit îndrăgostiţii: au stat îmbrăţişaţi, şi-au şoptit cîte ceva la ureche, s-au privit pupilă-n pupilă cu subînţeles. Iar noi eram cît p-aci să zicem că, uite, ştirea apărută în *VIP* se confirmă, deşi amanta lui Columbeanu a negat-o vehement în *Story*. Numai că bănuiala care ne îmbobocise în minte ni s-a confirmat la timp: Irinel Columbeanu fusese de acord cu escapada deloc discretă a celor doi, aşa cum el însuşi avusese ideea celorlalte gesturi făcute de Anna, cu scopul de a declanşa un scandal mediatic menit să-i sporească fetei popularitatea mult mai modestă decît ambiţiile. Aşa că nu vă lăsaţi păcăliţi! Nu reputaţia de armăsar degrabă producător de orgasme memorabile (stau mărturie sentimentele şi oftaturile celebre ale Loredanei, Catincăi sau Gianinei) a năucit-o pe Anna Lesko, făptură fragilă şi mult mai interesată de valorile sufletului transpuse în multe zeci de mii de euro, ci ea doar joacă bine un rol într-o campanie de PR gîndită îndrăzneţ.

De veghe în porţelanul de secară

Galele Ţopescu, dedicate împlinirii a 40 de ani de televiziune în care Cristian Ţopescu a comentat diverse sporturi româneşti, au fost un bun prilej oferit naţiunii pentru a comenta prestaţiile întregii familii Ţopescu. Dacă Christel Ungar, actuala nevastă a omului de televiziune, nu s-a putut abţine şi s-a cocoţat pe scenă ca să interpreteze o bucată jazz, dacă băieţelul cel mic a bălmăjit şi el cîteva urări de grădiniţă pentru tăticul său, în schimb, odrasla cea mare, Cristina, a fost mai discretă şi a executat o boroboaţă pe care n-a văzut-o chiar toată sala Naţionalului bucureştean. Înfiptă strategic în jilţ între preşedintele Ion Iliescu şi mai vechea lui slăbiciune Florina Cercel, care, din cauza ei, nu şi-au putut face semne cu genunchiul ca odinioară, Cristina a extras din poşetă la un moment dat un pachet de bombonele gumate. Şi înainte de a-i da de lucru propriei guri, şi-a servit şi vecinii. Florina Cercel a refuzat-o, dar Iliescu, într-un avînt populăros, a fost de acord să-şi pună mandibula la treabă. Cincisprezece minute după aceea, nea Nelu a molfăit disperat, încercînd să-şi păstreze totuşi şi aerul prezidenţial, şi calmul, şi limba, obligată să scoată guma lipită de măselele de porţelan, nezdrenţuită.

Veninul şi cînepa

Acum înţelegi, frate, de ce am făcut eu Revoluţia? Era naşpa rău de tot. Cluburile de noapte închidea la nouă seara şi n-aveam atîtea manele. Unde mai pui că, dacă nu-l dădeam jos pe Ceauşescu, rămîneam tot la F.C. Argeş şi nici n-apucam s-o pup pe Alexandra, fostă Mutu.

Spre deosebire de colegii săi inculţi de la Chelsea, preocupaţi numai de fotbal, Adrian Mutu este un adevărat om universal, interesat de Eminescu, cravate scumpe, matematică, filozofie, maşini mişto, prezentări de modă, manechine, Moran Atias şi maşini şi mai mişto

Germania are chef de români

Vă spun sincer: nu mă aşteptam deloc la una ca asta. Mă aflam pentru prima oară în Germania, trecuseră mai bine de 30 de ore de la plecarea din Bucureşti şi autocarul ajunsese în autogara din Stuttgart. Am coborît pe peron, admiram frumuseţile înconjurătoare, îmi dezmorţeam picioarele, trăgeam dintr-o ţigară, cînd, deodată, ochii mi-au căzut pe un afiş lipit de geamul unui refugiu. Să fie, oare, adevărat? Mă uitam la afişul ăla şi aveam senzaţia că mă aflu nu în Stuttgart, ci în Bucureşti, mai exact pe Lipscani. În jurul meu se vorbea limba germană, iar afişul era în limba română. Nu ştiam dacă să mă bucur sau nu că limba română ajunsese atît de departe, că în cocheta autogară din Stuttgart, dintr-un afiş alb-negru, mă priveau chiar ei: PUIU CODREANU, Superstarul Banatului, şi DORU ŢĂRANU. Afişul anunţa un CHEF ROMÂNESC pe data de 28.12.03, „cu începere la ora 15:00 exclusiv la Ulm în Sala «KUHBERG-SPORTGASTÄTTE»". Nu-mi mai amintesc dacă am fost mîndru sau nu de întîlnirea asta cu superstarul Banatului, în schimb, îmi amintesc perfect că afişul era înconjurat de mai multe păsări negre, lipite frumos pe geam, şi că păsările astea nu aduceau deloc a porumbei, dimpotrivă chiar.

Über alles bules

Localul bălan

Toate drumurile te aduc la Roma

E clar, nu există dreptate pe lumea asta! Te uiţi şi vezi o cîrciumă de lux precum *Nababbo* a familiei Păunescu dînd faliment de mai multe ori, deşi avea un amplasament super, în mijlocul buricului Bucureştiului! Ei, şi, cu toate acestea, deşi mai are firma în faţa parcării redacţiei noastre, restaurantul s-a mutat, cu tot calabalîcul, în Hotelul Lido. Revin: cum de nu a avut succes un astfel de local italienesc, la început, de a trebuit să treacă oceanul şi să devină şi japonez? Greu de răspuns la asemenea întrebări. Aşa că nu le mai punem, nu-i mai urmărim pe luzerii din cîrciumărie, ne îndreptăm atenţia spre alţii, cu mai multă şansă. De pildă, cei care au deschis, pe Eminescu, ***Trattoria Roma***. Trattoria, după cum mi se pare mie, e un fel de braserie, adică nu e un local cu mari pretenţii de ţinută. E ceva mai prietenos, ceva, cum ar fi spus Nea Nelu în alte campanii, „aproape de oameni, împreună cu ei". Partea nasoală la acest local e că dacă nu ţi-ai făcut rezervare, numai un noroc chior te ajută să găseşti o masă la orele cînd foamea îţi face program. Am fost la prînz, duminică, şi am fost înconjurat numai de străini, doar o masă sau două, în tot localul, conversau pre limba noastră. Păi, chiar aşa, vin străinii să ne mănînce porţiile? Nu ne vindem masa! În meniu am văzut o bună secţiune dedicată peştelui şi fructelor de mare, aşa încît nu e vorba de o simplă *trattoria*, ci de un restaurant marin în toată firea. M-am uitat cu atenţie la preţuri şi, deşi, pentru buzunarul obişnuit, felurile sînt scumpuţe (în jur de trei sute de mii porţia), faţă de alte localuri sînt preţuri mici. Am optat pentru cotlet „al limone", gustos de tot, o altă opţiune la masa mea fiind un pui cu smîntînă şi muştar, o nebunie! Remarc şi modul special în care se fac aici cartofii prăjiţi, *patate fritte*, deloc asemănători cu cei de pe la fast-food-uri, obţinuţi din semipreparate decongelate. Pentru cei cu dare de mînă se găsesc şi nişte vinuri italieneşti deosebite, dar şi vinuri româneşti de vinotecă. Ca desert vă recomand un tiramisu de casă foarte bun. Şi, acum, acestea fiind zise, vă mai întreb o dată: de ce o fi dat *Nababbo* faliment?

Bursucul gastric

Bucătărie: ✕✕✕✕; preţ: 🚗🚗🚗; WC: 🚮.

LEGENDĂ:

✕✕✕✕ *ca la mama acasă; ca la tata acasă; ca la mine acasă; ca la mă-sa acasă.*

🚗 *ieftin ca braga;*
🚗🚗 *caută-te-n buzunar înainte de a intra;*
🚗🚗🚗 *e bine să mergi în ziua de salariu ca să nu te faci de rîs;*
🚗🚗🚗🚗 *numai dacă te invită cineva care plăteşte.*

🚮 *poţi să şi adormi;*
🚮🚮 *curăţel;*
🚮🚮🚮 *ai grijă pe unde păşeşti;*
🚮🚮🚮🚮 *n-ai putea să mai rabzi?*

dosarele hardcore

„Între metafizică și clitoris“ se întoarce

Lia Roberts și Gelu Voican Voiculescu: un love-story cu happy-friend

Acum, dacă tot s-a cam lansat candidatura aia surpriză, vom pune încă o piatră de temelie la campania electorală a Liei Roberts (Aurelia Sandu, cum scria în buletinul ei înainte să se mărite c-un milionar american cam prea îndrăgostit pentru libidoul lui septuagenar). Mai exact, unul dintre pietroaiele alea de moară cărora geologii se pricep să le dea nume complicate. Să purcedem: înainte să plece din țară, pentru a se dedica, trup și suflet, unei cariere republicane, Liuța lucra la Institutul de Cercetări și Proiectări Miniere. Aici, ea muncea pe brînci, zi de zi, în același birou cu un tînăr de viitor, mare consumator de frumos (cu o singură condiție: să poarte fustă), cu vederi transcendentale, de centru-stînga, pe nume Gelu Voican Voiculescu. Care, pe vremea aia (anii ‘70), nu se ocupa deloc cu CPUN-ul și loviturile de stat, ci numai cu cercetările, metafizica și, ca hobby, cu clitorisul. Beneficiind de un temperament sprințar, efervescent ca un zăcămînt de petrol texan, doamna Lia (femeie măritată și atunci, vezi bine) nu a ezitat să se pună în slujba științei, servindu-i lui Gelu, cu regularitate, drept material de studiu privind tehnici moderne de forare la sentiment. Și, susțin niște prieteni de-ai noștri, cercetători, prospecții geologice de mare finețe tactilă, la suprafață. În paralel, căsnicia ei nu mergea prea bine pe această linie. Liuța se dedica însă muncii. Privind retrospectiv, fără nici un folos istoric: întrebat dacă-și mai aduce aminte de Liuța, ambasadorul Voican a declarat că nu cunoaște pe nimeni cu numele Lia Roberts (deși, curios fapt, bănuia cu maximă precizie că tatăl acestei doamne a fost profesor la Facultatea de Geologie). Cumva explicabil, de vreme ce doamna candidat-surpriză purta atunci alt nume, perfect românesc. În fine, adevărul e undeva la mijloc, poate, cel mult, cu două palme mai jos. Cert este că ea, republicană sinceră, adeptă a unei campanii electorale curate, fără cioace, a recunoscut în emisiunea lui Robert Turcescu, *100%*, că-l cunoaște bine-mersi pe domnul Gelu și că au rămas chiar prieteni, cum e și civilizat în amor. Și de-abia de aici încolo se poate vorbi, în sfîrșit, despre politică: ca prieten (al lui Ion Iliescu, desigur), Gelu Voican Voiculescu ar trebui să știe cîte parale face candidatura feminină a Liei Roberts și cît de convingător se va mișca ea, involuntar sau benevol, sub trupul vînjos al PSD-ului.

Domnilor, v-am spus, doar. Toată viața am pendulat ca un bezmetic între metafizică și clitoris. Și-acum, ca-ntre bărbați: deși ea insistă, eu pe doamna Lia Roberts, în metafizică, nu am întîlnit-o.

Gelu Voican Voiculescu, groparul din ’89 al lui Ceauşescu, realizînd în anul 2004 că alternanța la putere a președinției se poate realiza și altfel decît cu mitraliera și lopata

Biroul de moravuri ușoare

P.S. Aceeași doamnă, stîlp al doctrinei republicane în Nevada și, în egală măsură, al diasporei din Las Vegas (mare amatoare de barbut american și alba-neagra la masa verde), a fost surprinsă, anul trecut, făcînd un gest fără precedent în istoria campaniilor electorale. Cu prilejul unui turneu de mare succes al artiștilor români (A.S.I.A., Benone Sinulescu, Divertis, Vacanța Mare) în Nevada, Lia Roberts, candidatul-surpriză, rupea bilete românilor avizi de cultură, la intrarea în sălile de spectacole. Voluntariat sau second-job, pentru un comision oarecare, faptul nu e lipsit de semnificații adînci: așa o să se-ntîmple, Doamne ferește, și la urne. Doar că, de data asta, doamna Roberts o să rupă din voturile lui Stolojan, iar gagicile de la A.S.I.A. or să facă playback la Cotroceni, pentru vedeta PSD-ului, Adrian Năstase.

VIP-u’de la cablu

bîrfe din televiziune

● **Deocamdată, doar se vorbește la nivel înalt. Dar vorbele au un parfum (din ăla scump!) de credibilitate, așa că ne mănîncă degetele să scriem: se poartă tratative cu Teo și Floooorin Călinescu, în scopul de a-i aduce la pachet la Antena 1! Ar fi o lovitură de grație (pentru multe altele) pentru trustul lui Adrian Năs..., pardon, Adrian Sârbu, dar nu ne lansăm încă în epitafuri și analize științifice. Nu schimbați programul: vom reveni după o scurtă pauză.**

● **Deci vă povesteam, deunăzi, despre un anume parteneriat vesel, strategic, dintre Valentin Nicolau, președintele-director general al SRTV, și, s-o spunem pe șleau, soțul Loredanei, Andrei Boncea, boss-ul de la Media PRO Pictures. Acum sîntem în măsură să vă livrăm informații suplimentare privind sitcom-ul pe care-l va produce Boncea pentru România 1, în viitorul apropiat al grilei de primăvară. Ei bine, va fi un sitcom muzical, iar în rolul principal va fi distribuită – obligatoriu – Loredana (zisă și doamna Boncea). Și, să nu uit, un anume Dan, zis și Bittman, fost iubit al Taniei Budi, actor în ultimul film al lui Nicolaescu, *Orient Expres*, prezentatorul emisiunii *Bravo, bravissimo* de la România 1 ș.a.m.d. Deci sînt curios cine o să mai cînte în duet în sitcom-ul ăsta. Cumva A.S.I.A. (de la Media PRO Music) și Gică Petrescu (din arhiva de aur a TVR-ului)?**

● **Lui Ion Cristoiu i s-a propus un post. La Realitatea, postul TV care l-a consacrat, anul trecut, drept cel mai mic director de televiziune foarte mică din istorie. Cum spuneam, acum este rugat frumos să accepte funcția de director executiv. Așteptările continuă: Cristoiu va da un răspuns în acest sens cît de curînd, adică exact atunci cînd se va lămuri pe cîte teancuri de euroi se poate așeza în respectivul scaun, ca să ajungă și el cu mînuțele la birou.**

Comedia PRO Pictures

Dacă e marți e XIII

Președintele Statelor Unite ale Americii a fost asasinat... Mă rog, de parcă ar fi pentru prima oară? Se-ntîmplă atît de des în filme încît probabil că omul deja s-a obișnuit. „Ia să vedem, cum am mai murit eu săptămîna asta?“, probabil că se întreabă dînsul cînd dă drumul la televizor pe HBO. De această dată însă președintele SUA a fost asasinat într-un joc pe calculator. Ei, iată ceva nou... Jocul se numește **XIII** (produs de *Ubisoft*, distribuit în România de *Best Computers)* și este primul FPS 3D realizat în stilul benzilor desenate. Dacă vă închipuiți că ar fi ceva pentru copii, atunci să știți că vă înșelați. Jocul arată cît se poate de serios, iar în rucsac ai toate armele unui om mare care acum a pus piciorul jos din autocarul de Chișinău: de la cuțite la Kalașnikov și de la arbaletă cu lunetă la bazooka de neam prost.

Combinația asta *comics-shooter* creează o atmosferă destul de interesantă, tot arsenalul de efecte grafice fiind împrumutat din benzile desenate. Pe de-o parte, dușmanii fac foarte haios „Tip-Tap! Tip-Tap!“ cînd se apropie de tine pe coridor sau – ca în *Rahan* – „Aaargh!“, cînd sînt lichidați, că te și bușește rîsul. Pe de altă parte, cînd îți iei inima-n dinți să împușți pe vreunul dintre ei cam umpli de sînge destul de realist peretele din spate... E drept că scenariul aduce foarte mult a *Bourne Identity,* un film slăbuț ce a rulat și pe la noi anul trecut, dar asta se poate trece destul de ușor cu vederea.

Chiar dacă îl cheamă așa, **Treișpe** ăsta în original nu vine decît pe 4 CD-uri. Și are un site mișto la adresa **www.XII-thegame.com.**

Hacker, polițist texan
danielgoace@catavencu.ro

Dacă voi nu mă WWW eu vă www

■ Într-o zi m-a lovit o plictiseală majoră. N-am mai avut chef să trimit sms-uri. Nici să mă dau pe mirc sau pe forumuri. Am zis să citesc ceva. Aveam chef de niște înjurături, niște jargoane dure și necenzurate. Cum subtitrările filmelor nu erau o ofertă prea tentantă, am apelat la prietenul meu google, să-mi găsească un site românesc. Așa am ajuns la **www.dogville.go.ro.** Suspicios față de extensia go.ro, am vrut să trec mai departe, însă am fost reținut de manifestele împrăștiate peste tot. Acolo se întâmplă un pui de revoluție. Am citit, apoi mi-am notat ce cuvinte să caut în dicționarul englez. Și în cele din urmă n-am scăpat nici de subtitrări.

■ Ce este limba engleză? Limba engleză este limba vorbită în Anglia, e răspunsul cel mai la îndemână. Limba engleză este cea mai bună limbă de circulație internațională, or să spună fanii globalizării. Limba engleză este dușmanul limbii franceze, or să spună francezii. Și tot limba engleză este un instrument de tortură pentru John Iliescu. Cine l-a auzit vreodată vorbind-o ar putea spune că e cel mai îngrozitor accent de engleză auzit vreodată. Asta pentru că probabil nu a fost niciodată la **http://class-web.gmu.edu/accent,** o colecție de 297 de accente de limbă engleză, adunate din toată lumea.

■ Din ciclul „Lucruri posibile doar în America“, vă prezentăm astăzi site-ul unui concurs de reclame. De fapt, de anti-reclame. Tema concursului? Cel mai puternic influențat de complexul militaro-industrial om din lume, cunoscut și sub numele de președintele SUA. Sau cel puțin așa spun participanții de la **www.bushin30seconds.org.**

■ Existența lui Moș Crăciun este o dilemă care își găsește răspunsul mai devreme sau mai târziu, depinde de fiecare. Eu, copil precoce și curios, m-am prins pe la vreo 5 ani de crudul și cruntul adevăr. 20 de ani mai târziu însă, un film vine să spulbere mitul inexistenței Moșului. Mergeți la **www.woodpeckerfilm.fi/rare/video_large.html** și convingeți-vă singuri. Are 66 MB, deci e nevoie de o conexiune serioasă și ceva răbdare, dar merită.

Net plus ultra

Domnu' Răzvan, site-ul Ministerului Culturii rîde de dumneavoastră!

6 ianuarie 2004

Ministerul Culturii si Cultelor organizeaza˘ în data de 23.12.2003, ora 10.00, la Sala de Conferinte a sediului sa˘u din sos. Kiseleff nr.30 o conferinta˘ de presa˘ ce va fi sustinuta˘ de ministrul culturii si cultelor, acad. Ra˘zvan. Tema principala˘ va fi:

1. Cartea Alba a Ministerului Culturii si Cultelor – 2003

MINISTERUL CULTURII SI CULTELOR
22 decembrie 2003

Se pare că lucrurile stau cam așa: Răzvan Theodorescu are o cultură și niște culte, cultura și cultele au un minister, iar ministerul are un site. Ministrul Răzvan Theodorescu este academician și are o soție, iar site-ul Ministerului Culturii și Cultelor are mai multe părți. Una dintre ele este alcătuită din comunicate de presă. Comunicatele au umor, ceea ce e foarte bine, fiindcă o cultură fără umor involuntar ar fi cel puțin tristă. Unul dintre aceste comunicate, din data de 22 decembrie 2003, anunță că Ministerul Culturii și Cultelor organizează o conferință de presă ce va fi susținută de acad. Răzvan. Da, așa scrie: „de acad. Răzvan“. Ca să vezi ce se poate întîmpla atunci cînd comunicatele ministerului sînt scrise de soția ministrului. Însă domnul Theodorescu a scăpat ușor, căci la fel de bine comunicatul ăla poate suna astfel: „conferința de presă va fi susținută de academician «Răzvan, nu uita să iei pîine!»“.

De la ministru pîn' la Tisa

Problema pescarului timișorean:

La ce trage puiul de somn?

Nici în visele mele cele mai adînci n-aș fi crezut că revista Asociației Pescarilor Sportivi – Timișoara va ajunge la numărul 6. Uite însă că a ajuns, cu mult efort, cu mult talent sau, cel mai credibil, doar cu multă cafea. Dacă ar exista o reclamă la revista *Somnul,* ea ar semăna cu una deja celebră și ar suna cam așa:

„Face o metaforă, face a doua metaforă... hm... a treia-i sforăită. Dar iată că lasă să intre un somn neverificat din trei ațipeli! Ce se-ntîmplă cu el? Să fie oboseala acumulată în timp? Să fie neacomodarea la noul pat? Redactorul-șef îl cheamă din dormitor pe Carașu pentru a întări hamacul în ultimul sfert de oră!“

Iarna pe mîrliță

Tondica de sugestii și reclame

Adevărații rechini nu-și pun numere de GUVizi

Facem pe această cale un anunț către toți șoferii fițoși de pe șoselele găurite ale patriei. Nu mai e la modă înmatricularea mașinilor cu numere gen GUV, DEP, SEN, SPP! Dacă ești cu adevărat șmecher, ori umbli cu escortă de 10 mașini după tine + girofare și sirene date la maximum, ori îți afișezi clar marea și puternica organizație din care faci parte, ca în imaginea alăturată. Mașina care nu trebuie să fie oprită de polițiști, care nu trebuie depășită, care nu trebuie claxonată și pe care nici porumbeii nu au voie să se găinățeze a fost surprinsă, pe riscul fotografului *Academiei Cațavencu,* în intersecție la Piața Unirii. După direcția pe care a luat-o, se ducea direct la Parlament, înspre Casa Poporului sau, cum s-ar zice pe italienește, spre Cosa Nostra.

Miron Mita

Cu niște verighete bune treci altfel prin viață

Orice s-ar zice, verighetele sînt o combinație fericită între *veri* și *ghete.* Ele pot fi purtate în cele mai diverse ocazii: la serviciu, la piață, în drumeții. Ele merg atît la pantaloni, cît și la fustă. De asemenea, verighetele merg foarte bine și la costumul de baie. Ele pot fi utile la orice vîrstă. Niște oameni – pe care, din fericire, nu îi cunoaștem – s-au gîndit la toate acestea și au compus următorul anunț: „NOU! Comenzi VERIGHETE pentru toate vârstele și ocaziile“. Anunțul poate fi găsit în vitrina magazinului „Muzica“. Închipuiți-vă: copilul dumneavoastră va fi foarte invidiat de colegi dacă ar apărea la școală cu o frumoasă verighetă din aur pe inelarul mîinii stîngi. În fond, ce altceva și-ar putea dori un copil?! Imaginați-vă: soacra dumneavoastră va fi foarte fericită și o veți cuceri pentru totdeauna dacă, de ziua ei, îi veți dărui o verighetă, ambalată frumos alături de un kilogram de salam – acesta e un truc despre care puteți citi mai multe în best-seller-ul „Cum se cuceresc soacrele și copiii“. Lectură plăcută!

Stăpînul inelarului

Afish market la Constanța

Era să se prăbușească slipul de pe mine cînd am văzut, zilele trecute, cearșaful publicitar din imagine: „Primăria Constanța. Prețuri Corecte“. Întîi m-am întrebat cu cît se dă. O fi la reduceri? L-am văzut pe lîngă unele piețe din oraș. Probabil ca să intre omul cu încredere și mai ales cu mîna setată pe „mînă spartă“. Doar că bananele, de exemplu, se cocoțau la nivelul de cincizeci de mii kilul. N-am verificat cu cît se dădea kilul de mazăre, dar sigur avea un preț corect și piperat. Piperat cu piper la două sute de mii pliculețul, ce kilul lui Mazăre!

Corina Prețu

Aberația de libertate

Uniune consexuală

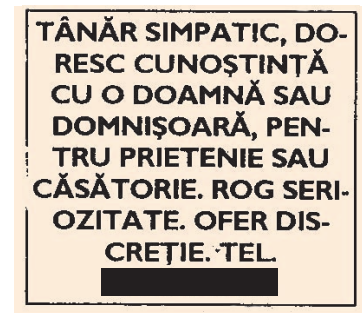
TÂNĂR SIMPATIC, DORESC CUNOȘTINȚĂ CU O DOAMNĂ SAU DOMNIȘOARĂ, PENTRU PRIETENIE SAU CĂSĂTORIE. ROG SERIOZITATE. OFER DISCREȚIE. TEL. [redacted]

Da, doamnă, nu o să știe nimeni că sînteți nevasta mea. Sînt foarte discret. Deci aveți un prieten și nu vreți să știe că îl înșelați cu mine. Perfect. Și eu am o prietenă și nu am chef să știe că sînt căsătorit. Eu zic să ne întîlnim de două ori pe săptămînă, marți și joi, aș zice, în jurul prînzului, cînd prietena mea cu care stau este la serviciu. Între 12 și 14. Nu vă convine joia? Aș mai putea miercuri, dar mai de dimineață, pe la zece, doar o oră. E bine? Am o garsonieră de la un prieten, în Iancului. Vă place Iancului? Perfect!

Discret jockey

Au apărut specialiștii în moftware

221. GARSONIERĂ mobilată, intrare separată, calorifer, acces baie, bucătarie, Bucureștii Noi, 90 dolari, exclus mofturoșii; 667...“

Au venit tot felul de ciudați să ia bijuteria asta, dar nu știu ce s-a întîmplat, ori au fost ei prea chițibușari, ori eu… Cîte pretenții pe capul lor!… La orice mărunțiș, comentarii, apropouri… Suport să mă întrebe de un geam ciobit, de familia de gîndaci din bucătărie sau de șobolanul invalid din debara, dar unii ți se urcă în cap. Nu știu cum l-am suportat patru zile pe maniacul ăla care m-a tot pisat să-i trag curent electric și să pun prize. Au mai fost și cretinele alea care au stat vreo opt minute și care susțineau că lumea pune robinete la baie. Hm… Dar cei mai tari au fost sclifosiții ăia care nici n-au intrat bine și au întrebat, direct, de ce nu am acoperiș.

Comandamentul de Priză

Casă, dulce plasă

Anunțul de mai jos, apărut într-o publicație din Timișoara, nu este scris de vreun reprezentant al Noului Roman Francez! Cu toate acestea, s-ar putea să se lanseze, prin acest anunț, o nouă modă (pseudo)literară intitulată „nuvela imobiliară“, specie în care se împletește puțină prostie cu niște aroganță și mult, mult prost gust. Putem fi siguri, de pe acum, că, după cum merg lucrurile, noua specie de anunț va avea mare succes de case!

Manele Zece,
care-i și întrece

Proprietar, vând sau închiriez apartament 226 mp, central, în imobil istoric, vedere la bulevard, mansardabil pe bază de aprobare comisie patrimoniu existentă, teren 87 mp, 2 boxe şi magazie în curte, 2 terase, casa scării, liftul, electricul, instalaţiile etc., au fost complet renovate. Apartamentul a fost efectiv dărâmat şi reconstruit într-o nouă configuraţie şi componenţă având aspectul unui imens parter de vilă creîndu-se spaţii mari şi luminoase şi aerisite. Astfel disoune de salon 80 mp cu dresing haine, bucătărie bar, 2 dormitoare 40 mp fiecare cu dresing haine, terasă, terasă exterioară, 2 băi, debara, sufragerie de 40 mp etc. Încălzirea proprie pe gaz turbo computerizată cu senzori automaţi pe fiecare din cele 16 calorifere, curent propriu trifazat şi apă cu hidrofor propriu, instalaţii tripluizolate cupru şi materiale import, sisteme climatizare, video şi antiefracţie cu vizualizare internet peste tot. Geamuri şi uşi din lemn triplu stratific din Germania, duble şi geam termopan. Uşile şi o parte din geamuri sunt cu boltă şi toate sunt cu toc la grosimea zidului cu toc şi pervaz. Salonul are pulturi elicoidale cu coloane pilon tras totul în putz granit şi faianţat cu rafturi zidite, cascadă, arteziene, podium cu 2 trepte cu deschidere floare de lotus şi rigips petale nufăr colorate natural cu marmorelă şi vopsele import, spaţiu audio vizual, sufrageria cu şemineu, cascadă mare, lumini, căderi apă, podiumul pian cu 2 trepte piloni - coloane, butoiaşe soarele, cerul, siera cu perete piatră şi spaţiul floral şi luminile "Las Vegas", te duc într-o lume naturală de vis dând o senzaţie de linişte, dormitoarele cu cele 2 constelaţii Lebedei şi Deltei aduc un somn liniştit, iar cei doi cap de sfânt te odihnesc. Totul este de vis şi este real dar preţul este pe măsură. Este unicat la nivel internaţional. Rugăm să fim contactaţi numai de oameni cu bani şi fără curioşi vizionari, întrucât nu este muzeu. Telefon: [redacted] (175)

Din nou la cassă

O Leganza sub propria-i Ocroteală

Yasser ArAPAPS v-a povestit acum cîteva săptămîni despre Iulian Ocroteală, cel care ține sub propria ocroteală și deasupra propriului buzunar destinul falimentarei Regii Autonome de Transport (RAT) Craiova. După ce, acum cîteva săptămîni, v-a spus cum a reușit acest Ocroteală să cumpere 11 autobuze pentru RAT pe banii Consiliului Local, Yasser ArAPAPS are plăcerea să vă anunțe că: începînd de zilele trecute, grație lui Ocroteală, pe străzile Craiovei, printre cele 11 autobuze circulă și o mașină de om normal, pesedist. E vorba de Leganza cu care Ocroteală s-a premiat pentru gestul umanitar comis în favoarea călătorilor craioveni cu autobuzul.

Munte și încurcate sînt căile pensionarilor spre Sinaia

Fostul Holiday Inn din Sinaia, actualmente Hotel Mara, posesor a 4 stele luxoase, a ajuns în grija RAPPS după ce AVAB-ul l-a luat de la bogați și l-a dat la săracii cu duhul care îngrijesc de proprietatea statului. Săracii cu duhul l-au renovat și, de Crăciunul trecut, l-au redeschis în folosul poporimii. Nimic rău în asta, vorba aia, cerere din partea poporimii există, căci cine nu-și dorește să petreacă un sejur într-un hotel de lux în timp ce acasă îl caută administratorul pe lista cu datornici la întreținere? Firește că ministerul lui Mitrea a sesizat oportunitatea și a băgat hotelul într-un program social pentru toată lumea. Frumos, ce să mai zici. Hotelul de lux din Sinaia are acum și o ofertă pentru pensionari, în care 40% din costul sejurului este suportat de Casa de Asigurări Sociale după o selecție la sînge a cererilor (în sensul că, bănuim, se vor recolta probe de sînge astfel încît să fie selecționați doar pensionarii care pot rezista șocului vizual ce intervine la intrarea în hotel). Chiar și cu pomana asta, oferta n-are succesul planificat de luminații lui Mitrea. Pensionarii preferă să se înghesuie în continuare la cozile clasice (la pîine, la pătrunjel, în general la chestii care nu depășesc bugetul de 10.000 lei), asta pentru că, cu tot ajutorul CAS, tot mai rămîn vreo 10 milioane de achitat pentru un sejur. E drept că în tratament intră mofturi ca dușul subacvatic sau baia electrică, dar pînă acum nu s-a găsit nici un pensionar doritor de așa ceva. Un lucru normal, atîta timp cît de banii ăia poți să-ți iei o rusoaică și o viagră – astea fac împreună cît zece cameriste de-alea de figuri, care-ți cer juma' de pensie doar ca să-ți schimbe cearșaful și apa la proteză.

Yasser ArAPAPS

Mic manual de îmbogățire a pesedistului mărunt

Lecția 1: ia banii și fugi, că te prind rușii

(Atenție: nu faceți asta acasă dacă n-aveți badigarji!)

CV-ul unui pesedist

Nume: Paul Neamțu;

Adresa: n-o dăm, că s-ar putea să ne citească și rușii;

1987: șef serviciu import-export la Combinatul de Utilaj Greu Iași. Exportator masiv în URSS;

1998: director Moldrom, importator privat de minereu de fier din Federația Rusă. Cifra de afaceri: 22 de milioane de dolari;

2000: deputat PSD în Parlamentul României; membru în Comisia interparlamentară București-Chișinău din Camera Deputaților; secretar al Grupului parlamentar de prietenie cu Federația Rusă;

2002: acționar majoritar Moldrom, firmă privată băgată în afaceri de 2 milioane de dolari cu Uzina Metalurgică Ribnița din Transnistria;

2003: falimentar în acte, bogat în cont, luat la ochi în Rusia.

Neamțu, prima mînă la teatrul de căpuși

Căpușa se numește Moldrom și cîțiva ani a trăit foarte bine la subțioara SIDEX-ului. În 1999, înainte să pună indienii problema dezinsecției, căpușa devenise una din principalele exportatoare/importatoare în/din Republica Moldova. Importurile constau în minereu de fier, care era înghițit de SIDEX, iar exportul era măsurat în tone de tablă, la prețuri mici și comisioane grase, și pleca de la același SIDEX. Filiera actului de import-export avea terminalul la Magnitogorsk (Federația Rusă) și făcea o stație intermediară la Ribnița (Transnistria).

O datorie față de patrie, datorii uriașe față de ruși

A venit anul 2000 și Moldrom a început să producă găuri. Prima gaură a apărut o dată cu campania electorală a PSD-ului, care trebuia și ea finanțată cumva. A doua gaură, mult mai mare, s-a produs o dată cu precipitarea relațiilor la SIDEX. Combinatul a fost privatizat, iar chiloții de tablă de SIDEX ai lui Neamțu, ajuns între timp deputat, au început să dea primele semne de slăbiciune. De aici încolo, afacerea cu uzina de la Ribnița a continuat mai mult în virtutea activității lui Neamțu în Comisia interparlamentară București-Chișinău. Dar altceva în afară de găuri, Moldrom n-a mai putut exporta. Datoriile au crescut atît de mult încît, între 2001 și 2003, Neamțu a făcut 160 de gajuri (de la imobiliare pînă la marfă din stocuri), în special la BCR, ca să facă rost de lichidități. În disperare de cauză, spre sfîrșitul lui 2003, a început să semneze ordine de plată și cecuri în numele Moldrom, alegîndu-se cu o plîngere penală la Parchetul de pe lîngă Înalta Curte de Casație și Justiție, pentru înșelăciune în dauna avutului privat și fals intelectual.

Creditori cu buza și tîmpla umflate

26 noiembrie 2003. O zi obișnuită pentru omenire, o zi specială pentru Neamțu, care cere reorganizarea judiciară a Moldrom. Pentru bugetari și oameni cu venituri mici, trebuie să explicăm ce înseamnă reorganizarea asta judiciară: este primul pas spre faliment; dacă într-o lună nu se depune un plan de redresare viabil, firma este declarată oficial falimentară. Inevitabil, vine și 26 decembrie, o altă zi obișnuită pentru omenire. Dar o zi și mai specială pentru Neamțu, a cărui firmă, în lipsa unui plan de redresare, este declarată falimentară. Ca orice bugetar sau simplu cetățean cu venit mic, veți spune: ce prost și Neamțu ăsta! Putea să depună și el un teanc de hîrtii, acolo, numai să scape. Păi, asta a și făcut: a scăpat. Cel puțin temporar. Dacă depunea planul de redresare, ar fi trebuit să înapoieze creditorilor cîteva sute de miliarde. Așa însă Moldrom va fi dată pe bucăți creditorilor. Toate problemele se rezolvă, cu o singură precizare: nu se vor putea acoperi nici măcar 10% din datorii. Creditorii vor rămîne cu titlurile de executare în arhiva personală, iar cel mai tare se va frige directorul BCR Iași, prieten bun cu Neamțu, care l-a creditat constant pe acesta cu, zic gurile rele, dar informate, aproape două milioane de coco (din care ar mai fi de recuperat vreo 16 miliarde de lei).

De la ruși vine fapta

Dacă relațiile lui Neamțu cu creditorii români (inclusiv plîngerile penale făcute de unii dintre aceștia pentru cecurile și biletele la ordin fără acoperire emise în ultimii ani) se mai pot aranja, omul fiind, totuși, deputat PSD și protejat de-al lui Ioan Solcanu, nu același lucru se poate spune despre podul de datorii peste Prut făcut de Moldrom. Datoriile s-au propagat pînă la capătul filierei, acolo unde cîțiva ruși abia așteaptă să prindă o delegație în România, fiindcă au de adus aici un minereu de fier prelucrat sub forma unui obiect cam contondent.

Biroul de aprofundări contabilicești

Copil fiind, facturi cutreieram

Pe www.mfinante.ro apar primele semne că subordonații lui Ovidiu Mușetescu au evoluat intelectual și au ajuns și ei, în sfîrșit, la mintea copiilor. Prima dovadă: pagina copiilor, o secțiune cu scop educațional, în care apar toate personajele copilăriei, mai puțin acela care este cel mai reprezentativ pentru Ministerul Finanțelor Publice: Păcală. Să urmărim principalele atracții cu care Ministerul vrea să-i convingă pe cei mici că impozitele, și nu colegele de la grădiniță sau gagicile de la reclamele erotice sînt cele mai plăcute lucruri de pe lume.

iTools
Apple Support
pic252
join_top
MINISTERUL FINANTELO
Presedintie | Guvern | Legaturi utile | Contact
DECLARATII DE AVER
- Declaratiile de avere ale functionarilor publici pe
- Declaratiile de avere ale functionarilor publici pl
ORGANIGRAM
- Organigrama Ministerului Finantelor Publice
- Organigrama Agentiei Nationale de Administrare
- Organigrama Agentiei Nationale de Plati
DECLARATIA 102
- S-a publicat in data de 9 ianuarie 2004 Declaratia 102 privind contributiile sociale pentru luna decembrie 2003
ORDINE ALE MINISTRULUI FINANTELOR PUBLICE IN APLICAREA CODULUI FISCAL
- S-au publicat in data de 24 decembrie 2003 ordinele ministrului finantelor publice aplicarea codului fiscal
PAGINA COPIILOR
- S-a publicat in data de 22 decembrie 2003
Pagina copiilor
PROIECTUL NORMELOR DE APLICARE A CODULUI FISCAL
Stim ca iti doresti sa traiesti si sa cresti intr-o tara bogata, curata, si care are grija de oamenii ce traiesc in ea, unde toti pot sa mearga la scoala, sa aiba acces la asistenta medicala, protejati de rele si nevoi.
Da, o stim!
Dar si tu, impreuna cu parintii tai,puteti sa faceti ceva pentru aceasta.
Cum?
Citeste aceasta carte si vei afla ce importante sunt taxele si impozitele pentru orice societate a zilelor noastre.
Astfel, pe viitor vei sti ce trebuie sa faci pentru a-ti vedea visele transformate in realitate.
Ministerul Finantelor Publice

Favorites
History
Search
PAGINA COPIILOR
PAGINA PRINCIPALA
O ZI DIN VIATA LUI BILLY
Tata, mama, toti cei dragi tie si restul oamenilor mari pe care ii vezi zilnic mergand la munca platesc taxe si impozite pentru ca noua tuturor sa ne fie mai bine. Cu banii astfel stransi statul ne poate oferi lucruri lucruri si servicii de care toti avem nevoie.
Te invitam sa participi la o calatorie in lumea cifrelor.

Jovial, cu burtica plină cu corn și lăptic, Billy îi invită pe toți copiii la o călătorie în minunata lume a cifrelor pe care cei mari (de la Cozmâncă în sus) le-au adăpostit în băncuțele din Elveția. Tati, mami, ca și restul fraierilor pe care copiii îi văd zilnic mergînd la muncă, plătesc taxe pentru ca statul să ne ofere creditușele neperformante și reeșalonițele lui nenea Mușetescu.

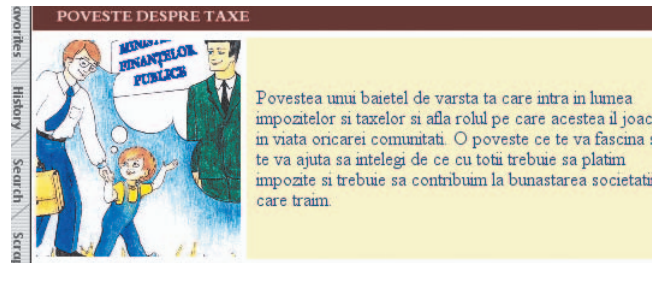
POVESTE DESPRE TAXE
Povestea unui baietel de varsta ta care intra in lumea impozitelor si taxelor si afla rolul pe care acestea il joac in viata oricarei comunitati. O poveste ce te va fascina te va ajuta sa intelegi de ce cu totii trebuie sa platim impozite si trebuie sa contribuim la bunastarea societati care traim.

O minunată poveste despre taxe în care Spînul, ajuns între timp la Ministerul Culturii, dă 700 de milioane din taxele plătite de tati pentru ca nenea Adrian Păunescu, supranumit Harap Marele Alb, să poată sărbători 30 de ani de la Cenaclul „Flacăra“.

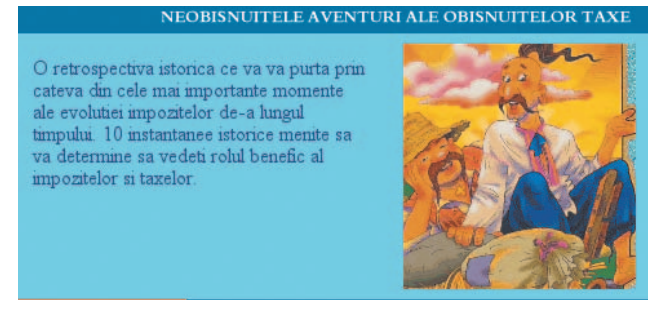
NEOBISNUITELE AVENTURI ALE OBISNUITELOR TAXE
O retrospectiva istorica ce va va purta prin cateva din cele mai importante momente ale evolutiei impozitelor de-a lungul timpului. 10 instantanee istorice menite sa va determine sa vedeti rolul benefic al impozitelor si taxelor.

Neobișnuitele aventuri ale obișnuitelor taxe. Cele mai importante momente ale evoluției impozitelor, o poveste de adormit copii, cu multă acțiune pesedistă, puțin suspans și nexam pușcărie.

La finalul lecturii, micuțul viitor contribuabil își pune o întrebare existențială: ce Dumnezeu fac cu impozitele noastre? Piciule, ia mai lasă tu întrebările astea dificile și marș la joacă! Vezi tu ce faci cu ele cînd mai crești: ori intri în PSD, ori emigrezi, că Dumnezeu nu poate candida, iar altcineva care să-i poată da pe-ăștia jos nu există.

Săptămîna străinilor

● Vreo șase mii de nemțoaice au fost trase în piept la operația de mărire a sînilor, prin folosirea unui implant pe bază de ulei de soia. S-a dovedit că implantul e nesigur și, ca la motoarele vechi, scapă ulei! Așa că s-a recurs la înlocuirea vechilor implanturi cu unele noi, de silicon, dar cu înveliș de titan. În sfîrșit, prezența metalului respectiv garantează sîni tari ca fierul și iuți ca oțelul! Vă dați seama ce vor face detectoarele de metal de prin aeroporturi, se vor da peste cap chiar dacă doamnele cu implanturi vor trece prin ele goale pușcă! Nu, pardon, am folosit o armă în fraza trecută. Goale-goluțe, zic, să nu fiu suspectat de terorism! ● Un judecător din Venezuela, impresionat de sărăcia din jur, a propus ca furturile de mîncare să nu fie pedepsite, deși biserica a protestat spunînd că se încalcă una din cele zece porunci! Noi, românii, le-am luat-o înainte venezuelenilor, la noi furturile marilor corupți nu sînt pedepsite pentru că, săracii, fură de foame! Le e foame de ban public! ● Un pensionar austriac de 91 de ani a primit, din greșeală, un ordin de încorporare destinat unui tînăr care avea același nume. Bătrînul ar fi spus că acceptă să pună mîna pe armă, dar să i se asigure un loc în cel de-al doilea război mondial! ● Un imam stabilit în Spania a fost condamnat de justiția din această țară la 15 luni de pușcărie (cu suspendare) pentru că a editat un manual. E drept, manualul nu era unul obișnuit, ci se referea la cum să-ți bați mai bine nevasta. Trebuie să recunoaștem că, totuși, sfaturile nu sînt dure de tot, imamul recomandînd folosirea unui băț ușor care să nu lase urme sau cicatrici! Băiat bun!

AgenCIA de presă

NE-AM DAT CU AMERICANII DINTR-UN MOTIV FOARTE SIMPLU: DUPĂ 2015 PUTEȚI PLECA SĂ MUNCIȚI LA NEGRU, AIAT PE LUNĂ CÂT ȘI PE MARTE

Declarația lui George W. Bush, care a spus că în cîțiva ani va trimite oameni pe Marte să verifice dacă există viață pe planeta roșie, n-a rămas fără ecouri în sistemul solar. Domnul J3KP W. E=MC² Junior, președintele celui mai mare crater de pe Marte, a expediat un laser de mulțumire la adresa regnului uman și prieten, însoțit de promisiunea că și dumnealui va trimite marțieni pe Pămînt, să verifice dacă există inteligență.

Răspunsuri la scrisori

Ana-Maria Lujer (Sibiu): Vă întrebați de unde a apărut și această doamnă Lia Roberts, care vrea să candideze la președinția țării. Stimată doamnă, sincer să fiu, nici eu nu știu mai mult decît s-a scris în presă. Dar, cum Cornel Nistorescu susține că doamna în cauză, în tinerețea ei, sprijinea mașinile „dintr-o parcare din Poiana Brașov", înseamnă că are ceva experiență în manipulare. Și cum politica este manipulare curată, nu ne rămîne decît să-i vedem prestația, în direct, la televizor.

Romulus Vulpescu (București): Îmi pare sincer rău de întîmplare. Păcat că dl. Ștefan Radof n-a fost legionar, că dacă ar fi fost, altfel l-ați fi descris în *România Mare,* revista iubită de toți românii adevărați și încă verzi în sufletul lor. Îmi este clar că dl. Ștefan Radof a greșit profund că nu s-a născut la timp pentru a apuca măcar o zi de cămașă verde. Vă propun să-l iertați.

Mircea Mehedinți (primarul comunei Liebling, jud. Timiș): Dle primar, vă rog eu frumos să-i eliberați dnei Nicolici Ecaterina titlul de proprietate pentru cele 5 ha pe care le are în posesie încă din 1991, pe baza adeverinței nr. 34/26 august 1991. Vă rog să faceți asta, chiar dacă dna Nicolici este de origine rromă și nu vrea să vă vîndă pămîntul pe care l-a moștenit. Nu de alta, dar ar fi păcat să afle toată Europa că rromii pleacă la cerșit unde văd cu ochii și din cauza unor oameni ca dvs.

Nicolici Ecaterina (com. Liebling, jud. Timiș): Stimată doamnă, după cum vedeți, sîntem alături de dvs. Să sperăm că dl. primar Mehedinți nu-i atît de prost încît să nu înțeleagă că încalcă legea. Dar poate că e, mai știi? Țineți-ne la curent cu ce se mai întîmplă!

Mulțumiri tuturor celor care sînt alături de noi pentru construirea unui monument al Elisabetei Rizea, simbol al rezistenței împotriva comunismului. Săptămîna asta ni s-au alăturat (în scris): Hodorog N. Costea (pensionar, fost deportat politic, care a depus și 100.000 de lei în contul deschis la Banca Țiriac), Cosmin Buture, Ioana Arian, Neculina Arion, Cristina Vlas (toți din Arad), Gheorghe Nicolae (Slobozia).

Ștefan AGOPIAN

Protecția presei

Șeuleanu și-a dat o palmă peste fruncea țării

Dacă în restul aspectelor e considerat fruncea țării, în ce privește Radioul public, Banatul este talpa pe care Dragoș Șeuleanu mai frige cîte-un pulan cînd postul pășește greșit. S-a întîmplat acum cîteva zile, cînd directorul Radio Timișoara, Mihai Anghel, care și-a ocupat postul prin concurs, a fost demis de președintele SRR în urma unei promisiuni mai vechi: „Las', bă, că tot te rad io!". Șeuleanu a acționat butonul balans și, la semnalul următor primit de la PSD, l-a ras pe director și a pedepsit întreaga stație timișoreană. Postul a fost retrogradat de la statutul de regional la cel de teritorial, restrîngîndu-i-se astfel aria de acoperire. Pe de altă parte, acoperirea PSD-ului, serviciul național de telefonie pe fir scurt, a fost lărgită prin transformarea Radioului Reșița în post regional. Răsplătindu-se astfel profesionalismul directorului reșițean, Doru Dinu Glăvan, care știe că antena de radio se poziționează după cum hotărăște partidul să bată vîntul prin eter.

Rețetă PSD pentru anihilat un ziarist

Vă arătăm cum poate fi transformat un ziarist de frunte într-un infractor, atunci cînd incomodează prea tare. După 14 ani de gazetărie *(Expres, Europa Liberă, TVR Timișoara* – 6 ani directorat), 10 ani de profesorat la UVT, mai multe cărți de specialitate, un festival TV *Televest* (oprit la a 7-a ediție), în cîteva luni toate acestea au fost anulate și Brândușa Armanca a fost transformată în infractorul nr. 1. În urma investigațiilor am aflat că toată această transformare și eliminare a avut loc după planurile din laboratoarele PSD.

Pentru edificare, iată, în rezumat, cum s-a produs lichidarea:

august 2003 – printr-o anonimă trimisă de la TVR Timișoara cu o zi înainte de susținere, B.A. a fost oprită să-și susțină doctoratul la UVT;

octombrie 2003 – desfacere contract muncă la UVT pe motivul că nu și-a susținut doctoratul!

septembrie-octombrie 2003 – 3 sancțiuni la TVR Timișoara: una pentru absențe inventate (anulată în instanță), două pentru că a făcut publice „opinii negative" referitoare la TVR (aflate pe rol);

decembrie 2003 – a fost agresată de directorul TVR Timișoara;

ianuarie 2004 – i s-a desfăcut contractul de muncă la TVR Timișoara pentru că s-a făcut publică agresiunea pe freeex, la radio și în presa scrisă.

Ei, și? Iată cum poți transforma, în cîteva luni, o voce incomodă într-un șomer numai pentru că „băieții" nu mai suportă libertatea de expresie!

Europa va face France-Pressing

La întîlnirea cu presa de miercurea trecută a ambasadorului Franței, Philippe Etienne, ziariștii români au putut afla de la Yves-Claude Llorca, director pentru România la France Presse, că nu vor fi singuri în anul electoral. Deja există inițiativa unei asocieri a tuturor corespondenților de presă străini alcătuită cu scopul de a denunța forurilor europene și organizației Reporteri Fără Frontiere presiunile la care vor fi supuși confrații români. Așadar, stimați colegi, nu vă temeți să spuneți adevărul și să rezistați presiunilor de orice fel pentru că Europa (și nu numai) este cu ochii pe noi, dar și pe ei!

romania@freeex.org
www.mma.ro

Păunescu Adrian bagă fonduri la ghiozdan

Aflăm că șoriciul gros e transmisibil după Sărbători, și nu ca aliment pitoresc, ci ca boală de obraz. Altfel nu se explică faptul că se alocă bani de la buget pentru a se sărbători Cenaclul „Flacăra", un fenomen de tristă amintire în urma căruia au murit, cu ani în urmă, niște tineri la Ploiești. Astfel, Păunescu, pupătorul în cur al Iubitului Conducător, primește o groază de bani cînd, de fapt, ar fi trebuit să i se spună să se șteargă pe bot de orice finanțare! Dacă lucrurile merg în ritmul acesta, nu e exclus să se serbeze, tot cu bani publici, nu știu cîți ani de la inaugurarea „Cîntării României". Sau, de ce nu, să se sărbătorească și o cifră rotundă de la începerea construirii Canalului. Și, cu ocazia asta, să fie trimiși la muncă toți cei care incomodează!

Tezele de la Mangaliţa

CÂȚI ÎNJURI, SAU LE RIDICI STATUI, CU ĂȘTIA, E RĂU ORICUM! DEC. VADIM, DE CE NU RĂMÎNEM NOI, LA ȚIGANII NOȘTRI?
YITZHAK RABIN
MALDALE.

Avem primarii pe care-i nemeritățm

Iată că există în această țară și un primar de provincie care nu vrea să se deszăpezească dinadins, pentru ca micuții să aibă un loc pe unde să se dea cu sania. Frumos gînd. Doamne ferește ca la primăvară să se năpustească o viitură peste sat, că primarul este în stare să nu bage pompele să scoată valurile din curți tocmai pentru ca iepele și vacile din sat să poată naște și ele sub apă ca americancele alea bogătașe de pe Discovery.

Pisanie cu zurgălăi

Același Mischie cu altă bălărie

În Gorj e groasă rău de tot cu Mischie! PD-ul, de exemplu, evită să anunțe populației candidații pentru alegerile locale de anul ăsta de frică să nu îi fie cumpărați și racolați de PSD. În cazul acesta, ne întrebăm cînd o să îi anunțe: în ziua alegerilor sau după?

Nicolae Wischie

Cărticica Șefului de Club

De ceva vreme încoace, Nicolae Iorga se răsucește-n groapă și-și smulge barba de nervi. Nu de alta, dar manelele, hip-hopul și house-ul care vin dinspre Casa Universității de Vară din Vălenii de Munte, unde dînsul a ținut cursuri acum 60 de ani, îl fac să se dea cu craniul de toți cei patru pereți. Chiar așa de tare trebuia să dea ăștia muzica? Mai încet nu se poate? Casa îi aparține acum lui Bebe Moacă, șmecheraș și omuleț de afaceri local, care a transformat-o în discotecă și i-a pus numele „Blue". Măcar aici Iorga a fost menajat, fiindcă după ce a pățit-o din partea legionarilor cu cămăși verzi, ar fi fost culmea ca discoteca să se numească „Green".

Iorga de Lumini

Lui Năstase i se trupe-n paișpe

Domnul Adrian Năstase nu s-a mai putut abține și săptămîna trecută s-a dus să împingă tava la popota Scorpionilor Roșii alături de trupă. Ei, să mai zică cineva acuma că n-avem un premier popotar!

Cerbul lopopotar

Jurnalul lui Tetelu

Normal, lucruri senzaționale continuă să se întîmple! Tetelu se privatizează! Rămîneți să vedeți de ce!

7:30 UAU! AM VISAT CĂ EAM FĂCUT CADO LU GHEORGE IUBITĂ-MEAMI UN STERILET DIN AUR, SCULPTAT CHEAR DE ÎNȘIȘI BRÎNCUȘII ÎN FORMA ÎNDENTICĂ A SCULPTURI „PĂSĂRICA MĂEASTRĂ"! ȚI DAI SIAMA CĂ ACUMA POȚI SĂȚI DUCI CHEDA LA MUZEU ACUMA? – AM GLUMAT IEU ÎN VIS?

8:40 AZ CÎN MAM SUIT LA VOLAN, MEAM DAT SEAMA CĂ AM ÎNBĂTRÎ-TRÎNIT. MEAM PERDUT REFLEXELE: CÎN VĂD O DUAMNĂ LA VOLAN NU MAI SCUIP ȘI NO MAI ÎNJUR ÎN GURĂ !! ÎNBĂTRÎNESC ?!!!

10:10:10 SA ÎNAUGURAT UNIVERSITATEA DE ARTE MARȚIALE A MAFIEI, EAR EU AM ÎNAUGURAT WECEU UNIVERSITĂȚI, ULTIMA MEA AFA-CERE: LA 2 CÎCĂRI, O ȘABCĂ CU PSD GRATIS !!!

11:40 CEI AIA PIGTOR NAIV?? DACĂ EGXISTĂ PIGTORI NAIVI, ATUNCI EXZISTĂ ȘI PIGTORIȚE NAIVE?? ADICĂ PIGTORIȚĂ NAIVĂ ÎNSEA-MNĂ CĂ POȚI SO F...UȚI DIN PRIMA NUMA PE VRĂJALĂ, NU ??!!!

14:20 CÎND VĂD ATÎTA DISPERARE ȘI NEBUNIE CU LOTO, MĂ GÎNDES CĂ STATU AR TREBUI SĂ DEA GRA TUIT CÎTE 1 NUMĂR DIN ALEEA 6 DIN 49 PERSOANELOR DEFAVO-RIZATE: STUDINȚI, MILITARI ÎN TERMEN, VĂDUVE, FEMEI SINGURE ȘI ÎNDRĂGOSTITIII, CĂ ĂȘTIA CHEAR SUFERĂ, SĂRACIII!! OARE LUMEA AR FI MAI FECIRITĂ DACĂ LA ȘTIRI SAU MĂCAR LA METEO SAR DA 1 NUMĂR CÎȘTIGĂTOR CU O ZI NAINTE? AR FI O LUME MAI BUNĂ DACĂ MĂCAR 1 NUMĂR AR FI SIGUR ??? DACĂ CÎND AI 6 NUMERE ÎNCEPI BRUSCS SĂ CREZI CĂ EXZISTĂ DUMNEZEU, CÎND AI UNUL SIGUR ÎNSEAMNĂ CĂ IEȘTI MAI APROAPE DE BIVINITATE CU UN NUMĂR !!! SINPLU: PÎNĂ LA DUMNEZEU MAI AI DOAR 5 NUMERE !!! (CHEAR: DE CE NU ORGANIZEAZĂ BISERICA ECXTRAGEREA LOTO 6 DIN 49, CĂ ORISICUM TOȚII CARE CÎȘTIGĂ DEVIN CREDINCIOȘI ?!?) (CHEAR: SĂ PIE EGXTRAGERI DE ZIUA LUI ISUS, DE ZIUA LUI DUMNEZEU ETC !!!): LUME LUME, DE ÎNVIERE REPORT SPECIAL, DE RĂSTICNIRE REPORT DE 2 MILIARDE!!! JUCAȚI NR: 25 (CRĂCIUNU), 12 (LUNA), 0 (ANUL O DUPĂ ISUS), 33, 10 (ZIUA MEA). SUCES!

23:52 RUGĂCIUNEA. DOAMNE, AȘ VREA SĂ FIU LAUN CLUB DE STRIPTIS ÎN BRAILLE PENTRU ORBI !!

munca cu cartea

Cum se ia Premiul Nobel

Nu există vreo rețetă infailibilă cu ajutorul căreia să iei Premiul Nobel pentru Literatură, dar oricine citește cartea* lui Kjell Espmark, actualul secretar al Comitetului Nobel, poate afla care sînt condițiile pentru a te apropia de acest premiu. *Prima condiție ar fi să scrii literatură.* Nu este obligatorie. Bergson (1928), Russell (1950) și Churchill (1953) nu au scris literatură și au luat totuși premiul. De asemenea nu este obligatoriu să scrieți capodopere sau măcar ceva foarte bun. Mulți au scris mediu (Galsworthy, Bunin, Rolland…) sau chiar prost (Pearl Buck) și s-au văzut încoronați. *A doua condiție este aproape obligatorie: să nu mori prea tînăr.* Acest premiu se acordă în special bătrînilor. Au pierdut premiul din cauză că s-au grăbit să moară Proust, Kafka… Sigur, au fost și excepții: Brodski, care l-a luat la 37 de ani, Camus la 44 de ani. *A treia condiție este să nu fii de dreapta* și, dacă se poate, e recomandabil să fii de stînga. Céline, Pound, Borges au fost considerați prea de dreapta. Ultima condiție, a patra, este și cea mai importantă. *Pentru a lua Premiul Nobel pentru Literatură trebuie să fii recomandat de cineva care are acest drept.* În situația asta sînt: „membrii secțiilor umaniste ale Academiei", președintele Uniunii Scriitorilor, precum și „profesorii universitari de discipline literare și lingvistice". Propunerea trebuie făcută înainte de 1 februarie anul curent, nu trebuie motivată și timp de cincizeci de ani este secretă. Cum tot ne plîngem că românii n-au luat și ei un Premiu Nobel, autorul cărții a precizat (într-un interviu din revista *22)* că, în primii cincizeci de ani de existență a Premiului, din România nu s-a făcut nici o propunere. Dar ăsta nu-i un motiv serios ca să nu ne plîngem de ingratitudinea suedezilor.

Ștefan AGOPIAN

*** Kjell Espmark, *Premiul pentru literatură – un secol cu Nobel,* Editura Institutului Cultural Român, traducere din suedeză de Carmen Nicolaescu.**

rebele arte

Nonșalanța talentului

Observ, cu bucurie, de pe margine, o anume separare a apelor în plastica românească ce se întîmplă prin apariția și impunerea unei generații tinere de artiști, o generație nedispusă să repete ceea ce, adesea, făceau alte generații „tinere": epigonism, cordon ombilical legat direct de gîndirea maestrului, cuminţenie păguboasă. Aș vrea să nu fie interpretată afirmația de mai sus ca o jignire adusă plasticienilor maturi, care sînt ceea ce sînt tocmai pentru că au scăpat de păcatele tinereților. Cei noi, de acum, au ars niște etape, e drept, dar multe din aceste etape ar fi fost inutile sau împovărătoare. Ei au înțeles că libertatea de expresie nu înseamnă nimic dacă nu este dublată de cultură plastică și că talentul poate fi o povară dacă nu este bine gestionat. Observațiile de mai sus mi-au fost (re)confirmate de expoziția „Desene la Orizont", o expoziție de grup* semnată de Luminița Mihai, Gili Mocanu, Răzvan Micanși Roman Tolici. Nu e o expoziție care rupe gura tîrgului prin teribilisme și nici una care să plictisească prin cumsecădenie plastică. Este, mai degrabă, o expoziție de etapă în care cei patru vor să demonstreze că există o generație nouă care lucrează fără mari spaime și fără compromisuri, cu o naturalețe și o prospețime remarcabile. E o foaie de temperatură în care sînt marcate căutările expozanților, adesea fără finisări, fără „scrobeli" formale. Dacă ar fi să remarc numai unul dintre expozanți, atunci m-aș opri la Gili Mocanu, pe care l-am văzut și într-o foarte expresivă personală la galeriile Prometheus, un artist la care neliniștea și certitudinile sînt prezente, în ceea ce face, într-o fericită proporție.

Ioan T. MORAR

*** „Desene la Orizont", Luminița Mihai, Gili Mocanu, Răzvan Micanși Roman Tolici, curator Oana Tănase, Galeria Orizont, ianuarie 2004.**

cronica pe lîngă teatre

Cine n-are vampiri să își cumpere!

Multe se pot întîmpla în cinci ani de inexistență, și Teatrului Inexistent i s-au întîmplat, într-adevăr, multe. De aceea, cu totul justificat, actorii Inexistentului, în frunte cu regizoarea Theo Herghelegiu, au serbat, la sfîrșitul anului trecut, împlinirea a cinci ani de *in*existență. Din fericire, e bună și inexistența la ceva, și tinerii actori au învățat foarte bine lecția și, pe deasupra, și decalogul *inexistent* care, printre altele, spune că… Dar să lăsăm morala, fiindcă morala nu este întotdeauna pozitivă – știm asta de la Suzi. Cine e Suzi? Suzi e o curvă, însă una pașnică și destul de discretă – știm asta de la madam Tiță. Cine e madam Tiță?! Nimic mai simplu: madam Tiță este o doamnă sensibilă, care nu suportă să se vorbească despre ea în prezența ei, care încearcă să-i păstreze intactă memoria răposatului Tiță. Cine e răposatul Tiță? E domnul acela care altoia lămîi și alți *arbori fructivori,* care studia în draci despre *piatra filozofalică*, un om *foarte erudistic* și nu numai, care se plia perfect pe structura doamnei Tiță. Spre deosebire de răposatul Tiță, Pupu este băiatul lor, al lui madam Tiță cu răposatul. Pupu vinde saltele, cu asta se ocupă. Nu are nici o legătură cu arta, în schimb, are o relație cu Suzi care vorbește încontinuu la mobil, mai exact cu Andromeda. Cine e Andromeda? Asta nu mai știm, în schimb, știm cine este Hubert: Hubert este vampirul cu care locuiesc, în aceeași cameră, Pupu, Suzi și madam Tiță. Hubert este *cel mai sentimental și mai de căcat vampir din cîți au existat vreodată.* H. are scrupule, se hrănește numai cu sînge de vagabonzi bătrîni și tîrfe obosite – într-o zi, sigur o să ia vreo boală, ceva. Știm asta de la Pupu care nu vede deloc cu ochi buni venirea în casă a lui Jorge. Jorge, dacă nu v-ați dat seama, este un artist pe care l-a întîlnit madam Tiță la Obor. În plus, Jorge este și cel mai curajos celofanist al secolului nostru, liderul mișcării celofaniștilor independenți din întreaga lume. Dacă nu ați înțeles deja, Jorge sculptează în celofan, nuduri în general, mai exact nuduri transparente sculptate în celofan. Spre deosebire de Jorge – știm asta chiar de la Jorge – domnul Kappa este sponsor, nu în bani, că ar fi prea de tot. Are atîtea idei, încît e normal ca, din cînd în cînd, să îl mai sponsorizeze pe Jorge cu cîte una, două. Pe madam Tiță (care, fie vorba între noi, este mortală atunci cînd joacă *Moartea cotofenei)* a sponsorizat-o cu o idee cît ai zice pește: în loc să gătească fitofagul cu piersici, domnul Kappa i-a propus să-l gătească, mai bine, cu măsline. Piesa* aceasta ar fi fost foarte tristă dacă nu ar fi avut atît de mult umor, dacă nu ar fi avut o Dana Voicu (madam Tiță) foarte inspirată și un Mihai Baranga (vampirul) devastator atunci cînd se supără pe viață, dacă nu ar fi avut un Dragoș Huluba (Pupu) și un Alexandru Maftei (Jorge) foarte haioși atunci cînd o fac pe serioșii, dacă nu ar fi avut o Raluca Botez (Suzi) poate prea sexy pentru un domn Kappa (Ionuț Kermenski) prea plicticos, poate. Într-un final, vampirul Hubert se sinucide, el dovedindu-se a fi, de fapt, personajul cel mai uman al piesei.

Iulian TĂNASE

**** Locuind cu vampirul,* de Theo Herghelegiu; regia Theo H.; cu – vezi mai sus; Club „La Scena".**

show biz da' culți

De Gusti disputandum

● Orice om mediu instruit știe cine a fost Augustin Buzura pînă în decembrie '89: un prozator respectat pînă și de dușmanii săi, politrucii culturali ai vechiului regim. După '89 ceva s-a schimbat în metabolismul prozatorului. Andrei Pleșu, un om care se enervează greu, îi face prozatorului un portret (moral) în noua *Dilemă,* care acum se cheamă *Dilema veche:* „Te previn, dragă Gusti: ești într-o gravă criză de discernămînt. Tu care, înainte de 1989, aveai un amplasament net, în tabăra celor care nu înțelegeau să se bălăcească euforic în mizeria dictaturii, plutești acum, flasc, în ape tulburi, alături de cei cu care păreai imposibil de asociat: la ora asta ești, vrei, nu vrei, în echipă cu de-alde Săraru, de-alde Păunescu, de-alde Șeuleanu și alții *ejusdem farinae.* (Între timp, lucrurile s-au înrăutățit. Conduci ICR-ul alături de Mironov și Țîrlea… – *nota lui A.P.)* Care e Buzura cel adevărat?". Și continuă Andrei Pleșu: „N-am să-ți contest meritele din ultima decadă. Sînt mai numeroase decît o spun dușmanii tăi, dar nu atîtea cîte îți atribui singur. Și ele nu pot constitui, la nesfîrșit, un camuflaj credibil pentru ceea ce, în mare măsură, e apetit privat, pasiune turistică, euforie a misiunii. Știu, te sacrifici pentru patrie, ai «realizări», faci cîte un bine ici și colo. Dar așa sunau și justificările unor culturnici de pe vremuri…" Cert e, că în ceea ce îl privește pe Augustin Buzura, Andrei Pleșu nu mai are nici o dilemă. E bună și enervarea la ceva. Îți dă certitudini. **(Șt. A.)**

● Un zvon lansat de *România liberă*, săptămîna trecută, susținea că Nicolae Manolescu ar fi fost numit ambasador în Franța. Nu numai că nu a fost numit, dar pe Nicolae Manolescu nici nu-l interesează un post de ambasador. Păi, chiar ar fi culmea: dacă pleacă și Nicolae Manolescu din țară, pe mîna cui rămînem? Pe mîna lui Eugen Simion, cel care și-ar mai lua, astfel, încă o slujbă: înlocuitor al lui Nicolae Manolescu! ● S-a întors mașina lumii, altfel nu știi ce să mai crezi. Gabriel Andreescu, acest „ayatolah" al societății civile și al luptei pentru corectitudine politică, este învinuit de Maximilian Katz de accente antisemite pentru un articol din *Observator cultural!* În schimb, iată, a devenit Vadim filosemit! Excelent articolul de delimitare publicate de Andrei Oișteanu în *Ziua*, unde se spune că lui CVT îi stătea mai bine ca antisemit! și, apropo de dezvelitorul statuii lui Yitzhak Rabin și de încălcarea Legii drepturilor de autor, odată cu scandalul acesta s-a declanșat și un altul: Vadim nu a respectat nici *Legea Monumentelor*, după cum a spus Răzvan Theodorescu. Așadar, ar fi suficiente motive ca tribunul să fie umflat și ascuns o vreme, chiar dacă i-ar strica lui Adrian Năstase visul unei finale electorale între el și fostul său coleg Vadim! Acum trebuie văzut dacă e valabil bancul cu statuia: *statu' ia* măsuri? **(I. M.)**

mazeta sporturilor

Oriunde merg, unde mă duc Dau peste tot de Hrebenciuc

Săracu' nea Puiu! Încruntat a plecat în Olanda, îngîndurat s-a întors de-acolo. I-a mai și greșit presa străină numele: l-a făcut Lordănescu. Auzi tu, ca pe îngîmfații de lorji engleji. Bine că ziarele scandinave nu l-au făcut Fiordănescu. Iar gazetarii de la noi, ăia care l-au acuzat uneori de orbire, nu i-au zis de-a dreptul: Chiordănescu. Da, totul e bine cînd nu se sfîrșește chiar rău. Generalul și locotenenții Nașului au repurtat o nouă victorie la masa tratativelor. Au dejucat încă un complot internațional. Pentru că, vezi bine, asta era în mintea lui Puiu: cum că Occidentul perfid vrea încă o dată – a cîta oară? – să ne lucreze pe la spate, iar Cehia, Olanda și chiar Finlanda se vor alia perfid la negocierea programului meciurilor din grupa noastră de preliminarii pentru Mondiale. Nu sună complicat? Poate, dar și creierul lui Puiu este destul de complicat. În circumvoluțiunile acestuia, inevitabil marcate de cascheta militară, s-a cuibărit ideea că lumea bună vestică este rea și are ceva cu el și cu noi, Estul lumii. Nu i-a dat prin gînd că în orice negociere multipartită se mai stabilesc, logic și firesc, oarece alianțe. Noroc că în ajutorul strategului nostru săriră alți amărășteni. Și mai estici, și mai sudici. Armenia și, respectiv, Macedonia veniră în sprijinul oșteanului român, luptînd alături, număr la număr, pentru un program mai bun și mai drept. Am reușit să obținem, așadar, un calendar acceptabil. Chit că nimeni n-o să-i scoată Iordănescului din cap ideea că oculta internațională nu doarme niciodată, pîndind să ne-o tragă sub centură.

Grijile lu' nea McChicken nu sfîrșesc însă aici. Bătrînii și tinerii de la Națională s-au apucat să se ia la mișto prin ziare. Mircea Sandu s-a trezit să-i arate contractul la presă, deși n-a prezentat, evident, nici o sumă. Și mai rămîne, desigur, eterna amenințare numită Mircea Lucescu. Ideea aducerii lui Il Luce a creat tensiune nu numai între Sandu și Dragomir. Dar a generat diferențe de opinii între Palatul Victoria și Palatul Cotroceni. N-ar fi prima oară. În declarații publice, dinamovistul Năstase s-a arătat dispus să accepte o eventuală schimbare, în timp ce rapidistul Iliescu, precaut cum îl știm, a fost mai degrabă de partea stagnării. Ca ce chestie vorbesc ăștia despre fotbal, nu ne întrebați. În schimb, dacă vreți răspunsuri la probleme și mai complexe, întrebați-l pe Hrebenciuc. Fiindcă nea Hrebe a zis că el este cu Puiu, dar asta deși se știe că același nea Hrebe se are pe bune cu Gigi Becali, care, așa cum iarăși se știe, se află în mare proces cu Puiu. Peste tot unde apare o combinație, o mișculație, o afacere încîlcită, hop și Hrebenciuc ăsta! Mai bine negocia el data meciului cu Olanda, că poate obținea un preț mai bun. L-a lăsat pe Puiu să-l pună în martie, cînd, încă o dată se știe, pe „23 August" e vară și gazon impecabil. Ei, acuma lasă și matale, nea Puiule, și nu-ți mai fă atîtea griji prin tribunale. Și să nu-ți mai pui nici atîtea probleme. Ți le rezolvă pe toate nea Vio Hrebenciuc.

Viorel MOȚOC

Încep să mă îndoiesc, generale, de calitățile dumitale de strateg. Păi, negociezi să jucăm cu cele mai slabe echipe tocmai în anul electoral. Ce era dacă ne bătea Olanda și Cehia înainte de alegeri? Lumea înțelegea, că sînt echipe mari. Da' așa, nu-ți dai seama cît riscăm?! E de ajuns un egal cu Andorra și PSD-ul e neant!

Anghel Iordănescu dorind să afle cît mai multe scheme și combinații de la marele maestru Viorel Hrebenciuc, antrenorul PSD-ului, cel care a reușit să elimine România chiar la ea acasă

poziție de moftsaid

bîrfe din sport

● În nuvela *Puiu,* cu Puiu Iordănescu în rolul principal și cu Mircea Sandu, Mitică Dragomir și Mircea Lucescu în rolurile imediat următoare, s-a petrecut o declarație cam ciudată a selecționerului: „Mitică Dragomir să facă echipă la Ligă, acolo să se bage el să pună antrenor". De ce este ciudată: oare antrenorul Naționalei, care muncește la Federația Română de Fotbal, **nu știe că musiu Corleone este vicepreședinte** la instituția pentru care lucrează dînsul? De fapt, cred că-i greu să-și amintească pe unde s-au mai văzut: „O fi și el generalul la Armată?… De la Parlament?… Mă, moaca asta parcă am zărit-o la adunarea patronilor din turism… Oare l-am văzut la biserică săptămîna trecută?…"

● Nuvela cu Puiu s-a bătut în audiențe cu piesa Sechelariu-Becali-Becali. Cei trei s-au bătut pe jucătorul Cristea, un junior de la Bacău. Primarul a complicat lucrurile cumpărîndu-l în calitate de persoană fizică. Situație la care Giovanni Becali a protestat, deși, dacă nu ne trădează memoria, domnia sa a procedat asemănător cînd l-a luat pe tînărul Mitea de la Dinamo și l-a dus la Ajax. În fine, se spune că, în scopul împăcării, fostul impresar a petrecut recent cam o zi și jumătate la Bacău, **cu nasul în cărți,** alături de cel ce poartă numele stadionului din oraș. Timp în care au aprofundat la best-seller-uri precum Asul de cupă, Părintele de pică sau Dama de treflă.

Eva Henţigova

Avem o țară. Cum procedăm?

indexul altor evenimente

Iapa trece, plutonierii rămîn

Un polițist din Tîrgu Mureș a renunțat la mașina de serviciu în favoarea unei iepe. Ca să meargă cu regimul ăsta auster pînă la capăt, acum, că are iapă în loc de mașină, credem că s-ar descurca și fără nevastă!

Una pe față, două pe jos

Pentru că toate mașinile din parcul auto nu mai funcționează de cîteva luni, polițiștii din Mărășești aleargă după infractori pe jos. Asta nu-i nimic! Am auzit că la Mărăști și Oituz e și mai rău: se aleargă după infractori cu piepturile goale.

Crede și nu cerceta penal

Un preot din Roman este cercetat penal pentru că a încercat să înmatriculeze ilegal un Mercedes E Classe. Cică îi dăduse jos plăcuța cu numărul vechi de înmatriculare și pusese în loc o plăcuță cu INRI.

Oficiul pentru Erecția Consumatorului

O chelneriță din Iași a fost reclamată la OPC de soția unui bețiv, care o acuză că i-a furat bărbatul. Nevasta a intrat la bănuieli de cînd și-a dat seama că, de cîte ori își caută bărbatul noaptea prin cîrciumă, acesta se ascunde de ea pe sub mese.

Ogigi Becali

Stelian Ogică, cel care a făcut pîrnaie după ce a susținut că i s-a furat biletul cîștigător la Loto, a intrat în Partidul Noua Generație. El va fi primul politician care a fost arestat pentru modul în care a încercat să facă primul milion de dolari.

Sînteți ca copiii MI

Ministrul Ioan Rus le-a spus polițiștilor adunați la ședința de bilanț roz a MI: „Aștept de la voi o luptă cu infractorii cum nu s-a mai văzut". Cum nici polițiștii din sală nu mai văzuseră o luptă cu infractorii, se pare că s-au făcut niște comenzi pentru vizionări de filme americane cu împușcături.

Cronicarul
Grigore după Ureche

contraeditorial

România – de la Nicolae Iorga la Bebe Moacă

Cum adică, cine-i Bebe Moacă? Bă, voi chiar nu știți cine-i dumnealui? V-am spart! Ia, luați de-aci niște bucăți în freză, pînă vă treziți cu cărăbuși la nas! Păi bine, mă, frate, îl știe toți vălenarii și toate văile pe domnu' Bebe Moacă și voi vă faceți că nu-l știți? Hai, mai luați-o și p-asta! Aceste replici, evident imaginare, ne-au venit, așa, ca o mie de pumni în cap, după ce am citit o știre care altfel n-a prea făcut vîlvă în mass-media: la Vălenii de Munte, în clădirea unde Nicolae Iorga ținea cursurile Universității de Vară (fondată 1908), ființează actualmente barul și discoteca „Blue" (program: pînă la orele 24,00 și, respectiv, 4,00, în week-end). Concesionarul istoricului spațiu este, poate ați ghicit, însuși domnul Bebe Moacă, un distins întreprinzător local, cu care noi chiar n-avem nimic de împărțit. Pe noi ne interesează, frați români, doar soarta țărișoarei și mersul ei înainte: de la universitate la bodegă, de la bibliotecă la discotecă, de la lectură la dat capete în gură.

Sigur, vor zice unii, nimic nu-i nou sub soare. Carol I, cînd s-a înscăunat ca principe și mai apoi ca rege, abia le întindea un deget, distant, miniștrilor veniți în audiență. După 50 de ani, succesorul său, Carol al II-lea, era introdus de slujnică în iatacul Elenei Lupescu cu memorabila formulă: „Duduie, a venit conașul!". De-aici pînă la „Adio, Majestate! Salut, Nea Mihai!" (excelent titlul dlui Sever Voinescu, în *Dilema veche)* a trebuit să intrăm, însă, într-un nou mileniu. Membrii Casei Regale au avut nevoie de un secol și ceva ca să parcurgă drumul de la condiția de figură istorică la aceea de figurant în scenariile post-comuniste. Șmecherilor de tranziție le-a trebuit mult mai puțin ca să repete itinerariul, dar în sens invers. Altă istorie, alți eroi. Alte figuri legendare, alte Moace domnitoare. La Bacău, un fost mecanic auto, pe nume Sechelariu Dumitru, se compară cu Ștefan cel Mare. În Gorj, baronul local Mischie cumpără un cavou ilustru și se strecoară cu acte în regulă lîngă osemintele fruntașului țărănist Grigore Iunian. E drept că și la centru un tinerel obraznic cu ceva funcții prin partid, l-am numit pe Victor Ponta, este asemuit lui Nicolae Titulescu, diplomatul de anvergură europeană. La fel de logic, mardeiașul sindical Miron Cozma devine în ochii multora un fel de Avram Iancu sau de Tudor Vladimirescu… Cîndva, în anii interbelici, Noua Generație reunea o sumedenie de străluciți tineri intelectuali, de n-ar fi să-l amintim decît pe un anume Mircea Eliade. Astăzi, Partidul „Noua Generație" este condus de mult mai celebrul și impunătorul Gigi Becali, cel care se crede un Mihai Viteazul. Or, în comparație, domnul Bebe Moacă ni se pare un om mult mai la locul lui – la Vălenii de Munte. Un exemplu de reușită, într-o țară care își găsește, iată, valorile.

Nu, pe bune, care-i treaba? Ce, că nu mai ie Iorga în Casa Universității de Vară? O fi avut datorii, dacă i-a luat casa…

Cum, a murit? L-a omorît? Păi, l-o fi omorît de fraier. Șmecheru' de șmecher se scoate, băăă!… Hai la „Blue" să ne matolim, poate cordim și-o pocnitoare. Unde-i acuma discoteca, era cinema pă vremuri și dădea toate filmele lu' Sergiu. Marfă, nene! N-avea bătaie cu efecte ca acuma, da' te învață toată istoria care n-o știe nici profesorii de la facultate, papagalii, că vine numa' cu texte și figuri, da' habar n-are să se descurce!

Viorel MOȚOC

Săptămîna românilor

Turbatului de Vadim îi trebuie un vaccin anti-rabin

Mare săptămînă mare ce-am avut! Săptămîna „România Mare". Corneliu Vadim T., sau C. Vadim T., sau Tudor C. V. – oricum i-ai scrie lu' ăsta numele, tot despre nebun știi imediat că-i vorba – s-a dat în stambă la Brașov mai rău ca niciodată. Antițiganul antisemit a devenit antițiganul filosemit. Și, în consecință, i-a ridicat statuie lui Yitzhak Rabin, premierul asasinat al Israelului. În ciuda voinței familiei și, probabil, chiar împotriva voinței lui Yitzhak – care nu s-a putut prezenta la ceremonie, ca să-și dărîme statuia ilegală. Următoarele acțiuni ale lui Vadim: împăcarea cu ungurii și ridicarea unei statui a lui Kossuth la Alba Iulia prin dărîmarea monumentelor Unirii de la 1918, transformarea partidului din „România Mare" în „România Mijlocie" și apoi „România Mică" și „România Foarte Mică", pînă la „România Infimă", ridicarea unor statui uriașe a lui Marko Bela și Laszlo Tökes concomitent cu mutarea Capitalei în Harghita și Covasna. După aia direct internarea la nebuni, unde își va ridica o statuie sub forma lui Vadim Tudor rabin. ➠ Acum știri importante: reportul la Loto a urcat la fabuloasa sumă de 3 milioane de dolari. La atîția bani nu trebuie să mai muncești și dacă n-ai cîștigat. Păi, numai dacă stai să te gîndești ce-ai face cu atîția bani, nu-ți mai arde de muncă două săptămîni de-acum încolo, doar analizînd milioanele de posibilități ce se nasc din cheltuirea banilor. Dar acum gîndiți-vă și dumneavoastră, e inuman ce numere au ieșit săptămîna trecută la Loto. Cum naiba să joci numere magice la 6 din 49 – păi, cine dracu' s-a născut pe 11, pe 12 și pe 13?! Ar trebui dată o lege, să nu mai iasă numere din astea atît de idoate! ➠ Toate partidele din Opoziție de la București s-au reunit pentru prima dată și au cerut suspendarea și cercetarea primarului Marian Vanghelie, pentru faptele de corupție și semi-corupție care s-au întîmplat pe timpul mandatului său. E, îi mai trage Vanghelie un concert cu AC/DC pe banii primăriei pentru copiii procurorilor anticorupție și îl lasă în pace și de data asta! ➠ Și, ca să nu ziceți că nu ne aliniem și noi la tendințele presei din ziua de azi, continuăm cu o știre de importanță națională: Adrian Mutu, marele Adrian Mutu, S-A ÎMPĂCAT CU MORAN ATIAS !!

Cronică
a lu' Ștefan a Petrei

Și
ca să vedeți că n-am
nici un fel de prejudecăți
față de minorități, îmi voi continua planul început aici. În curînd, voi ridica statui pentru Marko Bela, împăratul Iulian și Michael Jackson.
Dar deocamdată n-am cum,
întrucît nu s-a găsit nimeni să-i asasineze în țara asta de fricoși.

Martirul Yitzhak Rabin, crucificat postum de tribunul Vadim, un mare filosmintit

Vești bune

Sinucis și cosinucis

➠ Antena 1 și PRO TV au fost amendate cu cîte 50 de milioane pentru că au prezentat o casetă pe care era înregistrată o sinucidere. De-acum gata, am scăpat de sinucideri la știrile principalelor posturi de televiziune. Puteți să vă așezați liniștiți în fața micilor ecrane deoarece nu veți mai vedea decît evenimentele obișnuite: crime, violuri, autoincendieri, mutilări etc.

➠ George Bush Jr. a declarat că închide granițele SUA pentru corupți. Probabil că PNA s-a și gîndit la soluția de identificare a corupților: să-i trimită pe toți suspecții în excursie în State. Și care se mai întoarce de-acolo poate fi lejer arestat.

Străbuna Vestire

LISTA lui SECU

Gratuit. Se distribuie cu Academia Caţavencu.

DOSAR DE URMĂRIRE INFORMATIVĂ A SECURITĂŢII

Apare până când se termină securiştii!

Literele S-Z

Conspiraţia cenuşii

Cititorii „Listei lui Secu“ au aflat deja: securistul nu e puiul cu trei picioare şi nici femeia cu barbă. Nimic spectaculos, nimic care să apară la ştirile de la ora 5. Dimpotrivă, la el totul e cenuşiu, mărunt, atenuat. Privindu-l, contemplăm faţa plicticoasă a răului, chipul tern al infernului eficient.

Ni-l putem imagina făcând dragoste cu soţia sau cu amanta lui, crescându-şi copiii, făcându-şi griji şi speranţe pentru ei. Şi, în acelaşi timp, plantând microfoane, primind note informative, redactând rapoarte şi planuri de măsuri. Un birocrat al răului, cenuşiu şi eficient ca orice birocrat.

Iată-l, un om care ia decizii simple, mărunte, fără miză. Decizii secrete, discrete aşadar – ca un soi de negativ al pudorii. Decizii devastatoare totuşi pentru nenumărate destine. Dar el nu vede asta. Nici n-ar avea cum. Pentru el, destinele astea nu au nimic uman, nimic personal. El nu are nimic personal cu nimeni – nici măcar cu el însuşi. Pentru că nimic personal nu rezistă aritmeticii sale oarbe.

Securistul e perfect opac la umanitatea pe care o distruge prin deciziile sale, prin ordinele şi planurile sale de măsuri. Totul e calcul mărunt, o simplă permutare de obiecte frumos îndosariate, numerotate şi adnotate. Totul e aşa pentru că el a decis să fie aşa. Pentru că el însuşi e aşa.

Iată-l visând la un salariu mai bun, la o pensie mai mare, la o avansare în grad. Iată-l aşteptând respectuos să ajungă, din locotenent, maior, colonel, sau poate chiar general. Sau poate şef de direcţie regională, dacă nu chiar undeva în centrala de la Bucureşti. Calcule modeste cu rămăşiţele propriei umanităţi – o veritabilă conspiraţie a cenuşii.

Dar lucrurile nu se opresc aici. O dată apărută o asemenea specie de om, conspiraţia se extinde. Apar alţii care vor să lucreze pentru el. Pentru nişte bani în plus, pentru un loc de muncă mai acătării…

Amelia Gavrilescu decide să îşi toarne soţul, ba chiar îi ajută pe securişti să „instrumenteze cazul“. Nu cere în schimb decât transferul într-un alt loc de muncă; este o femeie bolnavă şi nu mai poate lucra ca simplă muncitoare într-o fabrică. Iar Constantin Sprîncenatu, general de Securitate, intervine pentru ca Amelia Gavrilescu să fie ajutată. Ce anume mai putem spera să comentăm aici?

Într-o poziţie simetrică cu cea a turnătorilor îi găsim pe membrii nomenclaturii comuniste. Ei nu sunt angajaţii, ci angajatorii securiştilor. Fără asemenea oameni, capabili de astfel de calcule meschine, joase, fără substanţă, comuniştii nu ar putea conduce nici măcar o zi.

Dar aceste cenuşi ucigaşe, aceste chipuri insipide ale morţii pot fi numite. Şi chiar asta e miza „Listei lui Secu“: de a arăta că numele lor pot fi rostite, că deşertul poate fi identificat. Creştinii, în Crezul lor, fac acelaşi lucru. Când vorbesc despre Hristos, ei spun că „S-a răstignit pentru noi în zilele lui Ponţiu Pilat“. Nu uită să-i spună pe nume birocratului roman.

La fel, umanitatea noastră a fost călcată în picioare în zilele lui Bodunescu Ion, ale lui Faur Ioan, ale lui Iovan Constantin, ale lui Mucichescu Dan, ale lui Simon Gheorghe şi ale tuturor celorlalţi ofiţeri de Securitate. Iar asta nu putem uita.

„Cui foloseşte lista asta?“, întreabă un fost securist care a decis să nu îşi dea numele. Nouă, tuturor celor care o citim. Ea ne spune că a existat în România o conspiraţie a cenuşii. Şi că oricare dintre noi poate oricând să înceapă să facă aceleaşi calcule, să îşi aritmetizeze fiinţa, să renunţe la miza umanităţii sale. Şi nici asta nu putem uita.

Sorin CUCERAI

Doina Cornea şi-a văzut dosarul cu ochii

Numele Doinei Cornea, pentru aceia dintre noi care au deschis ochii şi aparatele de televizor mai tîrziu, este unul dintre puţinele pe care le putem rosti în dreptul capitolului nostru subţire privind rezistenţa românească. Rezistenţa aia împotriva comunismului şi a dictaturii lui Ceauşescu, dacă vă spun aceste epoci ceva, din poveşti personale sau ale părinţilor, mă rog, vremuri cînd nu găseai Chanel la Alimentara.

Eu mi-am văzut dosarul la Procuratura Militară în ’90, unde a fost depus, alături de celelalte, de către Securitate. Am mers pe atunci la Procuratură pentru o altă problemă şi un înalt ofiţer a fost plin de bunăvoinţă şi mi-a arătat: „Asta-i lada dumneavoastră, aceea este lada fiului dumneavoastră.“ În acele lăzi de lemn erau dosarele mele şi ale fiului meu. A ridicat capacele. Printre documente, era un vraf de fotografii. „Luaţi-vă!“, a spus respectivul. „Vai de mine, cum să ne atingem de această arhivă?“, am zis eu. Atunci, mi-a dat la întîmplare nişte fotografii, vreo treizeci. Ispita a fost atît de mare, încît le-am primit. Pe urmă, a luat două registre cartonate pe care scria „Diana“ şi „Dobrin“. Erau registre de urmărire pas cu pas. Cred că puteam să iau toată lada, dar nu am vrut. Ştiam foarte bine, cînd mi-am văzut dosarul la CNSAS, 32 de volume, că lipsesc fotografii şi documente.

Cum arată lumea turnătorilor şi securiştilor?

Am găsit trei categorii. O dată, anchetatorii şi şefii Securităţii din Cluj, care organizau urmărirea, bătăile şi persecuţiile, în aparenţă neimplicîndu-se direct în ele. Şeful Securităţii şi Miliţiei, generalul Şerbănoiu, acum pensionar, colonelul Ioniţă Nicolae, colonelul Gocan, ce se ocupa de Facultatea de Filologie, anchetatorul de după arestarea de la Braşov, maior Jurcuţ, procurorul militar ce a emis mandatele de arestare pentru Tit Liviu Domşa, căpitanul Herţa, avansat după evenimentele din decembrie şi devenit maior, căpitan ce m-a bătut crunt în propria mea casă, azi decedat. Ce să mă fac cu unul ca Lopatitza? El a scris negru pe alb că lucrurile nu sînt atît de rele cum le zugrăvise Jurcuţ.

Dintre cei de la Bucureşti îl ţin bine minte pe Gheorghe Raţiu, care nu a permis să se trimită o telegramă nepoţilor mei, în care scriam doar „La mulţi ani“, colonelul Gheorghe Vasile, şeful pe ţară al departamentului de cercetări penale care mă înjura de mamă şi îmi repeta: „Vei putrezi în zeghe!“, colonelul Călian Liviu, presupun frate cu redactorul-şef al *Adevărului de Cluj,* colonelul Pitulescu din Direcţia I. Bineînţeles, lista continuă cu nume de şefi de Securitate de la Bucureşti, Botoşani, Iaşi, Timişoara, Făgăraş, nici nu vă puteţi închipui ce trupe au fost mobilizate în cazurile noastre: al meu şi al fiului.

A doua categorie de turnători?

Altă categorie sînt informatorii, pe care eu nu-i ştiu, avînd nume fictive. Am putut, sigur, să deduc identitatea unora şi sînt indulgentă cu aceşti oameni. Unii îmi erau foarte apropiaţi şi de aceea nu vreau să se facă valuri. I-am iertat, dar ca cetăţean, la CNSAS, aşa cum mi s-a cerut, le-am dat tot: nume şi adresă, pentru a ajuta instituţia. Îi am şi acum în preajmă. Au trecut atîţia ani, unii sînt neputincioşi şi bătrîni şi îmi pare rău de ei. Printre ei sînt şi necăjiţi. Or fi fost şantajaţi. Ce poţi face? Ne vizităm în continuare.

Ultima categorie?

Asta chiar n-o înţeleg. Sînt oameni care nu au fost nici informatori, nici ofiţeri de Securitate, dar care au fost traşi de limbă în legătură cu mine. Dom’le, este vorba de intelectualitatea clujeană. Oameni pe care eu îi cunoşteam, oameni care mie îmi spuneau un lucru şi declarau contrariul în absenţa mea. Ceea ce declarau acolo este o ruşine fiindcă nimeni nu i-a obligat.

Foarte frumos din partea lor!

Nu vreau să mă răzbun, dar trebuie să ne cunoaştem. Daţi-vă seama că vorbesc acum despre oameni care înseamnă un înalt nivel intelectual. Dacă aceşti oameni, absolut gratuit, au fost în stare să mă denigreze, eu ce să mai cred? Valoarea acestor intelectuali, floarea intelectualităţii clujene, nu creşte prin acest gest, iar fiinţa lor interioară rămîne găunoasă. Citindu-mi dosarul, mi-am pierdut criteriile de judecată asupra societăţii româneşti. Vedeţi, sîntem o societate foarte decăzută moral.

Eugen ISTODOR

Aerul din subterane

Cred că trebuia să începem cu asta. Să publicăm în 1990 listele tuturor securiştilor. În Germania de Est, populaţia a înconjurat sediile poliţiei politice, STASI, pentru a nu lăsa ca tovii să distrugă arhivele. Şi nici să fie risipite de mîna vandalilor inocenţi sau interesaţi. A fost un gest de mare solidaritate civică, de prevedere întîi de toate, care a contribuit mult la ce a urmat. Totdeauna cînd o dictatură se prăbuşeşte, preţul este plătit de zona cea mai detestată. Revoluţia garoafelor în Portugalia a dus la o vînătoare spontană a agenţilor PIDE, arma secretă a lui Salazar, despre care Eliade al nostru a scris „pagini înălţătoare”. Şi el visa o dictatură în România, de dreapta, ce e drept. Şi ne-am trezit cu o ocupaţie sovietică, apoi cu una românească, neaoşă, ţărănesc-proletară. Ca pretutindeni în subterană, o poliţie politică, brava noastră Securitate, a asigurat supravieţuirea coşmeliei. Chestia a costat cîteva sute de mii de vieţi omeneşti. Şi alte milioane de vieţi distruse. Mai multe generaţii de domni şi doamne s-au culcat seara înfricoşaţi şi s-au trezit în fiecare zi tot înfricoşaţi. Avem, ce e drept, mii de pagini de literatură documentară, de arhive, din care am aflat ce se întîmpla în beciurile instituţiei. Era infernul. Nu ştiu dacă a fost ceva mai grav, mai neomenos în istoria asta pe care o exaltăm. Măcar, tentativa de a ascunde adevărul a ţinut numai o vreme. Am reuşit să aflăm. Şi încă multe secrete zac ascunse prin rafturile diferitelor servicii speciale, plătite bine ca să ne ajute să rămînem în ignoranţă. Cu argumente democratice, firească, şi umanitare. De ce am afla atîtea? Ca să nu dormim!?….

Şi acum, după 14 ani de acte vitejeşti ale lumii româneşti, apar listele cu mama lor de securişti. Nu alea adevărate. E prea devreme, se pare. SRI-ul are încă probleme să se orienteze în ceaţă şi nu a găsit nordul. După 14 ani, lucrurile sînt schimbate. Tovii au scăpat de linşaj, de probleme, de alte bucurii. Mulţi au ajuns oameni de afaceri cu parale multe, conectaţi la reţele internaţionale. Alţii îşi fac treaba prin partide şi mass-media, bine mersi. Şi firmele apetisante sînt bune de ascunziş, pe la import-export, asigurări, case/terenuri, bănci. Securiştii s-au reciclat în viteză, au uitat brusc de vechile lor ocupaţii. Se şi miră ce dracu’ s-au găsit cîţiva zărghiţi să îi tragă tocmai acum de mînecă, să le scoată dosarul, să îi pună pe listă. Sînt poveşti vechi, ei au şi uitat de ele.

Am avut „fericirea“ să îmi citesc dosarul, şi nu aş mai avea curajul să repet experienţa asta. Sigur că prima dată privirea îţi cade pe informatorii Securităţii. Prietenii tăi care te-au trădat. Dar în spatele lor se vede umbra neagră a ofiţerilor, a manipulatorilor slăbiciunii omeneşti, a celor ce răspîndeau teama. Cei care se ocupau cu şantajul, cu ascultatul telefoanelor, cu filajele, cu anchetele, cu toată mizeria asta. Publicarea listelor cu numele lor e o terapie obligatorie, chiar dacă vine prea tîrziu. Nu trebuie să ne aşteptăm la nimic spectaculos. Lumea are alte griji. Dar fără acest gest necesar, lucrurile ar fi fost şi mai urîte. Nu mă aştept la revelaţii. Dar s-ar putea să avem un aer ceva mai respirabil prin gubernia asta. Nu e chiar puţin lucru.

Stelian TĂNASE

ĂŞTIA SUNT SECURIŞTI!

1. Stan Gheorghe – în 1983 era col., Inspectoratul de Securitate al Municipiului Bucureşti.

La 18 martie 1983 semnează un referat în care propune „ca materialul (referitor la Dumitrescu Alexandru) să fie predat la S 150 pentru a-l avea în continuare în atenţie“.

2. Stan Gheorghe – în 1989 era lt.-col., adjunct şef Direcţia II Contrainformaţii economice, UM 0617.

În decembrie 1989 semnează Planul de măsuri pentru acţiunea Orient-’89.

3. Stan Ilie – în 1985 era mr., Securitatea jud. Vâlcea.

La 23 noiembrie 1985 primeşte o notă informativă de la sursa „Crişan“.

4. Stan Petre – în 1965 era lt.

La 4 noiembrie 1965 primeşte o notă informativă de la sursa „Grigorescu Petre“, casa „Mălăeşti“.

5. Stanciu Vasile – în 1984 era lt.-col., Inspectoratul Judeţean Neamţ Securitate, Serviciul informaţii interne.

În iunie 1984 semnează o notă-raport de „completare la planul de măsuri asupra modului cum se va proceda pentru influenţarea numitului «Ursu» (Urzică Vasile) pentru a renunţa la concepţiile lui ostile“.

6. Stancu Aurel – mr., Inspectorat Securitate jud. Prahova.

7. Stancu Dumitru – în 1953 era lt., şef Serviciul Inspecţii din centrala Securităţii.

8. Stănescu – în 1950 era

lt., șef Serviciu VIII Cadre, Regionala de Securitate Cluj.

9. Stănescu Gabriel – în 1987 era mr., șef serviciu.

La 12 martie 1987 semnează un raport în care propune abandonarea lui Banyai Petru ca informator, întrucât nu a furnizat nici un material scris și „nu dispune de posibilități de informare și calități personale pentru munca de colaborare cu organele de Securitate".

10. Stănescu Heintz – în 1948 era cpt., Direcția I, București.

11. Stănescu Petre – în 1956 era cpt., Serviciul Raional Tg. Jiu.

În iulie 1956 semnează o notă care conține informații despre Victoria Adamesteanu: „având prietenie numai cu elemente ca: soți de medici și diferite persoane care au făcut parte din bogătași, cu care întreține diferite vizite, sfidează elementul muncitor...".

1953 era cpt., Regionala de Securitate Timișoara.

17. Stoian Iosif – în 1981 era col.

La 5 februarie 1981 primește o notă cu informații referitoare la dorința lui Filip Iulius de a fi trecut în rezervă (era maistru militar).

18. Strat – în 1981 era lt.-col., IMB, Securitate.

La 21 decembrie 1981 semnează o notă în care precizează că Aurel Neagu, redactor-șef la ziarul *Sportul* și care face parte din nomenclatura CC, nu pare să fie cel care oferă informații și date postului de radio „Europa Liberă".

19. Stroie Alex – în 1973 era lt.-maj., Securitate oraș Roșiorii de Vede.

La 7 decembrie 1973 semnează o notă cu informații despre Lungu Constantin, obținute de la informatorul „Păunescu".

era col., șef Serviciul Inspecții Securitate.

24. Szabou Francisc – în 1955 era lt.-maj., Securitate Tg. Ocna.

25. Szacsko Alexandru – în 1957 era col., Direcția VIII.

26. Șchiopoaie Mircea – în 1988 era cpt., Serviciul I/B, Inspectoratul Județean de Securitate Sibiu.

27. Șerban Constantin – în 1958 era cpt., șeful Biroului „D", Direcția Cluj.

La 26 august 1958 semnează un raport potrivit căruia „despre deținutul Goma Paul nu posedăm material informativ, însă a fost pedepsit disciplinar".

28. Șerban Costache – în 1985 era mr., Inspectoratul Județean Suceava, Direcția III, serviciul III.

La 28 martie 1985 semnează sinteza dosarului de urmărire informativă în cazul lui Dragomir Costineanu (dosarul „Costescu").

29. Șerban Dumitru – în 1981 era gen.-mr., șeful Inspectoratului Județean Brașov.

La 15 iunie 1981 semnează o notă în care identifică persoanele din județul Brașov care sunt cercetate în problema „Eterul".

30. Șerbănoiu – în 1988 era gen., Inspectoratul Județean Cluj.

Raportul din 28 mai 1988 al căpitanului Mucichescu este adresat generalului Șerbănoiu.

31. Ștefănescu Stelian – în 1960 era cpt., Direcția Regională MAI Argeș.

32. Șoltuțiu Ion – în 1952 era lt.-col., Direcția Anchete, Securitate.

33. Știrbu Doina – în 1986 era lt.-col., șeful Serviciului 14 DSS, Direcția III.

La 18 decembrie 1986 solicită o serie de rapoarte privind Programul de măsuri „Eterul"; printre altele, se cere să se prezinte „în ce cazuri s-au inițiat măsuri de compromitere a unor angajați și colaboratori ai posturilor de radio străine", „câte surse au plecat în exterior cu sarcini pe lângă angajați și colaboratori ai posturilor de radio străine în baza instructajului comun cu UM 0544/255".

34. Știrul Mauriciu – în 1950 era col., Director Regionala de Securitate Galați.

35. Tăbăcaru D. – în 1972 era col., adjunct șef Direcția I, conform documentului din 22 iunie 1973.

La 8 iulie 1972 colonelului Tăbăcaru îi sunt oferite informații despre șederea la Viena a lui Paul Goma între 19 și 28 iunie 1972

La 22 iunie 1973 semnează o notă-raport în care informează cu privire la manuscrisele pe care Paul Goma le-a adus cu sine de la Paris. „Din câte suntem informați, Direcția Presei și Tipăriturilor a hotărât ca manuscrisele cât și toate materialele menționate să fie restituite posesorului, care urmează a le primi în ziua de 23 iunie a.c. Considerăm indicat ca Direcția Presei și Tipăriturilor să reanalizeze hotărârea luată întrucât manuscrisele au un conținut vădit dușmănos. Avându-se în vedere poziția impertinentă și ostilă pe care «Grama» *(i.e.* Paul Goma) a manifestat-o până în prezent, este posibil ca să uzeze de aceste manuscrise atât în țară cât și în străinătate".

39. Teriția[u] Cornel – în 1949 era lt., Direcția Regională a Securității Poporului Oradea.

40. Timofte Constantin – în 1980 era col., șef Serviciul Independent Secretariat-Juridic.

La 29 decembrie 1980 semnează Planul de măsuri nr. D/0012117.

41. Ținca Ovidiu – în 1988 era lt.-col, șeful Serviciului I/A, Securitatea județeană Cluj.

La 13 mai 1988 semnează un plan de cooperare între Securitatea Cluj și Securitatea Alba în cazul lui Filip Iulius („Fodor"); „va introduce mijloace T.O. la domiciliul obiectivului din Cluj-Napoca pentru a-i cunoaște activitatea în timpul prezenței în acest loc"; „prin dispozitivele realizate la domiciliul «Dianei» (Doina Cornea) se va acționa asupra lui «Fodor» (Filip Iulius) în scopul nerealizării contactelor cu aceasta".

La 24 iulie 1988 semnează un raport: „Propunem a se aproba atenționarea numitei Filip Maria pentru poziția și preocupările ostile pe care le are".

42. Tiron Constantin – în 1984 era lt.-col., Inspectoratul Județean Neamț Securitate.

La 25 mai 1984 semnează o notă de analiză a DUI „Ursu" (Urzică Vasile): „În comuna Vânători, urmărirea informativă se va face prin sursele «Neamțu», «Ghiocel», «Strungaru», din legătura lucrătorilor postului de miliție".

din 4 aprilie 1988: „vă rugăm să întreprindeți măsuri complexe de verificare și control, inclusiv prin mijloace T.O., în perioada premergătoare, pe durata vizitei și după plecarea obiectivului nostru".

45. Toie (Țoie?) Petru – în 1981 era cpt., șeful Biroului III, Inspectoratul Județean Sălaj.

La 15 iunie 1981 semnează o notă în care identifică persoanele din județul Sălaj care sunt cercetate în problema „Eterul".

46. Tomși Costică – în 1989 era lt.-col., Direcția I.

47. Tonceanu Marcu – în 1968 era cpt., Inspectoratul Județean de Securitate Vâlcea.

La 30 septembrie 1968 primește o notă informativă de la sursa Paraschivescu Nicolae.

48. Țone Niculae – în 1989 era lt.-col., Direcția de securitate și gardă, șef Serviciul 8.

49. Totalca Stelian – în 1948 era lt., Direcția I, București.

50. Toth – în 1952 era slt. Securitate, lucrător operativ comuna Șoarș, jud. Făgăraș.

51. Triponescu I. – în anii '50 era cpt., DRSP Bacău.

52. Trușcă Gheorghe – în 1984 era mr., IMB Securitate.

La 2 noiembrie 1984 semnează o notă prin care oferă informații despre Popescu Gheorghe.

53. Tudorache Dumitru – în 1982 era mr., ofițer C.I.

La 28 iulie 1982 primește o notă informativă de la sursa „Miclea", spitalul penitenciar Jilava.

54. Tudorache Florica – în anii '80 era angajată civil, Unitatea Specială "S" a DSS.

55. Tudosescu Nicolae – în 1967 era lt.-maj., Direcția IX.

La 5 decembrie 1967 semnează o notă în care oferă date despre Reus Vasile.

56. Tulbure Andrei – lt., Direcția VI, Paza Guvernului.

57. Turc Iosif – în 1953 era lt., Direcția Anchete Penale Securitate.

58. Turcitu Adrian – în 1985 era lt.-col., șef serviciu, Direcția II.

59. Țurcanu – în 1953 era lt.-col., șef Direcția Regională a Trupelor de Pază și Securitate Cluj.

60. Ungureanu Constantin – în 1960 era cpt., MAI, Rm. Vâlcea.

La 30 decembrie 1960 primește o notă informativă de la sursa Iosif Schmidt: „Dimineața când venea la școală prin 1957, 1958 (Gușetoiu Jean) întreba pe... ce mai e pe la radio America... Pe urmă a început să se ferească de mine. Conduc corul cu cântece reacționare, Gușetoiu nici nu cânta deși e obligat,

20. Stuparu Niță – în 1970 era lt.-col., șef Birou, Inspectoratul de Securitate al județului Hunedoara.

La 30 iulie 1970 semnează o notă cu informații despre o persoană care nu figurează în evidențele Spitalului Unificat din Deva.

CONSILIUL SECURITATII STATULUI
- DIRECTIA XIII-a -
- B U C U R E S T I -

La ordinul Dvs. nr. 13/2/0046768 din 3 iul 197o privind pe numitul [redacted] raportăm:
- In urma verificărilor intreprinse de org nele noastre s-a stabilit că cel în cauză nu figurează în evidențele Spitalului Unificat din Deva.
- Nu se identifică nici în evidențele alto unități similare din raza județului nostru.

INSPECTOR SEF
Lt.Col.
SIMON GHEORGHE

SEFUL BIROULUI
Lt.Col.
STUPARU NITA

12. Steczka Mihai – în 1972 era mr., șeful Secției XII, Inspectoratul de Securitate al județului Maramureș.

La 26 martie 1972 semnează o notă care se referă la filajul efectuat asupra obiectivului Banu (Bodiu Anatolie) în ziua de 26.03.1972 între orele 7,00-14,00.

13. Steinberg – în 1950 era director adjunct Direcția X Administrație, Secretariat și Cifru.

14. Sterian Ion – în 1962 era lt.

La 8 martie 1962 primește o notă informativă de la sursa „Alexandru Ștefan"; casa nr. 1, com. Viziru.

La 29 iulie 1962 primește o altă notă informativă de la sursa Preda Viorel.

15. Sterparu Toderiță – în 1981 era lt.-col., șeful Serviciului III, Inspectoratul Județean Neamț.

La 13 iunie 1981 semnează o notă în care identifică persoanele din județul Neamț care sunt cercetate în problema „Eterul".

16. Stescal [Wiliam] – în

21. Suciu Alex. – în 1974 era mr., șef Serviciul I, Inspectoratul Județean Constanța.

La 10 august 1974 semnează o notă prin care informează că Lungu Constantin a fost identificat la Sanatoriul Techirghiol.

exempl.nr. 1
Nr.112/CI/ din 10.08.1974

C ă t r e,
M.I. INSPECTORATUL JUD.TELEORMAN
Securitatea Roșiorii de Vede

La adresa dv.Nr.E.N. din 01 august 1974, privind pe numitul LUNGU CONSTANTIN, vă comunicăm următoarele:
Din verificările intreprinse la Sanatoriul Techirghiol a fost identificat LUNGU CONSTANTIN, născut la 27.06.1931 în localitatea Tătărăștii de Jos - Teleorman, fiul lui MAHIN și STANA, posesorul B.I. seria V Nr.626064 cu același domiciliu și a fost supravegheat pe perioada 22.07 - 8.08.1974 fără a se obține date ce fac obiectul acțiunii "OVIDIU".

SEFUL SECURITATII,
Lt.Col.
Gheorghiță C.

SEF SERVICIU I,
Major
S. Suciu Alex.

19. VIII.1974

I/MM/2 ex.
d.nr.925

22. Suciu Aurel – în 1988 era cpt., ofițer op. principal, Inspectoratul Județean Cluj, Serviciul municipal de Securitate Turda.

La 26 aprilie 1988 semnează un raport în care oferă date despre persoana din Turda pe care urma să o întâlnească Filip Iulius.

23. Szabo Eugen – în 1953

36. Tambrea Aurel – în 1969 era col., șeful Securității județului Vâlcea, anterior maior (conform documentului din 9 septembrie 1969, dosar Lungu Constantin) Inspectoratul Județean Vâlcea, Biroul III.

La 5 mai 1983 semnează un raport adresat DSS, Direcția III: „La compartimentul de contraspionaj pe linia acțiunii «Eterul» se află o singură persoană, respectiv Dinulescu Cătălin, cetățean român cu domiciliul în Franța".

La 9 septembrie 1969 semnează o notă în care oferă informații despre o persoană în legătură cu acțiunea „R.V." (Lungu Constantin).

REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

STRICT SECRET
S.C. nr.178
Ex.nr. 2

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI
INSPECTORATUL JUDETEAN VILCEA
- Serviciul I. -
Cab/ 0016285 din 20.04.1970 196

DOSAR Nr. _____

CĂTRE
CONSILIUL SECURITATII STATULUI
- Direcția XIII-a -

Vă rugăm a ne înainta toate materialele și dosarul de anchetă privind pe numitul LUNGU CONSTANTIN din Roșiorii de Vede, precum și toate documentele ce au fost administrate în procesul anchetei.

Ne sînt necesare în vederea executării ordinului tovarășului Președinte, dat în ședința de analiză din 1.04.1970.

INSPECTOR SEF ADJ.
Lt.col.
Poiană Ion.

Locțiitor Șef Ser
Maior,
Tambrea A.

37. Tarașcu Aurel – în 1972 era cpt., adjunct șef Serviciul II, Inspectoratul de Securitate al județului Hunedoara.

La 17 mai 1972 semnează o notă în care oferă Inspectoratului de Securitate al județului Maramureș informații despre anumite persoane din județul Hunedoara.

38. Teodorescu Haralambie – în 1953 era slt., Regionala de Securitate Pitești.

ţin conferinţe socialiste, el n-a ţinut nici-o conferinţă“.

61. Ureche Marian – în 1989 era lt.-col., adjunct şef Direcţia I, Informaţii interne.

Marian Ureche a fost numit şef al Serviciului Independent de Protecţie şi Anticorupţie (SIPA) în februarie 2001. Ion Iliescu l-a avansat la grad de general prin decret prezidenţial, ignorând faptul că Ureche a fost adjunct al Direcţiei I a Securităţii Statului, fiind răspunzător de sectorul „Artă şi Cultură“. Ureche, ajuns şeful SIPA, a făcut echipă bună cu generalii Desculţu şi Gheorghe, amândoi foşti ofiţeri de Securitate. Datorită campaniei de presă, Ureche a fost nevoit să demisioneze în 2003. Nu-i plângeţi de milă, are afaceri. Printre firmele care şi-au legat numele de distinsul securist se numără, potrivit presei, „General Trade and Investment“, „Ramos SA“ sau „Inteerconect SA“, la aceasta din urmă fiind acţionar împreună cu Caius Traian Dragomir şi Mihaela Maria Simescu.

62. Ursescu Nicolae – în 1989 era lt.-col., locţiitor şef Securitatea jud. Prahova.

În decembrie 1989 semnează Planul de măsuri pentru acţiunea Cristal-'90.

63. Urtilă Marian – în 1988 era cpt., şeful Serviciului I, Inspectoratul Judeţean Prahova, Securitate.

La 1 iunie 1988 semnează un plan de măsuri: „în vederea clarificării suspiciunilor din materialul de primă sesizare (referitor la Ion Opriş), precum şi stabilirii poziţiei prezente, propunem instalarea de mijloace T.O., tip I.D.M.“

64. Urzică Traian – în 1971 era lt.-col., şef Serviciul I, Inspectoratul de Securitate al judeţului Braşov.

La 2 iulie 1971 primeşte o notă raport în care Hamza Adrian oferă informaţii despre modul în care a fost scos din ţară manuscrisul romanului *Ostinato* al lui Paul Goma.

65. Văceanu Lucian – în 1988 era col., şeful Securităţii judeţului Hunedoara.

La 3 august 1988 trimite o notă către Securitatea judeţului Cluj: „Întrucât în baza hotărârii conducerii superioare de partid este interzisă încadrarea în unităţile miniere din Valea Jiului a persoanelor cu antecedente politice şi penale, în urma intervenţiei organelor noastre prin factorii competenţi, cel în cauză (Filip Iulius) nu a fost primit la unitatea respectivă fiind determinat să se reîntoarcă la A.M.I. Cluj-Napoca“.

66. Vaculin – în 1948 era lt., Direcţia I, Bucureşti.

67. Văduva Dumitru – în 1988 era lt.-col., unitate centrală din Securitate.

68. Vancea Emil – în 1952 era lt.-maj., şef Serviciu Bande, Regionala de Securitate Cluj.

69. Vardan Maximilian – mr., şef serviciu, Direcţia II, Contrasabotaj.

70. Vârlan Nicolae – în 1984 era lt.-maj., Inspectoratul Judeţean Neamţ, Securitate.

La 25 mai 1984 semneză o notă de analiză a DUI „Ursu“ (Urzică Vasile) în care cere „identificarea persoanelor care au luat cunoştinţă de conţinutul scrierilor tendenţioase (ale lui Vasile Urzică)“.

71. Varody Emerik – în 1953 era lt., Regionala de Securitate Timişoara, Serviciul Bande.

72. Vasile Gheorghe – în 1985 era col., şef Direcţia VI.

La 3 mai 1985 semnează un raport în care constată poziţii duşmănoase (ale lui Gheorghe Ursu), calomnii şi ofense faţă de conducerea de partid şi de stat, legături cu elemente din emigraţia reacţionară din Paris şi Radio „Europa Liberă“, colportări ştiri şi instigare prin afişare citate autori străini la birou, deţinere şi operaţiuni interzise cu valută şi decide modul de finalizare a cazului: începerea urmăririi penale, continuarea cercetărilor în stare de arest, trimiterea în judecată pentru propagandă contra ordinii socialiste şi deţinere ilegală de valută.

73. Vasile Nicolae – mr., Inspectorat Securitate jud. Prahova.

74. Vasilescu Vasile – în 1950 era mr., Direcţia XI Securitate.

75. Vasiliu Marcel – în 1981 era lt.-col., şeful serviciului III, Inspectoratul Judeţean Galaţi.

La 15 iunie 1981 semnează o notă în care identifică persoanele din judeţul Galaţi care sunt cercetate în problema „Eterul“.

76. Velianu Velian – în 1956 era lt.-maj., şeful Biroului „D“ MAI, Penitenciarul Făgăraş.

La 20 martie 1956 semnează o cerere pentru a obţine informaţii cu privire la Reus Mîrza Vasile, aflat în arestul Penitenciarului Făgăraş, în vederea recrutării acestuia.

La 14 iulie 1956 semnează un referat în care propune clasarea materialului de studiu şi verificare privitor la Reus Mîrza Vasile, acesta fiind contraindicat pentru recrutarea ca agent.

77. Velţănescu Mihai – în 1987 era cpt., şef de colectiv, Securitatea Municipiului Bucureşti.

La 7 martie 1987 semnează un raport în care propune încetarea urmăririi informative asupra lui Popescu Gheorghe

78. Vîlcu Vasile – în 1953 era col., director Direcţia A, Informaţii externe.

79. Vînătoru Victor – în 1961 ora ofiţer, Direcţia Anchete, Securitate.

80. Vintilă Ioan – lt., lucrător operativ zona Voila-Făgăraş, Serviciul Bande.

81. Vintilă Marin – în 1953 era mr., Serviciul Bande, Direcţia Contrasabotaj Securitate.

82. Vistig Eugen – în 1961 era col., şeful Direcţiei regionale Galaţi.

La 3 iunie 1961 semnează o notă prin care informează că lui Reus Mîrza Vasile i s-a fixat domiciliu obligatoriu în comuna Rubla.

La 14 noiembrie 1962 semnează o cerere privind verificarea necesităţii tratamentului urmat de Reus Mîrza Vasile la Spitalul TBC Bucureşti.

83. Vlad Gheorghe – în 1970 era mr., şef Biroul III, Inspectoratul de Securitate al judeţului Dolj, secţia I.

La 13 martie 1970 semnează o notă în care oferă informaţii cu privire la domiciliul lui Vasile Gavrilescu şi la modalităţile de a pătrunde în secret în locuinţa acestuia.

La 5 august 1972 semnează un plan de acţiune privind modul în care se va introduce T.O. la domiciliul lui „Liliacul“ din Craiova. Planul prezintă în detaliu măsurile şi modul de operare al ofiţerilor de Securitate legat de „introducerea de mijloace tehnice“ în apartamentul „Liliacului“.

84. Vişan Constantin – în 1970 era lt.-col., şeful Biroului Expertiză Grafică, D.G.T.O., Direcţia IX.

La 10 noiembrie 1970 semnează o notă potrivit căreia sunt restituite Direcţiei XIII documente asupra cărora s-a solicitat expertiză grafică.

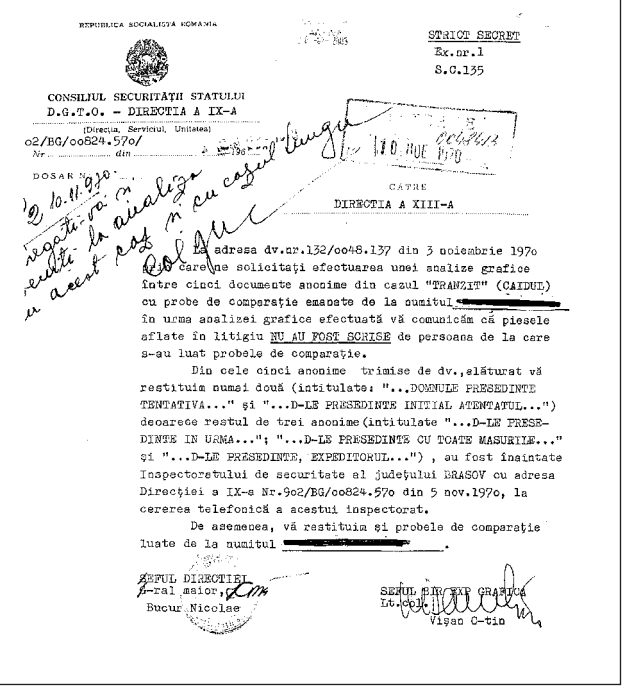

REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

STRICT SECRET
Ex.nr.1
S.C.135

CONSILIUL SECURITĂŢII STATULUI
D.G.T.O. – DIRECŢIA A IX-A
(Direcţia, Serviciul, Unitatea)
02/BG/oo824.570/
Nr. ..... din .....

DOSAR Nr. .....

CĂTRE
DIRECŢIA A XIII-A

La adresa dv.nr.132/oo48.137 din 3 noiembrie 1970 prin care ne solicitaţi efectuarea unei analize grafice între cinci documente anonime din cazul "TRANZIT" (CAIDUL) cu probe de comparaţie emanate de la numitul [redacted] în urma analizei grafice efectuată vă comunicăm că piesele aflate în litigiu NU AU FOST SCRISE de persoana de la care s-au luat probele de comparaţie.

Din cele cinci anonime trimise de dv., alăturat vă restituim numai două (intitulate: "...DOMNULE PREŞEDINTE TENTATIVA..." şi "...D-LE PREŞEDINTE INITIAL ATENTATUL...") deoarece restul de trei anonime (intitulate "...D-LE PREŞEDINTE IN URMA..."; "...D-LE PREŞEDINTE CU TOATE MASURILE..." şi "...D-LE PREŞEDINTE, EXPEDITORUL...") , au fost însinitate Inspectoratului de securitate al judeţului BRASOV cu adresa Direcţiei a IX-a Nr.9o2/BG/oo824.570 din 5 nov.1970, la cererea telefonică a acestui inspectorat.

De asemenea, vă restituim şi probele de comparaţie luate de la numitul [redacted].

ŞEFUL DIRECŢIEI
G-ral maior,
Bucur Nicolae

ŞEFUL BIROULUI GRAFICA
Lt.-col.
Vişan C-tin

85. Vlad Iulian – în 1978 era gen.-lt.

La 18 noiembrie 1978 semnează o rezoluţie pe nota DSS, UM 0544, din 11 noiembrie 1978: „Vă rog să analizaţi informaţia şi să raportaţi măsurile ce le veţi întreprinde“.

86. Voiculescu Erwin – în 1950 era col., comandantul şcolilor de Securitate, şef Serviciul Învăţământ, Direcţia VIII Cadre.

87. Volcescu N. Iorgu – în 1948 era slt., DRSP Iaşi, Serviciul Judeţean al Securităţii Poporului, Bacău.

88. Vulcan Filitas – în 1982 era lt.-col., şeful Serviciului III, Inspectoratul Judeţean Cluj.

La 20 noiembrie 1982 semnează un raport în care oferă informaţii despre Doina Cornea, „lucrată prin DUI“. Raportul stabileşte că Doina Cornea este autoarea scrisorii citite la Radio „Europa Liberă“ pe 22 august 1982; „a fost avertizată să înceteze activitatea de denigrare a realităţilor social-politice din ţara noastră“; „în baza Legii 23/1971... a fost amendată cu 5.000 lei“.

La 20 aprilie 1985 adresează un raport către DSS, Direcţia III, grupa operativă „Eterul“: „S-a acţionat în continuare pentru prevenirea, contracararea şi anihilarea acţiunilor duşmănoase din partea unor elemente aflate în atenţia noastră“: Doina Cornea, Lia Florian, Otto Szekely, Eugen Zehan.

La 7 august 1985 semnează un raport în care precizează măsurile care au fost luate împotriva Doinei Cornea şi a copiilor ei; precizează acţiunile informatorilor, precum şi că „se vor extinde mijloacele T.O. de la domiciliul obiectivei şi al fiului ei“.

89. Vulescu Ion – în 1989 era lt.-col., Direcţia de securitate şi gardă.

90. Weiss Ludovic – în 1948 era mr., Direcţia Anchete, Securitate.

91. Zacoveanu Gheorghe – în 1980 era gen.-mr., secretar de stat, UM 0544.

La 11 august 1980 semnează o notă în care afirmă: „Deţinem date din care rezultă că postul de radio francez «RADIO FRANCE INTERNATIONAL» intenţionează să-şi reia emisiunile în limba română, căutând pentru aceasta să-şi creeze un colectiv din emigranţi români, recent sosiţi în Franţa şi să racoleze corespondenţi în România“.

92. Zagoneanu Gheorghe – în 1989 era gen.-mr., şef Inspectoratul Judeţean de Securitate Braşov.

93. Zambeti H. – în 1958 era lt.-col., adjunct şef Direcţia III.

94. Zamfirescu Nicolae – în 1988 era cpt., şeful serviciului special „F“, Securitatea judeţului Hunedoara.

La 4 august 1988 semnează o notă în care descrie „filajul numitului Filip Iulius, poreclit «Fodor», efectuat în 27.07.1988 între orele 5,00-22,00“; idem 28.07, 29.07, 30.07, 31.07, 1.08.1988.

95. Zanfir Ion – în 1973 era lt.-col., şef serviciu tehnic, Inspectoratul de Securitate al judeţului Dolj, secţia V.

La 21 noiembrie 1973 semnează o notă prin care se restituie Serviciului I sarcina „T“ privindu-l pe „Liliacul“.

96. Zărnescu Nicolae – în 1981 era lt.-col., şeful Biroului III, Inspectoratul Judeţean Olt.

La 13 iunie 1981 semnează o notă în care identifică persoanele din judeţul Olt care sunt cercetate în problema „Eterul“.

97. Zbărlea Gheorghe – în 1983 era cpt., Penitenciarul Bucureşti.

La 9 februarie 1983 semnează o notă în care oferă informaţii despre activităţile şi opiniile din închisoare ale lui Filip Iulius.

98. Zelţer Paul – în 1948 era cpt., şef Serviciul Judeţean al Securităţii Poporului Bacău.

Anunţ deosebit de important!

Români, lăsaţi Internetul şi telefoanele deschise! Urmează denunţuri importante pentru noi toţi. Dacă aveţi date despre securişti şi despre turnători, vă rugăm să ni le faceţi cunoscute la: secu@catavencu.ro sau la tel. 314.02.35 sau fax 314.02.58 Datele însoţite de probe vor primi aprecieri suplimentare. Vă mulţumim de colaborare. Dumneavoastră, nu foştilor colaboratori!

Evoluţia aparatului Securităţii, între 1948-1989

Creată în 1948, sub denumirea Direcţia Generală a Securităţii Poporului, structura aparatului avea zece direcţii: I – Informaţii interne; II – Contrasabotaj; III – Contrainformaţii penitenciare şi miliţie; IV – Contrainformaţii militare; V – Cercetări penale; VI – Paza guvernului; VII – Tehnică; VIII – Cadre; IX – Politică, responsabilă de puritatea partidului; X – Administrativă şi contabilitate, la care se adăugau cele regionale. În 1951 aparatul a fost restructurat pe 12 direcţii, marcate cu verzale în ordine alfabetică, sub denumirea Direcţia Generală a Securităţii Statului. Direcţiile nou create au fost: D – Transporturi şi F – Filaj şi investigaţii. O nouă restructurare din 1956 duce la redimensionarea aparatului pe nouă direcţii şi şase servicii. Direcţia dispărută este cea Politică. Serviciile sunt: B – Contrainformaţii radio; C – Evidenţa operativă; D – Internări deţinuţi; F – Controlul corespondenţei; H – Cifru; K – Contrainformaţii penitenciare şi miliţie; T – Tehnic-operativ. Între 1973-1989 Departamentul Securităţii Statului a fost restructurat pentu ultima oară, pe şase direcţii: I – Informaţii interne; II – Contrainformaţii economice; III – Contraspionaj; IV – Contrainformaţii militare; V – Securitate şi gardă; VI – Cercetări penale. La acestea se adăuga Comandamentul pentru tehnică operativă şi transmisiuni (T), cu patru unităţi speciale, Unitatea de filaj şi investigaţii (F), Centrul de informatică şi documentare, Serviciul de apărare a secretului de stat (C) şi Serviciul de dezinformare a centrelor de spionaj (D). După defectarea lui Pacepa, din 1979, Centrala spionajului şi-a schimbat denumirea din Direcţia de Informaţii Externe, în Centrul de Informaţii Externe.

Institutul Român de Istorie Recentă (IRIR), *Academia Caţavencu* şi Fundaţia „Gheorghe Ursu“ desfăşoară un program de cercetare privind cadrele fostei Securităţi (1949-1989). Persoanele care au avut acces până în prezent la propriile dosare de urmărire informativă şi sunt în posesia acestora (cópii xerox) sunt rugate să pună aceste documente la dispoziţia noastră. De asemenea, aşteptăm şi securişti care vor să se autodenunţe. Dosarele pot fi expediate pe adresa IRIR, strada Matei Voievod nr. 18, sector 2, Bucureşti. Informaţii la telefon (021) 252.75.56, 252.75.57 sau irir@euroweb.ro. Vă rugăm să ne comunicaţi şi adresele unde puteţi fi contactaţi de către cercetătorii IRIR pentru informaţii suplimentare. Cercetătorii care lucrează la acest proiect şi care pot fi contactaţi la IRIR sunt: Sorin Cucerai, Armand Goşu, Stejărel Olaru. Coordonatorul proiectului este Marius Oprea, de la Institutul Român de Istorie Recentă.

Dialoguri despre colaboraționism
Întâlnirile *României literare,* 26 nov. 2003, Clubul Prometheus
„Scriitorii și Securitatea. Ce ne spun dosarele CNSAS“

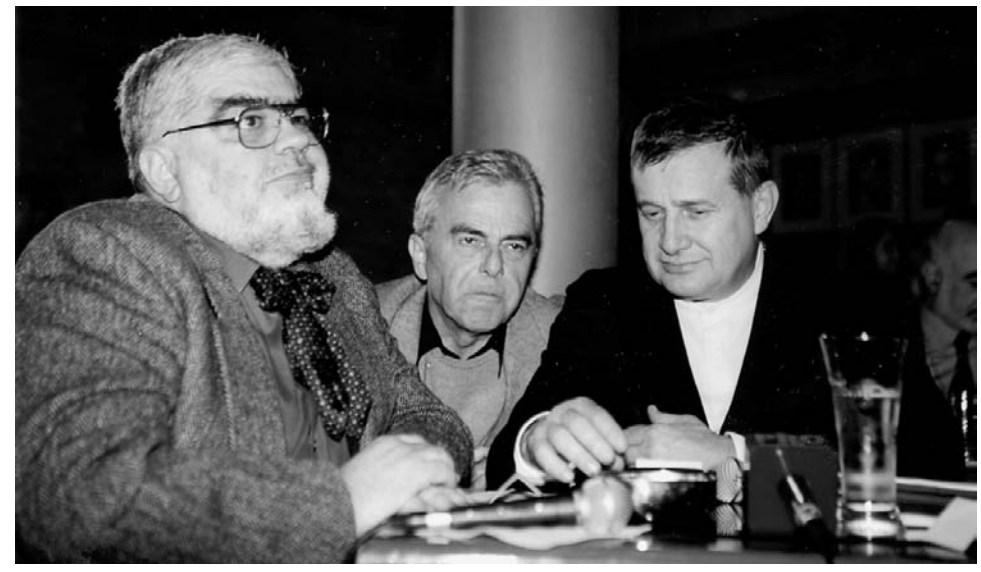

Andrei Pleșu: CNSAS-ul are prin lege un domeniu de activitate ferm circumscris. Este vorba de informatori și de ofițeri de Securitate. Punct. Nu veniți să ne spuneți că sunt în libertate tot felul de ticăloși. Noi nu ne ocupăm de toți ticăloșii dinainte de ’89 și nu avem obligația să inventariem toate formele de mizerie umană care au dansat liber în România dinainte de ’89. S-a spus că noi suntem o instituție care întreține o confuzie morală. Din cauza noastră vor fi falsificate și alegerile, pentru că am creat o ceață în România în care nu mai există valori și criterii. E un fel de a încuraja confuzia morală să faci din Doinaș un turnător și din Păunescu o victimă. Aș vrea să vă atrag atenția asupra faptului că marele furnizor de confuzie morală cu care avem de-a face este sistemul dictatorial comunist. Confuzia morală este în obiectul nostru de cercetare. Faptul că a existat un tip de lume, un tip de univers în care Doinaș făcea turnătorii arată o confuzie morală care trebuie localizată atunci. Nu noi am inventat această confuzie morală. Noi descoperim uneori cu melancolie, alteori cu stupoare, alteori cu furie că această confuzie morală era acolo. Asta a produs comunismul: un haos etic.

Alt argument al lui C.T. Popescu: „pe cine mai interesează, domnule?“. „Pe cine mai interesează ăștia care l-au omorât pe Ursu?“. Păi, în stilul ăsta nu ne mai ocupăm de nimic. Dacă nu mai contează cine a omorât pe cine, cine a turnat pe cine… Eu am avut o discuție la telefon imediat după emisiune și eram încă afectat de ce aflasem. I-am mărturisit domnului Popescu că sunt și eu confuz și că am momente în care mă îndoiesc de sensul trebii pe care o facem noi la CNSAS. Profit de asta ca să vă cer un lucru: acordați-ne și nouă, celor de la CNSAS, un anumit credit moral. Apoi ideea că noi stăm acolo pe salarii – și nu vă iert asta, domnule Popescu: să-i spuneți lui Dinescu „dar salariul îl iei!“… Noi avem avantajul că salariile noastre sunt publice. Ar fi măgărie din partea mea să vă întreb ce salariu aveți. Nu sunteți obligat să îmi spuneți și nu cred că ar fi elegant din partea mea să vă întreb. Dar dacă câștigați mai mult decât noi la CNSAS, atunci întrebarea dumneavoastră mi s-a părut deplasată. Ni s-a cerut în repetate rânduri să plecăm de la CNSAS. Eu sunt mai bătătorit. Când eram la Cultură, mi s-a cerut să plec, când eram la Externe mi s-a cerut să plec. O să plec și de la CNSAS. Dacă noi trei ne dăm demisia, urmează blocarea activității CNSAS pentru că nu putem fi înlocuiți decât prin vot parlamentar. Trebuie ca noul algoritm să-și propună noi membri care să fie trecuți prin Parlament – dacă noi plecăm, blocăm instituția până când se reface un nou colegiu funcțional și toată presa, în cap cu *Adevărul,* ar spune că am fost un grup de lași care am făcut ce am făcut și am blocat toată chestia. Mai bine nu ne băgam. Nouă ni s-a spus de la început că nu facem bine că ne băgăm. Dacă nu plecăm și stăm, se cheamă că păpăm banii statului și lansăm perdele de fum. Există tipul acesta de gândire în care CNSAS a devenit cea mai neagră instituție de pe piață și mi se pare spectaculos. Acordați-ne creditul moral că nu suntem niște vite frigide care nu avem nici un fel de frisoane când dăm peste rahaturi. Acordați-ne și un credit intelectual, vă rog. Și noi am pus toate întrebările pe care le puneți dumneavoastră. Am întrebat și SRI-ul, și membrii Parlamentului de ce nu ne dau toate sistemele de informație. Nu suntem cretini. Am descoperit imediat care sunt întrebările de pus și am avut rapid toate întrebările de derapaj pe care le putem avea.

În legătură cu poliția politică, aș vrea să spun, domnule profesor: experiența cea mai dură pe care am avut-o în acești patru ani a fost că România trăiește un sindrom generalizat de nevinovăție. Nimeni nu este vinovat. Discursul pe care l-am auzit la CNSAS din partea foștilor informatori și foștilor ofițeri este de acest tip: nu avem nici o vină, așa erau vremurile, aveam un tată în pușcărie, aveam un frate legionar, am fost strâns cu ușa, voiam să țin o comunicare științifică la Madrid, am fost șantajat cu obiceiurile mele. Dar trebuie să vă spun că au fost în România și mulți oameni care nu au fost șantajabili. E o nedreptate făcută acestor oameni să-i pui în aceeași condiție cu cei care au cedat. Ați vorbit de Ion Diaconescu. Am mai spus-o public și profit să o mai spun o dată. Domnul Ion Diaconescu a fost în pușcărie foarte intens lucrat ca să devină informator. Eu nu am nici un fel de simpatie politică pentru domnul Diaconescu. Am câștigat o admirație totală pentru domnia sa pentru că nu a cedat nici o secundă. Este o jignire să îl pun pe domnul Diaconescu în aceeași categorie cu unii care cu bune motive, la un șantaj sau altul, au cedat. Gabriel spune că toți au făcut poliție politică. Înclin să-i dau dreptate. Faptul că în anumite direcții prin definiție nu se făcea, chipurile, poliție politică, erau direcții de contraspionaj, spionaj economic, nu confirmă ideea că se făcea numai într-o parte poliție politică. Unii mi-au spus că aveau obiceiul să recurgă la serviciile unor colegi pentru cazuri anume, indiferent din ce direcție făceau parte. Venea la Direcția de Spionaj Economic cineva și spunea: „Nelule, am o problemă cu un strungar de la «23 August». S-a îndrăgostit de o italiancă. Aș vrea să îl ascultați puțin, să-l urmăriți“. Și se făcea. Era o chestie de colegialitate, de cooperare funcțională în interiorul unei instituții. În plus, ei migrau de la o direcție la alta. Noi nu putem să facem publice informații cu care pierdem într-un proces. Am riscat de câteva ori. S-a întâmplat să pierdem procese. Când ieșim cu o declarație publică, trebuie să fim blindați. Fiindcă altfel suntem un caz penal. Eu nu pot nici să inventez ceva care nu are temei documentar. Dar nu pot să bag sub preș nici ceva care are temei documentar, fiindcă eu sunt un caz penal.

Ultimul lucru pe care vreau să-l spun este legat de faptul că avem mari piedici, că funcționăm prost. Am fost întrebat de ce nu dăm în judecată SRI-ul. Suntem într-o țară în care Vadim Tudor are 80 de procese pe rol și nu se pierd niciodată. Noi putem să-i dăm în judecată. Putem face coregrafia asta, acest circ, care ar bloca și mai mult orice fel de raport. Pentru că în timpul unui proces nu ne putem aștepta ca pârâtul să livreze și mai multe materiale decât a livrat până acum. Mi-a reproșat domnul Petru Romoșan că de ce nu ne lăsăm arestați. Uite că nu avem pofta asta acum să intrăm la pușcărie pentru că este nevoie de noi ca martiri naționali în lupta pentru drepturile omului. Sunt oameni care pe cont propriu au făcut mai mult decât CNSAS-ul. Și vreau să remarc prezența lui Marius Oprea aici, pe care îl salut și îl omagiez. Un om care a avut șansa și inteligența și hărnicia să afle lucruri care nouă ne-au fost multă vreme necunoscute.

Mai fac o ultimă observație. Suntem aici 4 inși din 11. Nu prea se discută chestia asta public. Toată lumea se războiește cu CNSAS-ul prin intermediul nostru, care am devenit băieții periculoși, născătorii de perdele de fum. Dar sunt în această instituție și alți băieți. De pildă, cei trei reprezentanți ai PSD care nu vin de un an de zile la serviciu, care își iau salariile fără să facă absolut nimic. Presa nu-i menționează, nu-i bombardează cu telefoane, nu sunt chemați la interviuri. Ei nu sunt prezenți. Ei pur și simplu chiulesc, blochează activitatea CNSAS-ului, pentru că dacă nu suntem 8 nu putem vota nimic. Depindem de reprezentantul PRM dacă vine să facem sau nu cvorumul. Prin urmare, astea sunt condițiile în care lucrăm.

H.-R. Patapievici: Am să citesc mai întâi traseul biografic al lui Augustin Doinaș. O fac datorită scrisorii deschise pe care ne-a adresat-o domnul Balotă în *România literară.* După aceea am să citesc câteva fragmente din aprecierile ofițerilor de Securitate despre activitatea lui. Înainte de a face acest lucru vreau să vă spun că, în ’94, la Sinaia a fost o conferință unde a fost invitat și Adam Michnik. S-a născut întrebarea dacă este util să se deschidă arhivele fostei Securități. Adam Michnik era categoric împotrivă, cu următorul argument. A spus: „ceea ce veți găsi în arhivele Securității nu este adevărul, este minciuna lor“. Nu cu sensul că ar fi mințit deliberat. Unghiul lor de vedere asupra oamenilor și asupra realităților era fatalmente falsificat. Ceea ce veți găsi nu va fi adevărul de arhivă, de document în sensul istoricului. Ci este un punct de vedere ideologizat, agresiv, pus pe șantaj, menit să scoată ce este mai rău din om. Biografia domnului Augustin Doinaș din perspectiva Securității sună astfel:

1954-1955: urmărit în libertate

1957-1958: urmărit în detenție

1958: recrutare în detenție. A fost recrutat în penultima zi a detenției.

1958-1984: colaborare în libertate

1960: a început să fie urmărit, fiind colaborator. Pentru că situația pură nu există. Situația în care ești fie colaborator, fie urmărit. Situația mixtă este regula.

1958-1978: verificat prin rețea cu mijloace de tehnică operativă, investigații, interceptarea corespondenței.

Ceea ce vreau să vă spun este că Augustin Doinaș a fost colaborator, dar și teribil de agresat de urmăririle Securității. În ’84 i s-a făcut închiderea dosarului de rețea. Adică colaborarea s-a încheiat și a continuat urmărirea lui operativă printr-un dosar de urmărire. Aș citi în continuare câteva dintre aprecierile ofițerilor de Securitate.

În luna februarie 1957, Popa Ștefan a fost arestat pentru săvârșirea infracțiunii de omisiune a denunțării. În sarcina sa au fost reținute următoarele fapte:

În anul 1956, cu prilejul unei vizite pe care i-a făcut-o Marcel Petrișor la redacție, a cunoscut de la acesta, de față fiind și Sârbu Dezideriu, că în toamna anului 1956 va avea loc o manifestație studențească, după evenimentele din Ungaria, care urma să se transforme într-un puci contra-revoluționar. Fiind trimis în judecată, Popa Ștefan a fost condamnat la un an închisoare corecțională pentru omisiunea denunțării unei organizații contra-revoluționare. Pedeapsa a executat-o în arestul M.A.I., urmând ca în cursul zilei de 4 februarie 1958 să fie pus în libertate. Cu o zi înainte s-a făcut recrutarea lui. Acum am să dau citire unui lucru destul de dramatic – o notă din 18 martie 1961 semnată de locotenentul Ionescu Ștefan de la Direcția III: „A furnizat unele materiale de valoare în care au fost prezentate unele materiale informative care au fost folosite în două acțiuni informative care au fost închise prin arestarea elementelor: Haralambie Grămescu și Ion Negoițescu. În 1961 Ion Negoițescu a fost arestat.“

Iată cum s-a făcut recrutarea lui în 1958. Suntem în preziua eliberării. Maiorul Sorin Iulian, cu funcție neprecizată, de la Direcția III, scrie: „În cadrul ultimelor discuții s-a arătat că și în detenție a dovedit că este hotărât să ajute organele de Securitate în scopul reabilitării sale și că acest lucru îl poate continua și după ce va fi pus în libertate. S-a arătat dispus și chiar satisfăcut că i se dă o astfel de ocazie, promițând să rezolve orice sarcină ar primi. I s-a atras atenția să nu fie pripit în luarea unei astfel de hotărâri și, în nici un caz, ea să nu fie rezultatul poziției sale actuale de deținut, să se gândească la faptul că peste câteva ore va fi liber. I s-a cerut să facă o autobiografie și o listă a cunoștințelor sale, indicându-i-se cum anume să o facă și să reflecteze asupra celor discutate. A fost lăsat singur circa o oră și jumătate. După acest timp, în urma citirii autobiografiei, a listei de cunoștințe și a discuției purtate cu privire la munca de colaborare cu organele noastre, i s-a luat un angajament scris.“ În 1960, cu un an înainte să fie scrisă acea însemnare, prin care se spunea că a furnizat elemente de valoare pentru arestarea lui Grămescu și Negoițescu, colonelul Budișteanu, șef al Direcției III, spunea: „În decursul colaborării cu organele noastre, agentul a furnizat unele note interesante. Însă, în general, valoarea materialului este departe de posibilitățile de care acesta dispune. Întrucât și din celelalte măsuri întreprinse pentru verificarea lui au rezultat indicii ce confirmă suspiciunea privind lipsa sa de sinceritate.“ V-am citit și această însemnare pentru a vă sugera următorul lucru: Ștefan Augustin Doinaș nu era un delator. Era un om dotat cu conștiință și reacționa în acest mod ambiguu, ambivalent, la stimulii pe care Securitatea îi aplica. Unele informații erau valorificabile, altele nu. Poziția din care el făcea aceste turnătorii era și ea diferită.

(va urma)

FUNDAȚIA GHEORGHE URSU

ACADEMIA CATAVENCU TAGMA CUM LAUDE

IRIR
Institutul Român de Istorie Recentă